

A.C. Joshi Library
P.U. Chandigarh

MSS No. 110 Subject Philosophy

Name of MSS Bhagavad Gita

Author महर्षि रामानन्द

Period 86 Folios

Script Gurmukhi Source B. Gulab Singh

Missing Folios

ਗੁਰਦੁਰ
ਗੀਤਾਂ ਵਿਚ
ਮਨੋਰ ਰਾਮ ਜੀ
ਦੇ ਪੁਰ
ਕਹਿਤਾ

Punjabi

181-4

B575

A. no. 110

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय
श्री कृष्णाय नमः
ॐ नमो भगवते वासुदेवाय
श्री कृष्णाय नमः

१॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਅਥ ਸ੍ਰੀ
 ਗਵਤਰੀਤਾਮਨੀ ਦਰਮਕ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਮਾ
 ਨੰਦ ਬੋਧਾਲਿਖਤ ਹਰਾਮ ਹਰਿ
 ਗੋਰੀਸੁਗਲੇਸ਼ਗੁਰਪ੍ਰਦੇਸੀ ਸਾਨਿਦ
 ਇੰਗੀਤਾਤੁਖਾਕਥਕਰੋਂਦਹਾਸਾਹਿਤ
 ਬਨਾਇ ॥ ੧ ॥ ਨਾਜਰਾਮਨੀ ਦਰਮਕੇ
 ਅਹਿਉਪਜਿਓਚਿਤਚਾਇੰਗੀਤਾ

ਕੀਟੀਕਾਰਗੀਸੁਨਸੀਪਰਕੇਭਾਇ॥ ੨॥ ਗੀਤਾ
 ਗਿਮਾਨਗੀਭੀਰਲਖਰਚੀਜੁਮਾਨੰਦਰਾਮ॥
 ਕ੍ਰਿਸਨਚਰਨਚਿਤਲਗਾਗਹਿਓਮਨਮੇਮਾਇ
 ਰਾਮ॥ ੩॥ ਗੀਤਾਗੰਗਾਗਾਇਤੀਚੋਥੋਥੁਹਮ
 ਗਿਮਾਨਾਸਮਝੇਤੇਗਤਿਪਾਈਮੇਸੁਨਰਜਾ
 ਬੁਧਦਾਨ॥ ੪॥ ਕੁਰਨੰਦਨਸੁਤਪੰਡਿਕੇਚਲੇ
 ਜੁਪਰੇਧਾਇ॥ ਕੁਰਖੇੜਰਨਮਾਡੁਹੈਰਚਨਾਭ
 ਲੀਬਨਾਇ॥ ੫॥ ਸ੍ਰੀਬਿਮਾਸਪਤਿਧਿਤ੍ਰਾ
 ਸਦਰਕਾਹਿਓਮੇਭੀਚਲਤਾਧਾਇ॥ ਕੰਤਕਦੇਖੇ

ਹੈ ਪ੍ਰੰਤੂ ਮਹਾਤਮਾ ਰਬ ਕੇ ਜਾਣੇ ॥ ੬ ॥ **ਸੀ ਬਿਅਸ** ੨
ਦੇ ਦੇ ਵਾਚਾ ॥ ਮਹਾਤਮਾ ਰਬ ਮੈ ਸੁਖ ਨਹੀ ਬਡੇ ਕਠ
 ਹ ਕਹਤਾ ॥ ਧਿਤਾ ਸਟਰ ਸਮਝੈ ਭਲੀ ਸਿਜੇ ਸਭਿ
 ਕਹਿ ਦੇਤਾ ॥ ੭ ॥ **ਧਿਤਾ ਸਟਰ ਵਾਚਾ** ॥ ਧਰਮ ਛੇੜ
 ਕਰਖੇ ਤਮੈ ਮਿਲੇ ਜੁਪ ਕੇ ਸਾਜਾ ॥ ਸਿਜੇ ਮੈ ਸੁਤ ਪਾਤ
 ਦਾ ਕੀਨੇ ਕੇ ਸੇ ਕਾਜਾ ॥ ੮ ॥ **ਸਿਜੇ ਵਾਚਾ** ॥ ਪਾਤਵ
 ਸੀਨਾ ਬਿਨੁ ਹਲਖ ਦੁਰਜੇ ਧਨਾਢਿ ਗਰਾਇਆ ॥
 ਜਮ ਚਾਰਜ ਦੇ ਲਸੇ ਬੋਲਿ ਓਮੈ ਸੇਭਾਇਆ ॥ ੯ ॥
 ਪਾਤਵ ਸੈਨਾ ਮਾਤਿ ਬਡੀਆ ਚਾਰਜ ਤੁੰਦੇ ਖਾਇ

ਸ੍ਰੁਮਤਿਵਾਸਿਖਨੇਬਿਊਹਾਰਚਓਬਿਸੇਖ॥
 ੩॥ ਸੁਰਧਨਖਧਾਰੀਬਡੇਅਰਜਨਭੀਮਸਮਾ
 ਨਾ॥ ਦੁਪਤਮਹਾਰਥਮੋਰਪੁਨਿਹੈਬਿਰਾਟਜੁਜਧਾ
 ਨਾ॥ ੪॥ ਧਿਸਦਕੇਤਮਰਕਿਸਪਤਿਚੇਕਤਨਬ
 ਲਵੇਤਾ॥ ਕੁਤਭੋਜਮਰਸੇਵਪੁਨਪੁਰਾਜਿਤਸਤ੍ਰ
 ਨਿਕੀਦਾ॥ ੫॥ ਜੁਜਧਾਮੁਨਅਤਿਬਿਕ੍ਰਮੀਉਤਮੇ
 ਜਾਰਲਧੀਗਾ॥ ਦੁਪਤੀਸੁਤਮਾਭਿਮਨਏਮਹਾਰਥੀ
 ਬਲਬੀਰ॥ ੬॥ ਮੋਸੈਨਮੋਜੋਬਡੇਤਸਤ੍ਰਿਗਿਨ
 ਦਿਜਰਜਾਨੀਕੇਜਨੇਤਮਤਿਨੇਖਰੇਜੁਧਕੇਕਜਾ॥

੨੨॥ ਤੁਮ ਅਰਭੀਖ ਮਕਰਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਨੀ ਤੇ ਸਿੰਗਾ ੩
 ਮਾਗੁ ਗਸਿਵਾ ਬਿਕਰਲ ਅਰੁ ਮਸ੍ਰਸਾ ਮਾਨਾਮਾ
 ੨੩॥ ਐਰੇ ਬਹੁ ਤੇ ਸੁਰਹੈ ਮੇਲ ਗਤ ਜੇ ਜੁਪਾਨਾ ਭੁੰਤ
 ਭਾਤੁ ਮਾਇ ਪਲੀਏ ਸਭੈ ਜੁਪ ਬਲਵਾਨਾ ੨੪॥ ਮੇਸੈ
 ਨਾਮ ਸਮ੍ਰਥ ਸੀਭੀਖ ਮਰਾਖ ਤਜਾਹਿ ਪਰਸੈ ਨ
 ਸਮ੍ਰਥ ਸੀਰਾਖ ਤਭੀ ਮਸੁਤਾਹਿ ੧੦॥ ਮਾਸ ਪਾਸ
 ਸਭਾ ਬਿਉਹ ਕੇਤੁ ਮਸਭਠਾ ਵੇਹੋਹਾ ਭੀਖ ਮਕੀਰਖ
 ਯਾਕਰੇ ਧਰਕੈ ਮਨ ਮੈ ਮੋਹਾ ੧੧॥ ਦੁਰਜੇ ਧਨ ਕੇ ਹਰਖ
 ਕੇ ਭੀਖ ਮਜੁ ਚਿਤ ਚਾਇਆ ਸਿੰਘ ਨਾਦ ਉਚੇ ਕੀਓਦੁ

ਸਹਸੀਖਬਜਾਇ॥੧੨॥ਤਬੈਸੀਖਭੇਗੀਪੁਲਵ
 ਆਨਿਕਰਾਉਮੁਖਭੂਗਤਗੀਛੰਨਬਾਜਤਭਏਸ
 ਬਦਿਗਹਿਓਭਰਪੂਰਾ॥੧੩॥ਸ੍ਰੇਤਬਰਨਘੋਰੇਲਗੇ
 ਦੀਰਘਰਬਹਬਨਾਇ॥ਹਰਿਅਰਜਨਭਾਪਰਚਢੇ
 ਰਹਸੇਸੀਖਬਜਾਇ॥੧੪॥ਦੇਵਦਤਅਰਜਨਲੀ
 ਓਪਚਜਨਾਜਦੁਰਾਇ॥ਭੀਮਭੈਆਨਕਭੈਦੀਓਪੈ
 ਭਰਕਸੀਖਬਜਾਇ॥੧੫॥ਨਿਪਤਜੁਧਿਸ੍ਰਿਰਹੁੰਕੀ
 ਓਅਨੰਤਬਿਜੈਕੋਘੋਖਾ॥ਪੁਨਸਹਦੇਵਜੁਨੁਕਲਨੇਮ
 ਨਪੁਖਪਕੋਘੋਖਾ॥੧੬॥ਅਹਾਧਨਖਧਰਕੀਸਪਤਿ

ਰਬੀਸਖੰਡੀਜਨਾਧਿਸ੍ਵਦੁਮਨਬੋਰਾਠਮਤਿਬਲੀ ੪
 ਸਾਤਕਹਮਾਨਾ ੧੭) ਦੁਪਦਦ੍ਵੇਪਤੀਸੁਤਸਬੈਅੰਰ
 ਸੁਤਦ੍ਵਾਪੁਤਾਅਪਨੇਅਪਨੇਸਿਖਲੈਧੁਨਿਕੀਤੀਤਾ
 ਸੁਤਾ ੧੮) ਫਾਟਿਓਹੀਯੋਕੈਰਦਨਕੋਸਬਾਦੇਸੁਨਿਓ
 ਤਾਬਾਰਾਪੁਹਮੀਅਰਅਕਾਸਮੇਪੁਰਰਹਿਓਗੁਜਾ
 ਰਾ ੧੯) ਦੇਖਸੁਤਾਧਿਤ੍ਰਾਸਟਰਕੇਅਰਜਨਧਨਖਸਿ
 ਭਾਰਾਕਪਬਰਜਕੀਧੁਜਲਸੈਸਸਤਨਪਰਤਪ੍ਰਹਾ
 ਰਾ ੨੦) **ਅਰਜਨੋਵਾਚਾ** ਅਰਜਨਕਹੀਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿ
 ਸਨਕੋਮੋਗੇਚਿਤਏਹਚਿਤਾਦੁਹਸੈਨਕੋਮਾਹਿਮੋਰਥ

ਠਾਢਾ ਕਰਿ ਮਿਤਾ ॥ ੨੧ ॥ ਜਬ ਲਗਦੇ ਖੈਰੀ ਨੇਜੁ
 ਰੇਜੁ ਪਕੇ ਦਾਇਕੀ ਕੰਨ ਕੰਨ ਸੋਹ ਉਲਾਰੇ ਯਾਰ ਲਮੈ ਸਮ
 ਪਾਇ ॥ ੨੨ ॥ ਜੁ ਪਕਰਨ ਜੋਧਾ ਜੇਤੇ ਅਏ ਹੋ ਕਰਿ ਸਾ
 ਜਾ ਦੁਰਬੁਧੀ ਕੋ ਰੋਨਿ ਕੇਤੁ ਲੇਕਰਨ ਕੇਕਾਜਾ ॥ ੨੩ ॥
 ॥ **ਸਿਜੋ ਦੁਰ** ॥ ਅਮੈ ਸੇਹੀ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸਨ ਜੀ ਅਰਜਨ ਕੀ
 ਸੁਨ ਬਾਤਾ ਦੇਉ ਸੈਨਾ ਮਾਝਰ ਬਲੇ ਗਾਖਿ ਓਤਾ ਪਾਤਾ
 ੨੪ ॥ ਭੀਖਮ ਦੋਲਹ ਅਧਾ ਦੇਦੈ ਨਿਪਤ ਹੁਤੇ ਤਾਠੰਗਾ
 ਅਰਜਨ ਬੋਲਿ ਓਕਿ ਸੁਸਹੈ ਕੋਰੋ ਕੀਓਗਾ ॥ ੨੫ ॥ ਅ
 ਰਜਨ ਦੇਖੇ ਹੋਸਤੀ ਪਿਤਾ ਪਿਤਾ ਮਹਿ ਰਾਇ ਗੁਰਮ

ਮਾਭਾਈ ਸਖਾ ਸੁਤ ਨਾਤੀ ਕੋ ਦਾਇ ॥ ੨੬ ॥ ਸੁਸਰ ਸੁ ੫
 ਹਿੰਦ ਬਾਧ ਵਸ ਕਲ ਦੋਇ ਸੈਨ ਕੇ ਮਾਹਿ ॥ ਤਿਨੈ ਦੇਖ
 ਕਰਨਾ ਭਈ ਤਬ ਬੋਲਿ ਓਨ ਰਲਾਹਿ ॥ ੨੭ ॥ **ਅਰਜ**
ਨੇਵਾਚਾ ॥ ਦੇਖੇ ਸਾਭਿ ਦੇਖਿ ਧਮੈ ਕ੍ਰਿਸਨ ਜੁਧ ਕੇ ਦਾ
 ਇ ॥ ਮੋਮੁਖ ਸੂਕਤ ਜਾਤ ਹੈ ਮੰਗ ਅੰਗਾ ਸਿਥਲਾਇ ॥
 ੨੮ ॥ ਰੋਮ ਹਰਖ ਹੈ ਦੇਹ ਮੇ ਅੰਰ ਕੇ ਪਬਹੁ ਭਾਇ ॥ ਧ
 ਨੁਖਾ ਗਿਰਤ ਮੇ ਹਾਥ ਤੇ ਭੁਚਾਤ ਪਤ ਮਾਧਿ ਕਾਇ ॥ ੨
 ੯ ॥ ਠਾਢੈ ਹੈ ਹਉਨ ਹਿਸ ਕੋ ਭਗਮਤ ਮੇ ਮਨ ਮੀਤਾ ਕੇ
 ਸੁਸਗਨ ਨ ਦੇਖੈ ਕੈ ਸੀਹੈ ਅਹਿ ਗੀਤਿ ॥ ੩੦ ॥ ਸ੍ਰ

ਜਨਹਨੇ ਸਿਗਾਮ ਮੈ ਤਤੇ ਗਗਿ ਵਿਜਾਨਾ ਅਪ
 ਨੇ ਭਲੇ ਨ ਦੇਖੀ ਮਾਤਿ ਹੋ ਬਿਪਰੀਤਿ ਜੁਮਾਨਾ ॥ ੩੧ ॥
 ਬਿਜੈ ਨ ਚਾਹੈ ਕ੍ਰਿਸਨ ਜੂਨ ਹਿ ਚਾਹੈ ਸੁਖ ਰਾਜਾ ॥ ਰਾਜ
 ਭੋਗ ਗੋਬਿੰਦ ਜੁ ਮਰਜੀ ਵਨ ਕਿਹ ਕਾਜਾ ॥ ੩੨ ॥
 ਰਾਜ ਭੋਗ ਸੁਖ ਕ੍ਰਿਸਨ ਜੁ ਕਰੀ ਯਾਤਿ ਇਨ ਕੇ ਕਾਜਾ ॥
 ਲਰਤ ਜੀ ਵਧਨ ਛਾਡੀ ਏਹ ਮਨ ਹਿ ਚਾਹਤ ਰਾਜਾ ॥
 ੩੩ ॥ ਗੁਰਮਾਤ ਲਜੁ ਤਸੁ ਸਰਾਸਾਰ ਹੂੰ ਮਵਰੇਖਾ ॥
 ਏ ਮਾਰੇ ਸੋ ਕੇਜ ਦਾ ਪਿਹੈ ਨਹੀ ਹਨੋ ਬਿਸੇਖਾ ॥ ੩੪ ॥
 ਰਾਜ ਜੁ ਹੋਤਿ ਹਲੇ ਕਕਾ ਕਿਤ ਯਕਹੈ ਏਹੁ ਭੁਮਾ ॥ ਸੁ

ਤਨਹਨੋਧਿਤਾਸੁਰਕੇਕਿਤਸੁਖਗਹਿਹੈਸੁਮਾ॥੩੬
 ਪਾ॥ਪਾਪਹੋਤਾਇਨਕੇਹਨੇਜਦਪਿਲਏਹਥੀਆ॥
 ਤਾਤੇਇਹਹਨੀਏਨਹੀਬਿਧਸਾਹਿਤਪਰਦਾਰ॥੩੬
 ਕ੍ਰਿਸਨਸੁਜਨਕੋਮਾਰਕੋਸੁਖਲੀਏਕੈਭਾਇ॥ਏਹ
 ਲੁਭਨੇਲੋਭਤੇਦੇਖੇਸੇਇਹਦਾਇ॥੩੭॥ਕੁਲਛੇ
 ਕੀਨੇਦੇਖਜੇਅੰਗਮ੍ਰਿਤਸੇਦ੍ਰੋਹਿ॥ਜਨਬੁਝਯਾ
 ਪਾਪਕੋਕ੍ਰਿਹਬਿਧਿਕੀਜੈਕ੍ਰੋਹਿ॥੩੮॥ਕੁਲਛੇਕੀ
 ਨੇਕੁਲਧਰਮਜਾਤਜੁਸਬੈਨਸਾਇ॥ਧਰਮਨਸੈਕੁ
 ਲਕੈਜਬੈਹੋਤਾਮਧਰਮਸੁਭਾਇ॥੩੯॥ਕ੍ਰਿਸਨ

ਅਧਰਮੁ ਕੇ ਬਢੇ ਤੇ ਦੁਸਹੋ ਇਕੁ ਲਨਾਗਾ ਹੋਹਿ ਬ
 ਰਨ ਸਿਕਰਤ ਬੈਠਿ ਪਾਦੇ ਖਨਿ ਰਧਾਗ ॥ ੪੦ ॥ ਨਰਕ
 ਪਰੇ ਸਿਕਰਤੁ ਏਕੁ ਲਪਾਤੀ ਜੇ ਲੋਇ ਪਤੁ ਤਿਹੋਇ
 ਇਤਿ ਨ ਕੇ ਪਿਤ੍ਰ ਪਿੰਡ ਦੇਹ ਨ ਹੀ ਕੋਇ ॥ ੪੧ ॥ ਕੁਲਹ
 ਬਰਨ ਸਿਕਰਤੁ ਏਕੁ ਰਤ ਦੇ ਖਬਛਾਇ ਜਾਤੁ ਧਰਮ
 ਕੁਲ ਧਰਮ ਤੇ ਤੇਉ ਦੇਤ ਨ ਸਾਇ ॥ ੪੨ ॥ ਕੁਲ ਧਰਮ
 ਨ ਕੇ ਨ ਸਤੁ ਹੀ ਨਿਸੰਦੇਹੁ ਇਹੋਇ ॥ ਸਦਾ ਨਰਕ ਮਾਹਿ
 ਤੇ ਰਹੇ ਕਹਿਤ ਜਿਉ ਉਸਾਭਿ ਕੋਇ ॥ ੪੩ ॥ ਬਡੇ ਪਾਪ
 ਕੇ ਕਰਨ ਕੋ ਨਿਸਚੇ ਕੀਉ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਚਿਤੁ ਮੇਜਾ ਨਿਓ

ਰਾਜਸੁਖਹਨਤਕੁਟੰਬਨਿਰਧਾਰਾ॥੪੪॥ਕਰਮੇ ੭
ਲੇਹਥੀਆਰਣੇਹਮਵੈਮੋਸਮੁਹਾਇ॥ਮੋਹਿਹਨੈ
ਜੋਸਹਿਜਹੀਮਨਲੇਹਸੁਖਤਾਇ॥੪੫॥ ਸਿਜੈ
ਵਾਚਾ॥ਐਸੇਕਹਿਅਰਜਨਤਬੈਬੈਠਗਹਿਓਰਥ
ਮਾਹਿ॥ਕਰਤੇਰੂਰੇਸਹਧਨਖਸੇਕਥਾਢਿਓਹੀਏ
ਮਾਹਿ॥੪੬॥ ਇਤਿਸ੍ਰੀਭਗਵਤਗੀਤਾਸੁਪਨਿ
ਖਤਸੁਖਹਮਾਵਿਦਿਅਜੋਗਸਾਸਤ੍ਰੇਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼
ਅਰਜਨਸੇਬਾਦੇਅਰਜਨਾਬਿਖਾਦਨਾਮਪ੍ਰਥ
ਮੋਧਿਮਾਇ॥੧॥ਸਿਜੈਵਾਚਾ॥ਵੇਹਗਾਲੇਉਸ०

ਸਮਸੁਮਾਰੁ ਰੇ ਅਰਜਨ ਕਰਨ ਭਾਇ ॥ ਬਹਾਇ
ਖਾਦ ਸਿੰਧੁ ਗਤ ਲਖ ਬੋਲਿ ਓਸੀ ਜਦ ਰਾਇ ॥ ੧ ॥
ਜੀਭੁ ਗਵਾਨੇ ਵਾਰਾ ॥ ਅਰਜਨ ਯਾ ਸਿੰਘਾ ਮਸੈ ਕ
ਤਦੁ ਖਪਾਇ ਓਮੀਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਅਰਸ੍ਰਗ ਹਰੇ ਕ
ਇਹ ਜੀਉ ਭੈਂਤੀਤਾ ॥ ੨ ॥ ਕਾਇਰ ਭਾਈ ਕਰੇ ਜਿਨ
ਯਾਹਿ ਤੋ ਕੋਨ ਹਜੇ ਗਾ ॥ ਛਾਡੁ ਕੋਰਾਈ ਹੀਏ ਕੀ ਦੇਸ
ੜਨ ਕੋ ਸੋਗਾ ॥ ੩ ॥ **ਅਥ ਜਨੇ ਵਾਰਾ ॥** ਹਰਿਜਨ ਯਾ
ਸਿੰਘਾ ਮਸੈ ਹੈ ਭੀਖ ਮਾ ਅਰਵੇ ਲਾ ॥ ਧੁਜੇ ਕੈ ਸਰਸੋਹ
ਨੇ ਮੈ ਕੋ ਕਹੀ ਮੈ ਜੋਨਾ ॥ ੪ ॥ ਭੀਖ ਮਾ ਗਬ ਭਾਈ ਮੈ

ਗੁਰਹਨ ਬੋਜੁ ਅਨੀਤਾ ਗੁਰਹਮਾਰ ਕੋਗਹ ਕਰੇਤੁ ८
ਖੋਸੁਲੇਹੁਗੀਤਾ ॥ ਪਾਮਨਮੇਰੋਧਹਿਜਾਨਊਹਾਰ
ਭਲੀਨਹਜੀਤਾ ॥ ਜੇਨਹਿਮਾਰਹਮਨਹਿਜੀਮੈਤੇ
ਠਵੇਹੈਮੀਤਾ ॥ ਏਧਰਮਮਾਝੀਹੈਮੁਢਹੈਪੁਛਤਾਕਿ
ਪਨਸੁਰਾਇ ॥ ਦੀਨਤੁਮਾਗੀਸਰਨਹੈਦੀਜੈਨੁਗਤ
ਬਤਾਇ ॥ ॥ ॥ ਭੂਮਲੋਕਸੁਰਲੋਕਕੋਲਹੈਅਖੰਡ
ਰਾਜਾ ॥ ਇੰਦ੍ਰੀਸੈਖਤਹੈਏਕੋਜਾ ॥ ਇਨਸੋਕਸਮਾਜਾ ॥
੮ ॥ **ਸਿਧੈਵਾਰਾ** ॥ ਐਸੇਕਹਿਸੀਕ੍ਰਿਸਨਸੇਅਰਜਨ
ਤਹੀਵਾਰਾ ॥ ਜੁਧਨਹੈਹਰਿਜੀਕਰੋਕੀਨੋਧਹਿਨਿਰ

ਧਾਗ॥੮॥ਵੇਉਸੈਨਾਮਾਝਿਯੋਅਰਜਨਕੀਯੋਬਿ
 ਖਾਦਾ॥ਕ੍ਰਿਪਾਵੇਤਹੈਕ੍ਰਿਸਨਜੁਕੀਨੋਬਚਨਪ੍ਰਸਾ
 ਦਿ॥੧॥**ਸੀਭਗਵਨੇਵਾਚ॥**ਸੋਚਮਸੋਚੀਕਿ
 ਉਕਰਤਕਹਿਤਗਜਾਨਕੀਬਾਤਾਸੋਚਨਪ੍ਰੀਤਿਤ
 ਕਰਤਹੈਜੀਉਨਉਪਜਤਜਾਤ॥੧੧॥ਹਮਤਮ
 ਅਰਨਰਪਤਜਿਤੇਇਨਕੋਨਾਸਨਹੋਇ॥ਤਿਹੂੰਕ
 ਲਮੋਥਿਰਹੋਮੈਸੋਸਕੁਕੋਜੋਇ॥੧੨॥ਬਾਲੁ
 ਵਾਅਗੁਬਿਧਤਾਯਾਵੇਹੀਮਹਿਰੇਤਾਤੈਸੇਦੇਹਤ
 ਰਲਹੈਪੀਰਨਮੋਹਤਹੇਤਾ॥੧੩॥ਅਰਜਨਾਇਵੀ

ਚਿਤਮਿਲਾਵਿਖੇਨੁਸੁਖਦੁਖਦੇਤਾਸੀਤਉਸ
 ਨਨਹੀਥਿਰਹੈਸਹਾਤਿਨਕੋਯਹੇਤਾ॥੧੪॥ਯਾ
 ਕੋਬੰਧਾਨਹੋਤਕਛੁਸੁਖਦੁਖਗਨੈਸਮਾਨਾਵਹੈ
 ਧੀਰਮੁਕਤੀਲਹੈਬਾਤਾਇਹੈਪ੍ਰਮਾਨ॥੧੫॥ਜੇਹੈ
 ਸੋਬਨਸੈਨਹੀਜੋਬਿਨਸੈਸੋਨਾਹੀ॥ਜੇਇਹਤਤ
 ਨਕੋਲਖੇਗਨੀਮੈਗਿਆਨੀਮਾਹੀ॥੧੬॥ਜਾਸੋ
 ਜਗਯਾਹਿਹੈਕੁਇਓਸੋਆਬਿਨਸੀਜਨਾ॥ਜਾ
 ਹੀਬਿਨਾਸਨਕੋਸਕੇਤਾਹਿਆਤਮਾਮਾਨ॥੧੭॥
 ਅਤਿਦੁਤਸਾਭਿਦੇਹਹੈਜੀਵਰਹਿਤੁਹੈਨਿਤਾ॥ਅ

ਬਿਨਾਸੀਵਹੁਵਸਤਜੁਧਕਰੋਕਿਨਮਿਤਾ॥
੧੮॥ ਜੇਯਾਕੋਹਿਤਾਗਨੈਹਨੋਗਨਤਜੋਕੋਹਿ॥
ਯਾਹਿਨਮਰੇਮਾਰੇਨਹੀਆਰੀਆਨੀਵੈਦੋਇ॥ ੧੯॥
ਯਾਹਿਨਮਰੇਉਪਜੇਨਹੀਕੁਇਓਨਮਰੇਹੀਇ॥
ਅਜਰਪੁਰਾਤਨਾਨਿਤਹੈਮਾਰੇਮਰੈਨਮੋਇ॥ ੨੦॥
ਜੇਜਾਨਤਹੈਮਾਤਮਾਅਜਮਾਬਿਨਾਸੀਨਿਤਾ॥
ਸੋਨਰਮਾਰੇਕੋਨਕੋਤਾਹਿਹਨੋਕੋਮਿਤਾ॥ ੨੧॥ ਜੇ
ਸੇਪਦਜੀਰਨਤਜੋਪਾਹਿਰੈਨਰਜੁਨਵੀਨਾ॥ ਦੇਹ
ਪੁਰਾਨੀਜੀਉਤਜੇਨਈਗਾਹਤਪਰਬੀਨਾ॥ ੨੨॥

ਅਹਿਨਕਦੇਹਥੀਆਰਸੋਪਾਵਕਸਕੋਨਜਾਗਾਭਿ ੧੦
 ਜੈਸੁਕੈਜਲਨਾਰਨੈਸੋਖਨਸਕੋਨਬਿਆਰਾ ॥ ੨੩
 ॥ ਕਦੇਜਰੈਸੁਕੈਨਹੀਮੋਰਨਾਭਿਜਵਨਜੋਗੁ ॥ ਨਿਤ
 ਰਹੈਸਾਭਿਠੰਗਥਿਰਾਮਾਬਿਨਾਸੀਬਿਤੁਰਗੁ ॥ ੨੪ ॥
 ਪ੍ਰਗਟਨਹੀਜੁਅਚਿੰਤਹੈਅਬਿਕਾਰੀਤੂਜਾਨਾ ॥ ਐ
 ਸੇਯਕੋਦੇਖਕੋਸੋਕਲੇਹੁਜਿਨਮਾਨਾ ॥ ੨੫ ॥ ਜੇਤੂ
 ਜਾਨਤਦੇਹਕੋਜਨਮਮਰਨਫਨਹੋਇ ॥ ਤਓਸੋਕਤੂ
 ਜਿਨਕਰੈਮਨਾਦਿਛਤਾਮੈਗੋਇ ॥ ੨੬ ॥ ਜੇਉਪਜੈ
 ਸੋਬਿਨਸਹੈਮਰੈਸੋਉਪਜੈਆਇ ॥ ਹਨਹਾਰਸੋਹ

੨੯
 ਤਹੈ ਤਹਾਨ ਸੋ ਕਬ ਢਾਇ॥ ੨੭॥ ਪਾਛੇ ਜਾਹਿ ਨ
 ਨਜਾਨੀ ਐ ਮਾਗੈ ਪਰੈ ਨ ਜਾਨਾ ਮਾਝੇ ਹੀ ਯਾਹਿ
 ਦੇਖੀ ਮਾਤਿ ਤਾ ਕੋ ਸੋਚਨ ਮਾਨਾ ਜੋ ਯਾ ਕੋ ਦੇਖੇ ਕਹੈ
 ਸੋਊ ਅਚਰ ਜਤਾਇ॥ ਸੁਨੈ ਮਚੈ ਕੁਵ ਸੋ ਲਗੈ
 ਇਹ ਜਾਨੈ ਨਹੀ ਜਾਇ॥ ੨੮॥ ਜੀਵਨ ਮਾਰਿਓ
 ਜਾਤੁ ਹੋ ਬਸਤੁ ਸਬ ਨ ਕੀ ਦੇਹਾ॥ ਤਤੇ ਸੋਚਨ ਕੀ ਜੀ
 ਏਕਾਰਿ ਕਾਹੂੰ ਸੋਨੇਹਾ॥ ੨੯॥ ਅਪਨੇ ਧਰਮ ਬਿਚਾਰ
 ਉਜਿਨ ਛਾਡੈ ਸਿਰਾ ਮਾਧਰਮ ਸੁਧ ਤੈ ਛਡੀ ਮਨ
 ਅਓਰ ਨ ਕਛੁ ਮਾਭਿਰਾਮਾ॥ ੩੦॥ ਦੇਵਾਇ ਛੇ ਮਾਤਿ

ਲਾਹਿਓਪੁਲਿਓਸੁਰਗਕੇਦੁਆਰਾ। ਭਾਗਵੰਤ ੧੧
 ਛਤ੍ਰੀਲਹੈਮੈਸੋਰਲਯਾਬਾਗ। ੩੨॥ ਅੰਰਧਰਮ
 ਸਿਰਾਮਕੋਜੋਤੁਕਰਹੈਨਾਹਿ। ਤਜਿਕੈਕੀਗਤਿਧਰ
 ਮਕੋਪਰਹੈਪਾਪਨਮਾਹਿ। ੩੩॥ ਸਭੈਲੋਕਯੋਕਹੈ
 ਗੇਤਵਅਪਜਸੁਬਢਾਇ। ਅਪਜਸਤਿਸਟਤਵ
 ਤਕੋਮਰਨੇਤੇਆਧਿਕਾਇ। ੩੪॥ ਭੈਤੇਅਰਜਨਰਲ
 ਤਜਿਓਇਉਕਹੈਗੇਬੀਰ। ਤੋਹਿਬਡੋਕਾਰਿਮਨਤੇ
 ਅਬਿਲਘੁਰੈਹੈਧੀਰ। ੩੫॥ ਤੇਰੇਅਰਿਸੁਕਹੈਨ
 ਗੇਜੋਅਨਕਹਿਨੀਬਾਤੁ। ਨਿਜਘਾਇਆਈਕੇਸੁਨੇ

ਬਹੁਦੁਖਲਾਗਤਗਤਾ॥੩੬॥ਲਰਤਮਰੈਸੁਰ
 ਗਹਿਲਹੈਜੀਤੈਪੁਰਮੀਭੋਗ॥ਉਠਮਰਜਨਤੂੰ
 ਨੁਧਕਾਰਿਤੋਕਹੈਇਹੁਜੇਗੁ॥੩੭॥ਲਕੁਹਾਨਸੁ
 ਖਦੁਖਸਭੈਜੀਤੈਹਾਰਸਮਾਨਤੰਤੈਮਰਜਨਨੁ
 ਧਕਾਰਿਪਾਪਲੇਹੁਜਿਨਮਾਨ॥੩੮॥ਸਾਂਖਬੁਧਿਤੋ
 ਸੋਕਹੀਕਹਿਤੁਜੋਗਬੁਧਿਤੋਹਿ॥ਤਾਬੁਧਿਕੇਸਿਜੋਗ
 ਤੇਰਹੈਨਕਰਮਨਮੋਹ॥੩੯॥ਕਰਮਕਰੋਬਿਨਕ
 ਮਨਾਤਕਾਹੈਇਨਨਾਸ॥ਅਲਪਕੀਏਹੁਧਰਮਜ
 ਹਿਕਾਦਤਹੈਕੁਵਫਾਸ॥੪੦॥ਬੁਧਿਜੋਨਿਸਚੇਵਿਤੈ

ੲਕੈਉਤੁਜਨਾਜਿਨਕੋਨਿਸਚੇਨਾਹਿਨੇਤਿਨਹੂਬ ੧੨
ਹੁਬਾਧੀਮਾਨਾ॥੪੧॥ਬੇਦਹਿਮਨਤਸ੍ਵਰਗਫਲਤੇ
ਅਗਜਨੀਲੋਇ॥ਕਹਿਤਜੁਇਹੁਕਛੁਅਓਰਨਹ
ਤਿਨਮੈਗੀਮਾਨਨਹੋਇ॥੪੨॥ਸ੍ਵਰਗਲੋਭੁਕੀਕਾ
ਮਨਾਰਹਿਤਜੁਤਿਨਕੋਚੇਤਾ॥ਭੋਗਬਡਾਈਕੈਲੀਏਕ
ਰਤੁਕ੍ਰਿਮਾਸੁਹਿਤ॥੪੩॥ਭੋਗਬਡਾਈਕਾਮਨਾਤਿ
ਨਕੋਚੇਤਾਹਿਰਲੇਤਾ॥ਨਿਸਚੇਕਰਤੇਬੁਧਿਕੋਨਾਹਿਸ
ਮਾਧਮੈਦੇਤਾ॥੪੪॥ਤ੍ਰਿਗੁਲਕਰਮਕੋਕਰਤਹੇਬੇ
ਦਮਤੇਤਜਮਿਤਾ॥ਪੀਰਜਪਰਸੁਖਦੁਖਸਹੋਜੋਗ

ਛੇ ਮਤਾ ਜਿ ਚਿਤਾ ॥ ੪੫ ॥ ਬਾਪੀ ਹੂੰ ਅਰਕੁ ਪਸੇ ਸਰ
 ਤਜੁ ਏਕੈ ਕਾਜਾ ॥ ਤੈਸੇ ਜਾਨੈ ਬੇਦ ਕੇ ਲਹਤ ਬਹਮ ਕੇ ਸਾ
 ਜਾ ॥ ੪੬ ॥ ਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਜੁ ਕਰਮ ਮੈ ਨਾਹਿ ਫਲ ਨਸੇ
 ਹੇਤਾ ॥ ਕਰਮ ਨ ਕੇ ਫਲੁ ਛਾਡਿ ਕੈ ਕਰਮ ਗਾਹਿ ਚੇ
 ਤਾ ॥ ੪੭ ॥ ਜੇ ਗਾਇਸਤ ਤਹੈ ਕਰਮ ਕਰਿ ਸਬੈ ਸਿਗ
 ਕੇਤਿ ॥ ਮਾਗਾ ॥ ਜਿਧਾ ਸਿਧਾ ਸਮਾਨ ਗਨ ਅਹੈ ਜੇਗ
 ਅਨੁਰਾਗਾ ॥ ੪੮ ॥ ਬੁਧਿ ਜੇਗ ਤੇ ਕਰਮ ਕੇ ਅਰਜਨ
 ਤ੍ਵਿਪਾਦਿ ਜਲਾ ॥ ਸਗਨਿ ਹੋਹੁ ਤ੍ਵਿ ਬੁਧਿ ਕੀ ਦੀਨ ਕਾ ਮਨ
 ਮਾਨਾ ॥ ੪੯ ॥ ਬੁਧਿ ਜੁਗਤ ਦੇ ਉਤ ਜਤ ਕਹਾ ਪੁਨ ਕਹਾ

ਪਾਪਾ ਜੋਗਕਰਮ ਮੇਚਤਰਾਣੀ ਸੇਊਕਰਤੂਆਪਾ ॥ ੧੩

੫੦॥ ਚਾਹਤ ਨਹਿ ਤੇਕਰਮ ਫਲ ਜੇਪੀ ਤਿਤ ਬਡੁ ਭਾ
ਗਾ ਕਰਮ ਬੀਧ ਕੋਛੈ ਰੁਕੇ ਲਹਿਤ ਮੁਕਾਤਿ ਅਨੁਰਾਗਾ ॥
੫੧॥ ਮੋਹ ਸਪਨ ਤਾਜੇ ਤਜੇ ਅਰਜਨ ਤੇਰੀ ਬੁਧਿ ॥
ਤਬ ਪੈਹੈ ਬੈਰਾਗ ਕੋ ਚਿਤ ਕੋ ਕਰਿ ਕੋ ਸੁਧਿ ॥ ੫੨॥
ਤੇਰੀ ਬੁਧਿ ਬੈਰਾਗ ਮੇਥਿ ਰਹਹੈ ਜਬ ਮਿਤਾ ਤਬ
ਸਮਾਧਿ ਮੈ ਜੋਗ ਲਹੈ ਹੂੰ ਤੂੰ ਨਿਸਚਲਾ ਚਿਤਾ ॥ ੫੩॥

ਅਰਜਨ ਵਾਚਾ ॥ ਜਾਕੀ ਬੁਧਿ ਨਿਹ ਚਲ ਸਦਾ ਤਾ
ਕੋ ਚਿਹਨ ਬਤਾਇ ॥ ਕੈਸੇ ਬੋਲਤਾ ਕਿਓ ਗਹਿਤ ਚਲ

ਤਜੁਹੈਕਿਹਭਾਇ॥੫੪॥ **ਸ੍ਰੀਭਗਵਾਨੋਵਾਚ**
ਜੋਹੈਮਨਕੀਕਾਮਨਾਤਿਨਕੋਤਜੇਜੁਕੋਇ॥ਅਭ
ਮਸੋਸੀਤੋਖਗਾਹਿਨਿਹਚਲਬੁਧਿਸੁਹੋਇ॥੫੫॥
ਦੁਖਕੋਤਜਿਭਾਜੈਨਹੀਸੁਖਚਾਹੈਨਹੀਚੇਤਾਤਜੇ
ਨੇਹੁਅਰਕ੍ਰੋਧਭੈਨਿਹਚਲਬੁਧਿਸੁਮਿਤਾ॥੫੬॥ਨਿ
ਹਨਕਾਹੂੰਸੋਕਰੈਭਲੇਬੁਰੇਕੀਚਾਹਿ॥ਬੁਰੇਭਲੇ
ਸੋਕਾਜਨਹਿਥਿਰਬੁਧਿਕਹੀਏਕਾਹਿ॥੫੭॥ਜਿਉ
ਕਛੁਆਨਿਜਅੰਗਕੋਖੈਚਅਪਮੇਲੇਤਾਤੈਸੇ
ਖੈਚੈਓਦੀਅਨਤਜਿਦਿਖਅਨਸੋਹੇਤਾ॥੫੮॥ਵਿ

ਥੈਕਰਤਹੈਦੂਰਸੋਤਜਤਜੁਹੈਮਹਾਗਾਮਾਤਮਦੇ १੪
 ਖੇਜਾਤਹੈਆਭਿਲਾਖੋਨਿਰਧਾਗ॥੫੮॥ਗਜਾਨਵੈ
 ਤਜੇਪੁਰਖਹੈਜਤਨਕਰਨਤਾਸਾਧਾ॥੬੦॥ਤੁਤੇ
 ਬਲਵੈਤਹੈਤਓਲਗਾਵਤਾਬਿਮਾਧਾ॥੬੧॥ਜਬਾਧਿਆਵ
 ਰਕੋਇੰਦੀਅਨਮੋਮੈਚਿਤਕੋਲਾਇ॥੬੨॥ਮੋਹਹਤਹੈਕੋਧਤੇ
 ਨਏਸਬੈਸੋਬਿਰਬੁਧਿਕਹਾਇ॥੬੩॥ਮੋਹਹਤਹੈਕੋਧਤੇ
 ਤਹੈਵਿਖੈਕੋਤਿਨਸੋਓਪਜਤਸਿਗਾਕਾਮਜੁਓਪਜ
 ਤਸਿਗਤੇਤਾਤੇਕੋਧਾਮਭੰਗਾ॥੬੪॥ਮੋਹਹਤਹੈਕੋਧਤੇ
 ਮੋਹਹਤੇਸੁਧਨਾਸਾਸੁਧਿਗਏਬੁਧਿਯੈਨਸਤਬੁਧਿ

ਗਏ ਮ੍ਰਿਤ ਪਾਸ ॥ ੬੩ ॥ ਰਾਗ ਦੇਖ ਕੇ ਜੋਤ ਜੋ ਕਰੇ ਦੇ
ਖੇ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥ ਏਵੇ ਜੋ ਨਿਜ ਦਸ ਕਰੇ ਲਹੇ ਸਾਤਿ ਕੋ ਭੇਦ ॥
॥ ੬੪ ॥ ਸਾਤਿ ਜਬੈ ਯਹਿ ਗਾਹਿ ਤਹੈ ਹੋਤ ਦੁਖ ਨ ਕੀਹ
ਨਾ ॥ ਬੁਧਿ ਤਬੈ ਥਿਰੁ ਹੋਤਹੈ ਯਹਿ ਤੁਮ ਲੀਜੈ ਮਨਾ ॥
੬੫ ॥ ਜੋ ਗਾਬਿ ਨਾ ਬੁਧਿ ਨਹੀ ਬੁਧਿ ਬਿਨ ਹੋਇ ਨ
ਧਿ ਮਨਾ ॥ ਧਿ ਮਨ ਬਿਨਾ ਸਿਤੋਖ ਨਹਿ ਤਾ ਬਿਨ ਸੁਖ
ਨ ਸੁਜਨਾ ॥ ੬੬ ॥ ਏਵੇ ਜਿਤ ਜਿਤ ਫਿਰਤਹੈ ਤਿਤ ਮ
ਨ ਲਿਖਾਵਤ ਖੈਚਾ ॥ ਮਨੁ ਜੁ ਬੁਧਿ ਹਿਰ ਲੇਤਹੈ ਵਾਇ
ਨਾਵ ਜਿਉ ਮੈਚਾ ॥ ੬੭ ॥ ਜਿਨਾ ਏਵੇ ਰੀਸ ਬੈਠੈ

੧੫
 ਠੰਡੇ ਮਾਨਾ ਬਿਖੈ ਤਿਆਗਹੈ ਜਿਨ ਕੀ ਓਥਿ
 ਬੁਧਿ ਤਾਹੀ ਮਾਨਾ ॥੬੮॥ ਜੇ ਜਨ ਜਾਗਹੈ ਜਹਾ ਤਹਾ
 ਸਬ ਨ ਕੀਰਤਾ ॥ ਜੀਵ ਜਹਾ ਜਾਗਤ ਸਬੈ ਸੋ ਮੂਨ
 ਕੋ ਨਿਸ਼ਭੰਤਾ ॥੬੯॥ ਜੇ ਸੇ ਜਲ ਸਾਤਿ ਸਰਤ ਕੇ ਮ
 ਲਤ ਸਮੁਦ੍ਰਹ ਜਾਇ ॥ ਤਿਓ ਸਮਾਇ ਸਾਕਿ ਕਾਮਨਾ
 ਸਾਂਤਿ ਰਹੈ ਤਿਹ ਮਾਇ ॥੭੦॥ ਤਜ ਕੇ ਸਨ ਸਭ ਕਾ
 ਮਨਾ ਜੇ ਨਿਸਪ੍ਰੇਹੀ ਹੋਇ ॥ ਮਹਿ ਕਾਰ ਮਮਤਾ ਤਜੇਤ
 ਮਹਿ ਸਾਂਤਿ ਜਿਹੋਇ ॥੭੧॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗੀ ਮਨ ਤੇ ਸੋ ਕ
 ਹਿਓ ਜਾਤੇ ਮੋਹਿਨ ਸਾਇ ॥ ਸੇ ਬੁਧਿ ਮੰਤ ਸਮਾਹੈ ਤੇ

ਮਿਲੈਬ੍ਰਹਮੈਆਇ॥੨॥ਇਤਿਸ੍ਰੀਭੁਗਵਤ
ਗੀਤਾਸੁਪਨਿਖਤਸੁਬ੍ਰਹਮਾਬਿਦਿਆਜੋਗਸਾਸ
ਤ੍ਰੇਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਮਰਜਨਸੰਬਾਦੇਸਾਖਜੋਗੋਨਾਮਦੁ
ਤੀਯੋਮਾਇ॥੨॥ਅਰਜਨੇਵਾਚ॥ਦੇਹਰਾ
ਬਾਧਿਭੁਲੀਹੈਕਰਮਤੇਕ੍ਰਿਸ਼ਨਕਹੀਤਮਜੋਇ॥
ਕਰਮਭਾਇਆਨਕਮੇਕਹਾਂਕੇਸ੍ਵਰਾਤਮੋਹਿ॥ਬਚ
ਨਸੁਨੇਸੀਦੇਹਕੇਮੋਬੁਧਿਹੈਭ੍ਰਮਾਤਿ॥ਨਿਸਚੈਕਰਿ
ਏਕੈਕਹੋਲਹੋਮੁਕਤਿਜਭਾਂਤਾ॥੨॥ਸ੍ਰੀਭੁਗਵਤ
ਵਾਚ॥ਕਰਮਕੀਏਬਿਨੁਕਾਮਨਾਤਾਕਾਹੋਇਨਨਾ

ਸਾਮਲਪਕੀਏਹੁੰਧਰਮਕੇਕਾਟਤਭਵਭੇਫਾਸਾ॥ ੧੬
 ੩॥ ਨਿਸ੍ਰਜੇਦੋਇਭੁੰਤਕੀਪਹਿਲੇਕਹੀਬਨਾਇ॥
 ਸੁਧਨਕੇਭੀਮਾਨੋਭਲੇਕਰਮਨਕਰਮਬਤਾਇ॥
 ੪॥ ਕਰਮਾਬਿਨਾਕੀਨੇਪੁਰਖਗਯਨਾਹਿਲਹੈਨਕੇਇ॥
 ਕੀਏਬਿਨਾਸਿਨਿਅਸਾਦੇਉਮੁਕਤਿਨਹੋਇ॥ ੫॥
 ਕਰਮਕੀਏਬਿਨਾਇਕਖਿਨਰਹੈਨਕੇਉਜੇਤਾ॥ ਬਿਬ
 ਸਕੁਏਕਰਮਨਕਰੇਬਾਧੇਮਾਇਅਤੀਤਾ॥ ੬॥
 ਕਰਮਾਈਦਿਅਨਿਰੋਕਕੇਮਨਾਵੇਖਿਅਨਕੇਪਿਆ
 ਨਾਕਪਦੀਮੁਰਖਹੈਬਡੇਤਕੇਦੇਭੀਜਨਾ॥ ੭॥ ਮ

31
ਨਸੋਰਕੋਇਦੇਅਨਕਛਕਰਮਨਪਰਚਾਇਓਫਲ
ਆਤਿਲਾਖਕੋਤਜੇਵਤੇਯਾਹਿਮਧਕਾਇਓ॥੮॥
ਅਨਕਰਬੇਜੇਕਰਮਹੈਭਲੇਸੁਤਕਰਿਮਿਤਾ॥ਬਿਨ
ਕੀਨੇਤੇਕਰਮਕੋਦੇਹਨਾਨਿਬਹੋਨਿਤਾ॥੯॥ਜਗਕ
ਰਮਾਬਿਨਕਰਮਜੇਜਗਬਿਧਨਤੇਹੋਤਾ॥ਤਿਹਕਦੇ
ਕਰਮਨਕਰਮੇਦਫਲਨਕੋਗੋਤਾ॥੧੦॥ਜਗਸਰਿ
ਤਗਚਿਜਗਤਕੋਕਹੀਬਿਧਤਾਬਤਾ॥ਉਦੈਤੁਮਾ
ਰੋਜਗਤੇਕਮਧਿਨਅਹਤਾਤਾ॥੧੧॥ਜਗਜਨਕ
ਰਿਦੇਵਨਜਜੇਦੇਵਤੁਮੇਫਲਦੇਹਾ॥ਬਿਧਪਰਸ

੧੭
 ਪਗਏਉਕਰੋਮਨਬਾਛਿਤਫਲਲੇਹਾ॥੧੨॥ਇਸ੍ਰ
 ਭੋਗਕਦੇਤਹੈਦੇਵਜਜੇਤੇਮਿਤਾ॥ਬਿਨਪੁਜੇਜੇਲੇਤ
 ਹੇਤੇਹੈਚੋਰਨਾਚੇਤਾ॥੧੩॥ਜਗਸੇਖਜੇਖਾਤਹੈਪਾਪ
 ਨਡਾਰਤਧੋਇ॥ਜਗਾਬਿਨਜੇਖਾਤਹੈਅਪਨਲਾਹਿ
 ਤਹੈਸੋਇ॥੧੪॥ਜੀਵਅੰਨਤੇਹੋਤਹੈਅੰਨਮੈਹੁਤੇਹੋ
 ਈ॥ਮੇਹੁਜਗਾਤੇਹੋਤਹੈਜਗਕਰਮਤੇਜੋਇ॥੧੫॥
 ਕਰਮਜੁਓਪਜਤਬੇਦਤੇਬੇਦਬ੍ਰਹਮਤੇਮਨਾ॥ਬ੍ਰਹ
 ਮਜੁਕੁਸਤਸਬਨਮੇਤਾਹਿਜਗਕਾਰਿਜਨਾ॥੧੬॥
 ਬੇਦਬਤਾਏਕਰਮਜੇਨਰਨਕਰਤਜੋਕਾਇ॥ਪਾਪੀ

ਏਦੀਵਸਤਾਏਓਜਨਮੁਗਹਿਤਹੈਖੋਇ॥੧੦॥
 ਅਤਮਸੋਸਿਤੁਸੁਜੇਅਤਮਸੋਗਤਿਹੈਇ॥੧੧॥ਤਿਪਤਿ
 ਜੁਅਤਮਸੋਰਹੈਤੁਹਿਨਕਰਨਕੋਇ॥੧੨॥ਤੁਹਿਕ
 ਰੇਤੇਪੁਨਿਨਹਿਬਿਨਕੀਏਨਹਿਦੇਖਾਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕ
 ਸੋਕਾਜਨਹਿਅਤਮਹੀਸਿਤੇਖਾ॥੧੩॥ਫਲਕਾਮ
 ਨਕੇਛਤੁਕੇਕਰਮਕਰੇਤੁਮਨਿਤਾਸਿਗਾਬਿਨਾਕਰਮ
 ਨਕਰੈਮੁਕਤਿਲਹਿਤਹੈਮਿਤਾ॥੧੪॥ਲਹੀਸਿਧਜਨ
 ਕਾਦਿਕਹੁਕੀਨਿਕਰਮਸਮਾਜਾਲੋਕਗੀਤਿਕੇਦੇਖ
 ਕੈਤੁਮਹੁਕਰੇਮੁਕਾਜਾ॥੧੫॥ਬਡੈਮਚਾਰਹਿਜੋਕਰੇ

ਹਿਸੇਈਮਾਨਹਮਾਨਾਤਾਹੀਮਗਸਤਿਜਗਚ ੧੮
ਲੈਬਡੇਕਰੈਜੁਪਮਨਾ ੨੨ ॥ ਮੈਕੋਕਛੁਕਰਨੇਨ
ਹੀਤਿਹੂੰਲੋਕਮੈਕਾਜਾਨਾਕਛੁਲਹਿਓਲਾਹਿਬੋਨ
ਕਛੁਕਰਮਕਰਤਆਸਾਜਾ ੨੩ ॥ ਜੋਹੋਕਰਮਹ
ਨਹਕਰੋਮਾਲਸੁਕਰਹੋਮੀਤਾਤਿਉਹੀਯਾਹਿਸ
ਬਨਰਗਹੋਮੇਰੇਮਗਕੀਰੀਤਿ ੨੪ ॥ ਜੋਹਉਕਰ
ਮਨਨਹਕਰੋਹੋਇਸਬਨਕੇਨਾਸਾਪਗਾਟਿਓ
ਸਿਕਰਤਬੈਹਨੇਪੁਜਾਅਨਿਆਸਾ ੨੫ ॥ ਮੂਰਖਜੋ
ਕਰਮਨਕਰੈਕਰਬਹੁਪੀਤਿਸੁਭਾਇਲੋਕਕਾਜ

ਗਿਆਨੀ ਕਰੈ ਮਨ ਤਾ ਸੋ ਨ ਲਗਾਇ ॥ ੨੬ ॥
 ਤਿਨ ਕੀ ਬੁਧਿ ਭੇਦ ਨ ਤਜੈ ਰਹੈ ਕਰਮ ਲਪਟਾਇ ॥
 ਸਾਵਧਾਨ ਗਿਆਨੀ ਰਹੈ ਤੋ ਖੈ ਤੇਈ ਦਾਇ ॥ ੨੭ ॥
 ਮਾਇਆ ਜੇ ਗੁਨ ਕਰਤ ਹੋ ਸਬੈ ਕਰਮ ਯਹਿ ਜਾ
 ਨਾ ਅਹੰਕਾਰ ਤੁਮ ਬਿਮੁਢ ਜੇ ਲੇਤਾ ਮਾਪ ਮੈ ਮਲਾ ॥
 ੨੮ ॥ ਗੁਨ ਅਰਕਰਮ ਵਿਭਾਗ ਕੋ ਜਲ ਤਤ ਤਤੁ
 ਕੋਇ ਗਏ ਵੀ ਵਿਖਾਨ ਸੋ ਲਗੀ ਮਾਪ ਮਗਨ ਨਹੀ
 ਹੋਇ ॥ ੨੯ ॥ ਮਾਇਆ ਗੁਨ ਕਰਿ ਮੁਢ ਜੇ ਰਹੈ ਵਿਖੈ
 ਲਿਵਲਾਇ ਤਾ ਮਗਤੇ ਗਿਆਨੀ ਤਿਨੈ ਦੇ ਤਨ ਕਹੂੰ

ਚਲਾਇ॥ ੩੧॥ ਚੇਤੁ ਮਾਧਿ ਮਾਤੁ ਮਜਾਨ ਕੈ ਬ
ਗਮਨ ਮੈ ਰਖਾ॥ ਮਹਿ ਕਾਰ ਮਮਤੁ ਤਜੇ ਜੁਧ ਕਰੇ
ਮਾਭਿ ਲਾਖਾ॥ ੩੨॥ ਜੋ ਨਿਜ ਯਾਮੇ ਰੋਮ ਤੇ ਸਰਧਾ
ਜੋਗ ਹਿ ਲੇਤਾ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਜੀਅ ਨਿਹ ਕਰ ਮਹੈ ਕਰ
ਮਕਰੈ ਤਜਿ ਚੇਤਾ॥ ੩੩॥ ਜੋ ਯਾਮੇ ਰੋਮ ਤੇ ਕੋ ਕਰਤ
ਨ ਦੋਖ ਲਗਾਇ॥ ਤੇ ਮੁਰਖ ਜਾਨਤ ਨਹੀ ਹੋ ਅਚੇ
ਤ ਕੇ ਭਾਇ॥ ੩੪॥ ਗਿਆਨ ਦੇਤ ਹੁੰ ਕਰਤ ਹੋ ਅਪ
ਨੀ ਪ੍ਰਾਕ੍ਰਿਤ ਸਮਾਨ॥ ਸਬ ਕੇ ਨਿਜ ਪ੍ਰਾਕ੍ਰਿਤ ਵਸੁ ਰੋ
ਕੈ ਤੇ ਜੁਮ ਜਾਨ॥ ੩੫॥ ਸਬਾਇ ਹੋ ਮਨ ਕੇ ਦਿਖੈ

੧੯

ਮੈਰਾਗਵੈਖਜੋਹੋਇਗਾਤਿਨਕੇਵਸਨਰਜਾਇ
ਨਹਿਰਹੈਜੁਅਰੁਸਮਜੋਇ॥ ੩੫॥ ਨੂਨਹੋਇਜੋ
ਨਿਜਧਰਮਪਰਤੇਆਧਿਕੇਮਨਾ॥ ਮੀਚਭਲੀ
ਨਿਜਧਰਮਮੇਪਰਧਰਮੇਭੈਜਨਾ॥ ੩੬॥ ਦੋਹ
ਰਾ॥ ਅਰਜਨੇਵਾਚਾ॥ ਕਹੀਏਪ੍ਰੇਰਕੋਨਕੇਪੁਰ
ਖਕਰਤਹੈਪਾਪਾ॥ ਯਾਕੋਇਛੁਨਾਹਿਨੈਕਰਮਹੈ
ਤਸਿਤਾਪ॥ ੩੭॥ ਸ੍ਰੀਭੁਗਵਾਨੇਵਾਚਾ॥ ਯਾਹਿ
ਜੋਕਾਮਰੁਕ੍ਰੋਧਹੈਰਜਗੁਨਹੀਤਿਹੋਇ॥ ਕੇਹੂੰਪੁਰ
ਨਹੋਇਨਹਿਪਾਪੀਕੋਅਰਜੋਇ॥ ੩੮॥ ਅਮਾ

ਛਪੈਜਿਉਧੁਮਕੇਦਰਪਨਮਲਨਕੇਭਾਇਅਗਰ ੨੦
ਭਤਚਸੋਜਿਉਛਪੈਜਗਾਇਨਤਾਹੀਦਾਇ॥੩
ਦੀਗਗੀਅਮਨੀਹੁਕੋਗੀਅਨਾਇਨਵੇਗੀਰਾਖਿਓਭ
ਪਾਕਾਮਦੁਸਹਯਹਿਅਗਨਿਹੈਸਕੈਨਕੋਈਛਾ
ਪਾ॥੪੦॥ਐਵੀਮਨਅਰਬੁਧਿਹੈਏਹੀਜਾਕੋਥਨਾ॥
ਇਨਹੀਕਰਨਾਸਤਜੁਹੈਗੀਅਮਨੀਹੁਕੋਗੀਅਨਾ॥
੪੧॥ਅਰਜੁਨਤਾਤੇਆਦਿਹੀਤੂਐਵੀਅਨਕੇ
ਰੋਕਾਹਰਤਾਗੀਅਨਕੇਯਾਪਾਪੀਕੋਸੋਖਾ॥੪੨
ਐਵੀਹੈਸਭਤੇਪਰੇਤਿਨਤੇਪਰੇਮਨਜੋਇਅਨਤੇਪ

ਰੇਜੁਬਾਧਿਹੈਬੁਧਿਰੇਮਾਤਮਹੋਇ॥੪੩॥
ਅਤੁਮਲਖਬੁਧਿਤੇਪਰੈਮਨਕਕਰਦੁਸਮਾਹ
ਕਾਮਰੂਪਮਰਦੁਸਹਕੇਮਾਰਡਾਰਨਰਨਾਹ॥
੪॥ਇਤਿਸ੍ਰੀਕੁਗਵਤਗੀਤਾਸੁਪਨਿਖਤਸੁਬ
ਹਮਾਵਾਦੇਅਜੋਗਾਸਾਸਤ੍ਰੇਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸਨਮਰਜ
ਨਸੰਬਾਦੇਕਰਮਜੋਗੋਨਾਮਾਤ੍ਰੀਤੀਓਧਿਮਾਇ॥
੩॥ਸ੍ਰੀਕੁਗਵਨੋਵਾਚਾਦੇਹਰਾ॥ਅਹੇਜੋਗਹੈ
ਮੇਕਾਹਿਓਪਾਰਿਲੋਗਵੇਸੋਮਾਇ॥ਤਿਨਹੁੰਤਬਮ
ਨਸੇਕਯੋਮਨਾਇਖਕਸੁਨਾਇ॥੧॥ਪਰੰਪਰਾਯਾ

ਜੋਗਕੋਜਨਤਹੈਰਿਖਗਾਇ॥੨॥ਬਹੁਤਾਦਿਨਾਬੀ
 ਤੇਗਾਇਓਸੈਓਜੋਗਨਸਾਇ॥ਵਹੈਪੁਰਨੋਜੋਗਮੈਛੰ
 ਕੋਦੀਓਬਤਾਇ॥੩॥ਜਾਤੇਤੂਮੇਮੀਤਹੈਮੋਰਭਗਤਿਕੇ
 ਭਾਇ॥੩॥**ਅਰਜਨੋਵਾਚ॥**ਤੁਮਤੇਪ੍ਰਗਟੇਹੋਅਖੈ
 ਸੁਰਪੁਰਾਤਨਦੇਵਾ॥ਤੁਮਕਾਬਿਤਸੋਐਕਾਹਿਓਹਮ
 ਜਨੋਆਭੇਵਾ॥੪॥**ਸ੍ਰੀਭਗਵਨੋਵਾਚ॥**ਤੇਰੇਅਰ
 ਮੇਰੇਜਨਮਬੀਤੇਹੈਬਹੁਬਾਗ॥ਤੂਤਿਨਕੋਜਨਤਨਹੀ
 ਹੋਜਨਤਾਨਿਰਧਾਗ॥੫॥ਅਜਅਥਿਨਾਸੀਪ੍ਰਗਟਿ
 ਹੋਜਗਤਈਸਕਰਤਾਗ॥ਅਪਨੀਇਛਾਲੇਤੁਹੋਸੁਧ

ਸਤਿਮਵਤਾਰਾ ॥ ੬ ॥ ਜਬ ਅਰਜਨ ਜਗਮੇ ਘਟ
 ਤਪਰਮ ਧਰਮ ਕੇ ਭਾਇ ॥ ਬਫੁਤ ਅਧਰਮ ਜਹਾਤਹ
 ਤਬ ਹਉ ਜਨਮੋ ਮਾਇ ॥ ੭ ॥ ਸਾਧਨ ਕੀ ਰਖਿ ਮਾ ਕੋ
 ਪਾਪੀ ਮਾਰੋ ਭੁਗ ॥ ਥਾਪਤਰੀ ਤਿਸੁ ਧਰਮ ਕੀ ਜੁਗ ਜੁਗ
 ਮਾਝੁ ਵਿਚਾਰਾ ॥ ੮ ॥ ਮੇਰੇ ਜਨਮ ਅਰਕਰ ਮੇਰੇ ਭਤਲ
 ਹੋ ਜੋ ਜਨਾ ॥ ਦੇਹੁ ਤਜੈ ਮੇਰੇ ਮਿਲੈ ਬਹੁ ਰਿਨ ਜਨਮੇ ਮਾ
 ਨਾ ॥ ੯ ॥ ਰਾਗ ਦੇਖ ਭੈ ਕੋ ਧਤਾ ਜਿ ਮੇਰੇ ਖੇ ਭਾਇ ॥ ਬਹੁ
 ਤਗਿ ਮਾਨਤੁ ਪਕਾਰਿ ਗਏ ਮੇਰੀ ਮਾਹਿਸ ਮਾਇ ॥ ੧੦ ॥
 ਜੋ ਮੇਰੇ ਜੈ ਸੇਭੁ ਜਤਹੋ ਤੈ ਸੋਫਲ ਦੇਤਾ ॥ ਅਰਜੁਨ ਨਰ

ਸਭੁਜਗਤਮੈਮੈਰੋਮਗਗਾਹਿਲੇਤਾਕਰਮਾਸਿ ੨੨
 ਧਕੀਚਾਹਿਕਰਿਪੁਜਤਦੇਵਨਲੋਇਕਰਮਨ
 ਰੀਨਰਲੋਕਮੈਸਿਧਬੇਗਦੈਹੋਇ॥੧੨॥ਚਾਰਬ
 ਰਨਜੁਮੈਰਚੇਕਰਗੁਨਕਰਮਾਵਿਤਾਗਾਹਿਯਾਕੇ
 ਕਰਤਾਰਹੋਨਾਹਿਮੋਹਿਅਨੁਰਾਗਾ॥੧੩॥ਕਰਮਨ
 ਮੈਕੋਲਗਤਹੋਮੋਹਿਨਫਲਕੀਚਾਹਿ॥ਮੈਸੇਜੋਮੈ
 ਕੋਲਖੈਕਰਮਨਬਾਧੈਤਾਹਿ॥੧੪॥ਜੇਚਾਹਿਤਹੇ
 ਮੁਕਾਤਿਕੋਕਰੇਕਰਮਾਤਿਨਮਾਇ॥ਤਾਤੇਤੈਹੁਕਰਮ
 ਕਰਿਪਾਹਿਲਨਕੋਮਾਤਿਪਾਇ॥੧੫॥ਕੋਨਮਕਰਮ

ਸੁਕਰਮ ਕੋਗਹਿਤ ਪਾਤਿਤਾ ਮੋਗਾ ਮੁਕਤਿ ਕਾਜ ਸੇ
 ਈਕਰਮ ਸੁਕਹਿ ਦੇਤ ਹੋਤਾ ਹਿ। ੧੬੧ ਜਾਨਿਓ ਚਧੀ
 ਯੇਕਰਮ ਹੂੰ ਮੋਗਾ ਬਿਕਰਮ ਸੁਕਾਇ। ਸੁਨ ਅਕਰ
 ਮਗਤਿ ਲੀਜੀਏ ਗਹਨ ਕਰਮ ਕੇਦਾਇ। ੧੬੨ ਕ
 ਰਮਨ ਮਝ ਅਕਰਮ ਜੇ ਲਖੈ ਅਕਰਮ ਨ ਕਰਮ
 ਬਾਧਿਵੇਤ ਤਿਨ ਸਬਕੀਏ ਮੇਦੇ ਮਨ ਕੇ ਭਰਮ। ੧੬੩
 ਮਜਕੇ ਸਤੁ ਅਰੰਭ ਨਿਜਾ ਬਿਨ ਕਾਮ ਨਾ ਹੋਤਾ ਤਾ
 ਕੇ ਪਾਤਿਤ ਕਹਿਤ ਜਨ ਦਹੇ ਕਰਮ ਕੋ ਗੋਤਾ। ੧੬੪
 ਕਰਮਨ ਫਲੁ ਛੁਡੈ ਸਦਾ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਕਰੈ ਨਹੀ ਮਾਸਾ

ਤਾਕੋਕਰਮਨਕਰਤਿਹੀਲਗੇਨਭਵਕੀਫਾਸਾ॥
 ਜੀਤੋਈਏਹਨਹਿਕਾਮਨਪਗਗਿਹਿਜਾਇ॥
 ਹੁਕਾਜਕਰਮਨਕਰੈਪਾਪਨਲਾਗਤਤਾਹਿ॥੨੧॥
 ਅਥਾਲਾਭੁਸਿਤੋਖਜੇਸੁਖਦੁਖਲਖੈਨਦੋਇ॥ਸਿਧ
 ਅਸਿਧੀਏਕਸੀਕਰਮਨਬੰਧਨਹੋਇ॥੨੨॥ਤੁਜੇ
 ਸਭੈਜੁਕਾਮਨਾਗਿਅਨਲਗਾਵੈਚਿਤਾ॥ਜਗਕਾਜਕ
 ਰਮਨਕਰੈਸੋਨਬਾਧੀਅੰਮ੍ਰਿਤ॥੨੩॥ਹੋਮਅਗਨਿ
 ਹਵ੍ਰਹਮਹੈਅਰਧੈਬ੍ਰਹਮੈਜਾਨਾ॥ਜਾਇਬ੍ਰਹਮਮੇਸੋ
 ਰਹੈਕਰਮਸਮਾਧਹਠਾਨ॥੨੪॥ਦੇਵਨਕੋਇਕਜਨ

੨੩

ਤਹੈ ਕਰਤ ਜਗ ਬਹੁ ਭਾਇ ॥ ਏਕ ਬ੍ਰਹਮ ਮੈ ਜਨਤ
 ਹੈ ਗਿਆਨ ਜੋਗ ਕੇ ਦਾਇ ॥ ੨੫ ॥ ਏਕ ਜੁ ਹੈ ਮਤਾਇ
 ਵੀ ਅਨ ਸਿਜਮ ਅਗਨਿ ਸਰੂਪਾ ॥ ਬਿਖਿ ਅਨ ਹੋਮ
 ਤਏ ਕਹੈ ਏ ਵੀ ਅਗਨਿ ਮਨੂਪਾ ॥ ੨੬ ॥ ਜੇ ਸਬਾਇ
 ਵੀ ਅਨ ਕੇ ਕਰਮ ਆਰ ਕਰਮ ਸਬ ਪ੍ਰਾਨਾ ॥ ਹੋਮ ਤਸਿ
 ਜਮ ਅਗਨਿ ਮੈ ਪ੍ਰਗਟਿ ਕਰੈ ਚਿਤ ਗਿਆਨਾ ॥ ੨੭ ॥
 ਏਕ ਜਨਤ ਹੋ ਦਰਬ ਸੇ ਏਕ ਤਪਸਿ ਮਾ ਜੋਗਾ ॥ ਏਕ ਸੁ
 ਪਠ ਬੇਦਨ ਜਸੇ ਏਕ ਗਿਆਨ ਸੇ ਲੋਗਾ ॥ ੨੮ ॥ ਹੋਮ
 ਅਪਨ ਹਿ ਪ੍ਰਾਨ ਮਾ ਹਿ ਪ੍ਰਾਨ ਅਪਨ ਹਿ ਮਾ ਹਿ ॥ ਪ੍ਰਾਨ

ਅਪਨਾਹਿਰੋਕਕੋਗਹਿਤਜੁਹੈਨਰਨਾਹਿ॥੨੯॥ ੨੪
 ਪਨਨਹੀਮੈਪਨਕੋਹੈਮਤਤਜਮਹਾਗਾਏਸਬਜ
 ਨਤਜਗਕੋਮੇਦਤਪਾਪਾਬਿਕਾਰਾ॥੩੦॥ਜਗਸੇ
 ਖਮੀਮ੍ਰਿਤਿਭੁਖਤਹੋਤਬ੍ਰਹਮਮੇਲੀਨਾਇਹੈਲੋਕ
 ਬਿਨਜਗਨਹਪੁਲੇਕੋਹੈਛੀਨਾ॥੩੧॥ਬਹੁਤਭੁਤ
 ਬੇਦਨਕਹੈਜਗਸਬੈਏਮਨਾਤੇਸਬਜਾਨਹਕਰ
 ਮਤੇਲੇਹਮੁਕਤਿਸੁਖਜਾਨਾ॥੩੨॥ਦਰਬਜਗਤੇ
 ਹੋਬਡੋਗਿਅਨਜਗਾਇਹਭੁਗਾਇਗਜਿਤੇਕਰਮਬੇ
 ਦਨਕਹੈਗਿਅਨਹਿਗਹਿਤਸਮਾਇ॥੩੩॥ਕੀ

ਜੇਬਹੁਤੇਨਿਮ੍ਰਤਾਪ੍ਰਸਨਰਸੇਵਕਰੁਤਾਤੀਗਿ
ਅਨੀਉਪਦੇਸਹੈਗਿਆਨਜਿਨੇਹੈਸਤਿ॥੩੪॥
ਅਰਜਨਯਾਕੋਤੂਲਹੈਰਹਿਤਨਹੀਫਿਰਮੇਹੁ॥ਸ
ਬਜੀਵਨਕੇਦੇਖਹੈਆਪਮਾਝਕੇਮੇਹੁ॥੩੫॥ਸ
ਬਪਾਪਨਮੈਜੋਬਡੇਪਾਪੀਹੂੰਤੁਹੈਹੁਗਗਿਅਨਨਾ
ਵਚਾਢਿਉਤਰਹੈਪਾਪਸਿਧਕੇਜੋਗ॥੩੬॥ਜੈਸੇਜੁ
ਲਹੁਤਾਸਕੀਡਾਰਤਸਬਕੇਜਾਨਾਗਿਆਨਮਗ
ਨਤਿਉਪ੍ਰਬਲਹੈਡਾਰਤਕਰਮਨਬਾਰ॥੩੭॥ਗਿ
ਅਨਸਮਾਨਲੋਕਮੈਪਾਵਨਨਾਹੀਮੰਗਯੋਗ

ਸਾਧਨ ਜੋ ਕਰੈ ਲਹੈ ਗਿਆਨ ਕੀ ਠੋਗ ॥ ੩੮ ॥ ੨੫
 ਵੀਜਿਤ ਸਰਧਾ ਸਹਿਤ ਪਾਵੈ ਮੈ ਸੋ ਗਿਆਨ ॥ ਜਾ
 ਪਾਏ ਤਤ ਕਾਲਹੀ ਪਾਵੈ ਸਾਂਤ ਸੁਜਾਨ ॥ ੩੯ ॥ ਜੇ ਮੁ
 ਰਖ ਸਰਧਾ ਬਿਨ ਤਾ ਕਹੈ ਏ ਬਿਨ ਸਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਯਾਹਿ
 ਸਿਦੇਹ ਹੋ ਸੇ ਦੁਇ ਲੋਕ ਨਿਰਾਸ ॥ ੪੦ ॥ ਮੇ ਕੈ ਅਰਧੇ ਕ
 ਰਮ ਕਰਿ ਕਰ ਸਿਦੇਹੈ ਦੂਰਿ ॥ ਗਿਆਨ ਨ ਬੀਧੇ ਕਰਮ
 ਸੋ ਰਹੈ ਸਦਾ ਸੁਖ ਪੂਰਾ ॥ ੪੧ ॥ ਸਿਦੇਹ ਜੁ ਹੋ ਆਗਿਆ
 ਨ ਤੈ ਭੁਧ ਜਤ ਅਰਜਨ ਮਾਹਿ ॥ ਗਿਆਨ ਖੜ੍ਹ ਗੰਧ
 ਕਾਫੀ ਮੈ ਜੋਗ ਕਰੈ ਨ ਰਨਾਹਿ ॥ ੪੨ ॥ **ਚਿਤਿ ਚੀਤਰ**

ਵਤਗੀਤਾਸੁਪਾਨਿਖਤਸੁਬ੍ਰਹਮਵਿਦਿਆਜੋਗ
ਸਾਸਤ੍ਰੇਸ਼ੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਮਰਜਨਸਿਬਾਦੇਸ਼ਿਨਿਆਸ
ਜੋਗਨਾਮਚਤੁਰਥੋਧਿਮਾਇ॥੪॥ਅਰਜਨ
ਵਾਚ॥ਕਬਹੁਕਹਿਤਸ਼ਿਨਿਆਸਕੋਕਬਹੁਕਰਮ
ਕੋਜੋਗ॥ਨਿਸਚੇਕਰਿਏਕੋਕਹੋਮੇਦੋਕਿਨਕੁਵਰੇਗ
੧॥ਸ੍ਰੀਭਗਵਾਨੋਵਾਚ॥ਕਰਮਜੋਗਸਿਨਿਆਸ
ਅਰਵੇਊਏਸੁਖਦੈਨਾ॥ਕਰਮਜੋਗਸਿਨਿਆਸਤ੍ਰੇ
ਕਰਮਨਲਹੀਆਤਿਚੈਨਾ॥੧॥ਵੈਖਤਜੈਚਹੈਤਜੈ
ਸੇਸ਼ਿਨਿਆਸੀਜਨਾ॥ਰਾਗਦੈਖਤੋਜੋਗਹਿਤਭਹਿਛੁ

੨੬
 ੧) ਓਤੁਮਾਨ ੨) ਜੋਗਸਾਂਖਕੇਦੋਇਕਹਿਤਮੂਰ
 ੩) ਪੰਤਿਤਨਾਹਿ ੪) ਦੇਊਨਮੈਏਕੈਭਜੇਦੋਊਫਲਹੋਤਾ
 ੫) ੩) ਅਸਥਾਨਜਲਹੀਅਤਿਸਾਖਤੈਸੋਜੋਗਹ
 ੬) ਤੇਹੋਇਸਾਖਜੋਗਏਕੈਗਨੈਤਕੋਗਿਆਨੀਜੋਏ
 ੭) ਲਹਤਸਿਨਿਆਸਹਦਖਸੋਬਨੁਕਰਮਨਰੇਮਿ
 ੮) ਜੋਗਜੁਗਤਜੇਕਰਤਹੈਲਹਿਤਬ੍ਰਹਮਨਿਹਥੇ
 ੯) ੪) ਏਦੀਜਿਤਹੈਸੁਧਿਹੀਅਜੋਗਜੁਗਤਿਜੇ
 ੧੦) ਕੋਇਜੀਵਨਜਨੈਅਤਮਾਕਰਮਾਲਿਪਤਸੁਨਹੋ
 ੧੧) ੬) ਗਿਆਨੀਕਰਮਨਕਰਤਹੈਏਰਿਕੀਏਨ

ਗੀਮਨਾ ਸੁਪਤ ਦੇਖਤ ਪੁਨਿ ਛੁਹਿਤ ਸੁਨਤ ਚਾਲਿਤ
ਹੀ ਜਾਨਾ ॥ ੭੦ ॥ ਸੇਵਤ ਸਾਗਤ ਚਲਤ ਹੈ ਬੋਲਤ ਭਾਗਤ
ਦੇਤਾ ॥ ਈਦੀ ਵਿਖਨ ਸੋਪ ਗੀ ਜਾਨਤ ਹੈ ਯਾਹਿ ਹੇਤਾ ॥
੮੦ ॥ ਕਰਮ ਕਰੇਤ ਸਸੀਗ ਕੇ ਸਬ ਕੇ ਬ੍ਰਹਮ ਹਿ ਜਾਨਾ ॥
ਤਾ ਕੇ ਪਾਪ ਨ ਲਗਤ ਹੈ ਪਦਮ ਪਤ੍ਰ ਜਲ ਮਾਨਾ ॥ ੮੧ ॥ ਦੇ
ਹੀ ਮਨ ਬੁਧਿ ਈਦੀ ਮਨ ਜੋਗੀ ਏਨੇ ਹ ਸੀਗਾ ਕਰਮ
ਕਰਤ ਮਾਤਿ ਚਾਹਿ ਸੈ ਚਿਤ ਸੁਧ ਕੇ ਦੇਗਾ ॥ ੯੦ ॥ ਗੀਅ
ਨੀ ਹੂੰ ਮੁਕਤੈ ਲਹੈ ਕਰਮ ਕਰੇ ਫਲ ਛਾਡਾ ॥ ਮੁਰਖ ਫਲ
ਕੀਅ ਸਕਾਰੀ ਬੀਸਤ ਕਾ ਮਨ ਮਾਝਾ ॥ ੯੧ ॥ ਮਨ ਕਰ

ਕਰਮਨਜੇਤਜਤਾਗਿਆਨੀਤਿਨਕੋਮਨਾਨਵ ੨੭
ਦੁਆਰਪੁਰਮੈਬਸਤਲੇਤਸੁਖਨਕੀਖਾਨਾ॥੧੩॥
ਈਸ਼੍ਵਰਨਹੀਕਰਮਨਕਰਤੁਨਹਕਰਮਨਕਰਤੁਗ॥
ਕਰਮਫਲਨਹੁਨਹਕਰਤੁਕਰਤਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਾਬਿਸਥਾ
ਗ॥੧੪॥ਸੁਕ੍ਰਿਨਕਾਹੁਕੋਗਹੈਮੋਰਪਾਪਨਹੀਲੋਇ॥
ਛਾਪਜੋਗਿਆਨਆਗਿਆਨਤੇਮੋਹਨਪ੍ਰਗਟਹਦੇ
ਇ॥੧੫॥ਦੁਰਕੀਓਆਗਿਆਨਜੇਨਹੀਇਗਿਆ
ਨਪ੍ਰਗਟਾਇ॥ਦੇਖਤਈਸ਼੍ਵਰਰੂਪਕੋਗਿਆਨਸੁਰ
ਕੋਦਾਇ॥੧੬॥ਜੇਮਨਕੋਮਰਬੁਧਿਕੋਰਾਖਤਈਸ਼੍ਵ

ਰਮਾਗਿ। ਜਨਮ ਮਰਨ ਤਿਨ ਕੋ ਨਹੀ ਮੁਕਤਿ
ਹੋਤੁ ਨ ਰਨਾਹਿ॥ ੧੭॥ ਦਿਦਿ ਮਾ ਬਿਨੇ ਲੀਏ ਜੁ
ਦਿਜਗੀਗ ਜਸੁ ਪਚੇ ਸੁ ਮਾਨਾਗੀ ਮਨੀਏ ਨ
ਕੇ ਸਮਗ ਨੈ ਭੁਦਲੇ ਤਨਹੀ ਮਾਨ॥ ੧੮॥ ਸਮਤਾ
ਜਿਨ ਕੇ ਹੀਏ ਮੈ ਤਿਨ ਜੀਤਿ ਓਸੀ ਸਾਰਾ॥ ਸਮਤਾ
ਬ੍ਰਹਮ ਕੋ ਕਹਿਤ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮ ਲੀਨ ਨਿਰਧਾਰ॥ ੧੯॥
ਸੁਖ ਪਏ ਹਰਖੇ ਨਹੀ ਦੁਖ ਪਏ ਨਰਿ ਸਾਇ॥ ਰ
ਖਤਾ ਬਿਗਨਿ ਜੁ ਬਾਧਿ ਕੋ ਬ੍ਰਹਮੇ ਰਹੇ ਸਮਾਇ॥ ੨੦॥
ਬਾਹਰਿ ਕੇ ਸੁਖ ਕੇ ਤਜੈ ਹੀਏ ਸੁਖ ਰਹੈ ਸੁਜਾਨ॥

ਬ੍ਰਹਮਾਵਿਖੈਚਿਤਕੋਧਰੈਲੇਹੁਜੁਮਾਨੰਦਮਨਾ॥੨੧॥ ੨੮
ਵਿਖੋਜਿਤੇਸੀਸਾਰਕੇਤੇਹੈਦੁਖਕੋਮੂਲਾਉਪਜਤਭਿ
ਨਸਤੁਹੈਤਿਨੈਪਾਤਿਤਰਹੈਨਕੂਲਾ॥੨੨॥ਕਾਮਕੋਧਕੋਭੇ
ਗਕੋਜੋਸਹਿਸਕੋਸੁਭਾਇ॥ਤੇਜੋਗੀਨਿਤਹਿਰਹੈਬਿਰ
ਸੁਖਮੈਲਪਟਾਇ॥੨੩॥ਜਾਕੇਗੀਏਪ੍ਰਕਾਸਹੈਮੰਤਰ
ਸੁਖਅਰਾਮਾਵਹੁਜੋਗੀਪਰਬ੍ਰਹਮਹੈਲਹੈਬ੍ਰਹਮਕੋ
ਧਾਮਾ॥੨੪॥ਜੋਗੀਆਨੀਪਾਪਨਤਜਤਹੈਤਬ੍ਰਹਮ
ਮੇਲੀਨਾਭੇਦਨਤਿਨਕੇਗੀਏਮੈਰਹਿਤਸਭਨਸੇਦੀ
ਨਾ॥੨੫॥ਕਾਮਕੋਧਜੋਰਹਿਤਹੈਬਸਕੀਨਾਨਿਜਾਚਿ

ਤਾਗਿਅਨਵਿਤਜੇਹੈਸਦਾਬ੍ਰਹਮਚਰ੍ਹੀਦਿਸਮਿਤਾ॥
 ੨੦॥ ਤਜੇਵਿਖੈਸਿਸਾਰਕੇਦ੍ਰਿਸ੍ਟੁਹਮੈਧਰਾਖਾ॥
 ਪਾਨਅਪਨਸਮਾਨਰਹਨਾਸਾਮੰਧਅਭਿਲਾਖਾ॥
 ੨੧॥ ਜੀਤੋਇੰਦ੍ਰੀਬੁਧਿਮਨਮੁਕਤਹਿਮੈਮਨਦੇਹਾ॥
 ਇਛਾਭੈਰੋਧਹਤਜੈਮੁਕਤਿਪਦਾਰਥਲੇਹਿ॥ ੨੨॥
 ਤਪਜਗਨਕੋਰੋਗਤਾਸਬਲੇਕਨਕੋਈਸਾ॥ ਸਾਂਤਿਲ
 ਹੋਇਓਜਾਨਕੋਮੋਕੋਪ੍ਰਭਜਗਦੀਸਾ॥ ੨੩॥ ਇਤਿ
 ਸ੍ਰੀਭਗਵਤਗੀਤਾਸੁਪਾਨਿਖਤਸੁਬ੍ਰਹਮਾਬਿਦਿਅ
 ਜੰਮਸਾਸਤ੍ਰੇਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਅਰਜਨਸਿੰਘਦੇਸਿਨਿਅ

ਸੁਜੋਗਨਾਮਪੰਚਮੇਧਿਆਇ॥ ਪਾਸ਼ੀਕੁਗ २੪
ਵਾਨੇਵਾਚਾ॥ ਵੇਹਰਾਕਰਮਫਲਨਚਾਹੈਨਹੀ
ਕਰਕਰਮਾਨਿਹਕਮਾ॥ ਜੋਗੀਸਿਨਿਆਸੀਵਹੈਪ
ਵਤਹੈਸੁਖਧਾਮਾ॥ ੧॥ ਜਕੋਸਿਨਿਆਸਹਕਹੈਵਹੈ
ਜੋਗਤੀਜਾਨਾ॥ ਬਿਨਸਿਨਿਆਸਹਜੋਗਨਹਯਹਿ
ਸਾਚੀਤ੍ਵੰਮਾਨਾ॥ ੨॥ ਜੋਗਹਕਰਮਨਤੋਲਾਹਿਤਾਗਿਅ
ਨੀਥੇਤਾਵਿਚਾਰਾ॥ ਜੋਗਲਹੈਸਾਤਹਗਹੈਵਿਖੈਭ੍ਰਮ
ਅਨਮਾਰਾ॥ ੩॥ ਵਿਖਿਅਨਸੇਅਕਰਮਸੇਹੋਏ
ਪ੍ਰੀਤਿਜਬਦੁਗਾਸਤੁਸਿਕਲਪਨਕੇਤਜੋਜੋਗਰਹੈ

ਤਬ ਪੂਰਾ ॥ ੪ ॥ ਜੋਗਾ ਸਿਧ ਜੋਗਾ ਹਿ ਬੇਤ ਕੋ ਕਰ
 ਮਸੁ ਜੋਗਾ ਸਿਧ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਜਿਨ ਕੋ ਭਈ ਤਾ ਕੋ ਸਮ
 ਤਾ ਜੋਗਾ ॥ ਪਾਨਿ ਜਮਾਤ ਮਕੋ ਉਰਧਰੇ ਅਧੋਗ
 ਵਨ ਨ ਕਰੇਇ ॥ ਅਤਮ ਹੀਰਿ ਪਾਪ ਕੋ ਅਤਮ
 ਹੀ ਸੁਖ ਦੇਇ ॥ ੬ ॥ ਅਪਹਿ ਜੀਤਿ ਓਅਤਮ ਸੋ
 ਈ ਬੰਧੁ ਬੰਧੁ ਆਹਿ ॥ ਜਿਨ ਜੀਤੈ ਨਹੀ ਜੁ ਵਹੁ
 ਅਰਹੇਇ ਵਰਤਤ ਤਾਰਿ ॥ ੭ ॥ ਜਿਨ ਜੀਤਿ ਓਹੈ ਅਤਮ
 ਸਤੁ ਲਹੀ ਬਹੁਗਿ ਅਨਾ ॥ ਸੀਤਿ ਉਸਨੁ ਸੁਖ ਦੁਖ ਜੁਸ
 ਮਐਰਮਨੁ ਅਪਮਾਨ ॥ ੮ ॥ ਜਨਤਾਰਿ ਅਨਾਦਿ

ਗਿਆਨ ਕੋ ਮਰਾਇੰਦੀ ਜਿਤ ਹੋਇ ॥ ਸੋਨੇ ਪਾਹਨ ਏਕ ३੦
 ਸਮਗਨੈ ਸੁਗਿਆਨੀ ਸੋਇ ॥ ੮॥ ਮਿਤ੍ਰ ਉਦਾਸੀ ਸਤ੍ਰਪੁ
 ਨ ਮਾਰਿ ਨਿਜ ਬਿਧ ਸਮਾਨ ॥ ਸਾਧੁ ਪਾਪੀ ਚਿਤ ਮੈ ਗਨੈ
 ਏਕ ਉਨਮਾਨ ॥ ੧੦॥ ਬੈਠ ਇਕੋ ਸੈ ਇਕ ਚਿਤ ਜੋ ਗੀਸਾ
 ਪੈ ਜੋਗਾ ॥ ਏਕ ਕੀਚਾ ਹੋ ਨ ਕਛੁ ਜੋ ਰੋਨ ਹਿ ਸੁਖ ਭੋਗਾ ॥ ੧੧॥
 ॥ ਠਉਰ ਪੁਨੀਤ ਸਹਾਰ ਕੇ ਕਰਮਾਸਨ ਬਿਸਤਾਰਾ ॥ ਨ
 ਹੀ ਉਚੈ ਨੀਚੈ ਨ ਹੀ ਪਦ ਕੁਸਮ ਜਨ ਬਿਬਾਰਾ ॥ ੧੨॥
 ਕਰ ਬੈਠੈ ਮਨ ਕੋ ਜੁ ਬਿਰੁਸ ਬਾਇੰਦੀ ਮਨ ਕੋ ਜੀਤਾ ॥ ਕਰ
 ਕੈ ਮਾਤਮ ਸੁਧ ਕੇ ਜੋਗ ਕਰੈ ਇਹ ਗੀਤਾ ॥ ੧੩॥ ਕਾਇਆ

ਸਿਰਅਰਗੀਵਕੋਰਾਖੈਏਕਸਮਾਨਾਡੀਠਧਗੈਨਿਜ
ਠਾਸਕਾਪੇਖੈਨਹਿਦਿਸਮਾਨਾ॥ ੧੪॥ ਸਾਂਤਿਗਹੈਕੁੰਕ
ਤਜੈਬ੍ਰਹਮਚਰਜਬ੍ਰਤਲੇਇ॥ ਮੇਰਾਖੈਰੋਕਮਨਲਹੈ
ਜੋਗਕੋਤੇਇ॥ ੧੫॥ ਏਹਬਿਧਿਕਰੈਸੁਜੋਗਕੋਨਿਜਮ
ਨਕੋਥਿਰੁਰਾਖਾ॥ ਸਾਂਤਿਲਹੈਮੋਕੋਮਿਲੈਰਹੈਅਮੀਰ
ਸੁਚਾਖਾ॥ ੧੬॥ ਜੋਗਲਹੈਨਹੀਬਹੁਤਖੈਬਿਨਖਾਏਹੁੰ
ਮਿਤਾਸੇਵਤਹੁੰਸੋਵੈਨਹੀਅਤਜਾਗਤਨਹੈਨਿਤਾ॥
੧੭॥ ਜੁਗਤਿਬਿਧਾਰਅਹਾਰਜੋਕਰਮਜੁਗਤਿਪੁਨਹੈ
ਇ॥ ਜਾਗਤਸੇਵਤਜੋਜੁਗਤਸੇਡਾਰਤਦੁਖਧੋਇ॥

੧੮) ਜਬ ਨਿਜਾਚਿ ਤਕੋਰੋ ਕਕੋਰਾ ਬੈਮਾਤ ਮਮਾਹਿ॥ ੩੧
ਤਜੇ ਸਬੈ ਜੈ ਕਾਮਨਾ ਸੋ ਜੈ ਗੀਨਰ ਨਾਹਿ॥ ੧੯) ਜੈ ਸੇ
ਦੀਪ ਸਮੀਪਾ ਬਿਨੁ ਹੋ ਜੈ ਤਠਾਹਿ ਗਾਇ॥ ਜੈ ਗੀਨਿਰ
ਚਲਾ ਚਿਤ ਕੋ ਉਪਮਾ ਹੋ ਯਾਤੁ॥ ੨੦) ਜੈ ਗੇਸ੍ਵਰ
ਜੈ ਗਾਹਿਕ ਰੈ ਚਿਤ ਜਹਾ ਠਾਹਿ ਗਾਇ॥ ਨਿਰਖਤ ਮਾਤੁ
ਮਕੋਤ ਹਾਰਹਿ ਤਸਦਾ ਸੁਖ ਪਾਇ॥ ੨੧) ਜੈ ਸੁਖਾਇੰਦ੍ਰੀ
ਤੇ ਪਰੈ ਸੋ ਸੁਖ ਬੁਧਿ ਗਾਹਿ ਲੇਤਾ॥ ਵਾਸੁਖ ਕੋ ਜਨੈ ਤਬੈ
ਤਾਪ ਛੋਹੈ ਨੇਤਾ॥ ੨੨) ਜਾਪਾਏ ਲਾਤੁ ਨ ਮਾਧਿਕ ਮੈ
ਰਜਨ ਰੋਮਿ ਤਾਥਿ ਰਤਾ ਗਾਹਿ ਡੋਲੈ ਨਹੀ ਸਹੁਦੁਖ ਪ

ਏਥਿਤਾ ॥ ੨੪ ॥ ਦੁਖਹੁ ਕੇ ਸੰਜੋਗ ਕੇ ਮਨ ਲੇਤਾਵੈ
 ਜੋਗਾ ਨਿਹਚੇ ਕਰਿ ਜੋਗ ਕਰੇਤਾ ਕੋ ਕਹੀਯਾ ਤਿਸੇਗਾ
 ॥ ੨੫ ॥ ਸਿਕਲ ਪਨ ਤੇ ਜੋਕਾ ਮਨਾ ਤਿਨੈ ਤਜੈ ਚਿਤਚ
 ਏਥਿ ਮਨ ਸੋਹੈ ਏਥਿ ਮਨ ਜੋਗ ਕਰੇਯਾ ਭਾਏ ॥ ੨੬ ॥
 ਏਥਿ ਧੀਰਜ ਧਾਰਾ ਮਰ ਬੁਧਿ ਕਰਿ ਹਰੇ ਹਰੇ ਸਾਧਿ ਤਿਸੇ
 ਗਾ ਕਛੁ ਵੈ ਕਰੈ ਨ ਕਾਮਨਾ ਆਤਮ ਸੋ ਮਨ ਰਾਗਾ ॥ ੨੭ ॥
 ॥ ਮਨ ਚਿਤ ਲਾਜਿ ਤਾਜਿ ਤਚ ਲੇਤਾ ਕੋ ਗੋਪੈ ਰਾਗ
 ਰਸਿ ਜਮ ਨਿਜ ਆਤਮਾ ਸਜੈ ਜੁਤਾ ਕੋ ਠੇਕਾ ॥ ੨੮ ॥ ਜੋ
 ਕੇ ਮਨ ਮੇਸਾ ਤਰੈ ਪਾਪ ਹਰਤ ਜੋਗੇ ਏਥਿ ਮਗਨ ਜੁਬ

ਹਮਨਦਮੈਤਜੋਗੀਕੋਜੋਇ॥ ੨੬॥ ਇਹਾਬਾਧਿਯੋ
 ਗੀਜੋਗਕਰਿਅਉਰਪਾਪਕਉਤਿਅਗਾਸਹਜੈਬੁ
 ਹਮਕੋਸੁਖੇਲਹੈਰਹਤਅਨਰਾਗਾ॥ ੨੭॥ ਮੋਹਿਲ
 ਖੋਸਬਠੰਗਮੋਸਬਕੋਮੋਹੀਮਾਠਿਅਮੋਕਦੇਖਤਸੋਸ
 ਦਾਹੋਦੇਖਤਹੋਠਾਹਿ॥ ੨੮॥ ਬਿਅਪਕਹੋਸਬਜੀਅ
 ਮੋਮੋਕਸੇਵਤਕੋਇ॥ ਕੋਸੇਹੂਕਿਤਹੂਭਹਤਕੋਮੋਮੋਜੋ
 ਇ॥ ੨੯॥ ਸਰਬਾਬਿਖੋਇਸਜੁਹਉਇਕਲਖਤਜੈ
 ਜੁਮੋਹਿ॥ ਕਹੋਕੋਨਹੀਭੰਤਵਹੁਮੋਮੋਵਰਤਤਜੋਇ॥
 ੩੦॥ ਸਬਕੋਦੇਖੈਆਪਸਮਸੁਖਦੁਖਏਕੋਭਾਇ॥

੩੨

ਸੋ ਜੋ ਗੀ ਸਬ ਤੇ ਬਤੋ ਮੇ ਮੇ ਹੋ ਸਮਾਇ ॥ ੩੩ ॥ ਮ
 ਰਜਨੇ ਵਾਚਾ ॥ ਜੋ ਗ ਕਾ ਹਿ ਓਤੁ ਮਾ ਕ੍ਰਿਸਨ ਜੂ ਮੇ ਕੋ ਦੇ
 ਕ ਸਮਾਨਾ ॥ ਰਹੇ ਨ ਮੋ ਚਿਤ ਚੇ ਚਲੈ ਜੋ ਤੁ ਮ ਕੀ ਨ ਬ
 ਖਨਾ ॥ ੩੪ ॥ ਮਨ ਚਿ ਚਲ ਹੋ ਕ੍ਰਿਸਨ ਜੂ ਬਹੁ ਛੋ ਭ ਕਾ ਦੇ
 ਫ ਜਨਾ ॥ ਤਾ ਕੋ ਰੋ ਕਨ ਪਉ ਨ ਸਮ ਹੋ ਮਾ ਤਿ ਕਨ ਨ ਸਮ
 ਨਾ ॥ ੩੫ ॥ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨੇ ਵਾਚਾ ॥ ਮਰ ਜਨ ਤੇ ਸਾ ਚੀ
 ਕਹੀ ਮਨ ਚਿ ਚਲ ਨ ਗਾਹਾਇ ॥ ਕੀ ਏ ਜੋ ਗਵੈ ਗਾ ਸੇ
 ਨੀ ਕੇ ਪ ਕਾ ਰਿ ਓ ਜਾਇ ॥ ੩੬ ॥ ਜਿਨ ਪ ਕਾ ਰਿ ਓ ਨ ਹਿ ਓ
 ਤਾ ਨਿ ਜਤ ਪੈ ਜੋ ਗ ਨ ਹੋਇ ॥ ਜਿਨ ਮ ਪ ਨੇ ਮਨ ਵਸੁ

ਕੀਓਲ ਹਤ ਜਤਨ ਸੋਸੋਇ ॥ ੩੭ ॥ ਅਰਜਨੇ ਵਾਰ ੩੩
 ਜਤੀ ਅਰਸਹਧਾਸਹਿਤ ਜੋਗ ਭ੍ਰਿਸ੍ਰਤਾਪਾਇ ॥ ਲੁਹੇ
 ਨਾਸਿਧ ਸੁਜੋਗ ਕੀ ਕੋਨ ਗਤ ਹੋ ਕੇਜਾਇ ॥ ੩੮ ॥ ਕਿਧੋ
 ਦੋਇਲੇ ਗਨਤੋ ਭ੍ਰਿਸ੍ਰਬਾਦਗਜੇ ਉਬਿਨ ਸਾਇ ॥ ਤਾ
 ਕੋ ਕਛੁ ਨ ਆਸਰੇ ਗਹਿਓ ਮੁਕੁ ਕੇਤਾਇ ॥ ੩੯ ॥ ਮੇਰੇ ਯਾ
 ਸਿ ਦੇ ਹੋ ਕੋ ਕਰੇ ਦੂਰ ਜਗਦੀਸਾ ॥ ਮੇਟੇ ਯਾਸਿ ਦੇ ਹੋ ਕੋ ਕੋਨ
 ਕਰੇਤ ਵਰੀਸਾ ॥ ੪੦ ॥ ਸੀਭਗ ਵਨੇ ਵਾਰਾ ॥ ਅਰਜਨ
 ਦੇ ਭੁਲੇ ਕੀ ਮੇਤਾ ਕਾ ਹੋਇ ਨ ਨਾਸਾ ॥ ਭੁਲੇ ਕਰਮ ਜੇ ਕਰਤ
 ਹੋਇ ਨ ਕੋਨਾ ਹਿਮਪਾਬਸਾ ॥ ੪੧ ॥ ਪੁਨਿ ਦ੍ਰਿਤ ਕੇ ਲੋਕ

ਹਿਲਹਿਗਹਿਤਬਹੁਤਾਦਿਨੁਜਾਇ॥ ਜੋਗਕ੍ਰਮੁ
 ਨਵਿਤਸੁਚਤਿਹਘਰਜਨਮੇਆਇ॥ ੪੨॥ ਬੁਧਿਵੰ
 ਤਜੋਗੀਕੁਲਨਮਨਲੇਤਮਵਤਰਗਜਨਮਲਹ
 ਨਮੈਸੇਘਰਨਦੁਰਲਭਹੈਨਿਰਧਾਰ॥ ੪੩॥ ਜਤ
 ਨਹੁਪਹਿਲੀਦੇਹਕੇਲਹਤਬੁਧਸਿਜੋਗਾਜਤਨਕਰ
 ਤਹੈਸਿਧਕੇਬਹੁਬਿਧਸਾਧੇਜੋਗ॥ ੪੪॥ ਸੋਤੋਅਪ
 ਨੇਬਸਨਹੀਹੈਪਹਿਲੇਆਕੁਆਸਾਤਾਤੇਉਪਜੇਜੋ
 ਗਤ੍ਰਜੁਬ੍ਰਹਮਸਬਾਦਿਮੈਬਾਸਾ॥ ੪੫॥ ਜੋਗੀਜੋਜਤਨ
 ਹਿਕਰੋਡਰੇਸਤਮਘਧੋਇ॥ ਬਹੁਤਜਨਮਸਿਧ

ਹਿਲਾਹਿਤਤਾਹਿਪ੍ਰਮਗਤਿਹੋਇ॥੪੬॥ਤਪਸੀਹੁੰ ੩੪
 ਤੇਅਧਿਕਜੋਗਿਅਨੀਹੁੰਤੇਜਲਾਕਰਮਨਹੁੰਤੇਹੋਅ
 ਧਿਕਅਰਜਨਜੋਗਹਿਮਾਨ॥੪੭॥ਜੋਜੋਗੀਰਾਖ
 ਹਿਮਨਹੋਮੇਨਿਹਚਲਭਾਇਸਰਧਾਜੁਤਮੋਕੋ
 ਤਜੈਸੋਸਭਤੇਅਧਿਕਾਇ॥੪੮॥ਕਰਮਾਗਿਅਨ
 ਬ੍ਰਤਜੋਗਤੇਭਗਤਿਸਬਠਸਿਰਸੰਗਾਤਿਨਮਰਜਨ
 ਹਉਵਸਕੀਓਮੋਬਿਨਾਛੰਨਨਹੀਅਓਗ॥੪੯॥
 ਇਤਿਸ੍ਰੀਭਗਵਤਗੀਤਾਸੁਪਨਿਖਤਸੁਬ੍ਰਹਮਾਬੀਦਿ
 ਅਯੋਗਸਾਸਤ੍ਰੇਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਅਰਜਨਸੰਬਾਦੇਅ

੪੬
ਤਮਜੋਗਨਾਮਖਸ੍ਰਮੋਧਿਮਾਇ॥ ੮॥ ਸ੍ਰੀਕੁਰ
ਵਨੋਵਾਚ॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਮੇਰੋਹੀਕਰਮਾਜਰੋਮੋਹੀਮੇ
ਚਿਤਰਖਾ॥ ਮੇਕੋਜਨੈਸਤਵਹੁਇਉਸਮਝਵਹੁ
ਤਖਾ॥ ੧॥ ਆਗੀਅਨੋਮਗਵਿਗਜਨਕੋਤੋਸੋਕਰੋਬਖਾ
ਨਾਜਕੋਜਨੈਜਨਬੇਕਛੁਨਰਹਿਤਹੈਆਨਾ॥ ੨॥ ਸ
ਤਨਕੁਰਤਹੈਸਿਧਕੋਦੇਹਜਾਰਨਮਾਹਿ॥ ਤਿਨਉ
ਮਹਿਕੋਉਲਹੈਬਹੁਤਲਖਤਮੋਨਾਹਿ॥ ੩॥ ਭੂਮਨੀ
ਰਪਾਵਕਪਵਨਅੰਬਰਮਨਬੁਧਮਨਾ॥ ਸਹਿਕਾਰ
ਹੈਅਠਮਾਇਆਭੇਦਨਜਨਾ॥ ੪॥ ਅਪਗਾਇਨ

ਤੇ ਮੋਰਯਾਹਿ ਪਰਾਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤ ਮਨਜਨਾ ਜੀਵਤਾ ਜਿਉ ੨੫
 ਜਗਧਾਰਿ ਓਯਾਹਿ ਮਰਜਨ ਮਨ ਮਨਾ ॥ ਪਾਮਾਇ
 ਮੇਰੀ ਏਕਯਾਹਿ ਜਿਨ ਜਗਾਰਿ ਓਸੀ ਸਾਰਾ ਸਾਚੀ ਮ
 ਨੀ ਮੇ ਮਨ ਲੈ ਜੀਵ ਰੂਪ ਨਿਰਧਾਰਾ ॥ ੬ ॥ ਮਾਇ ਤੇ ਉਤਪ
 ਨਨੁ ਏ ਸਤ ਜੀਵ ਰੂਪਾਇ ਹਦਾਇ ॥ ਹਉ ਉਪਜਾਵੈ
 ਗਤ ਸਬਨਾ ਸਕਰਿ ਚਿਤ ਬਾਇ ॥ ੭ ॥ ਮਰਜਨ ਮੇ ਤੇ
 ਜੇ ਪਰੇ ਮੋਰ ਬਤਾ ਜਿਨ ਮਾਨਾ ਜਿਉ ਮਨ ਪੋਇ ਓਸੁ
 ਤੇ ਮੇ ਮੇ ਪੋਇ ਓਜਨਾ ॥ ੮ ॥ ਚਿਦ ਸੁਰਕੀ ਕਿਰਨ ਹੋ
 ਜਲ ਰਸ ਮੋਰ ਮਾਨਾ ਬੇਦਨ ਮੇ ਹਉ ਹੀ ਪਦ ਵਪਉ

੪੫ ਸਬਾਦਿ ਬਖਾਨਾ ॥ ਗੰਧਰ੍ਵ ਹੋਂਗੀ ਭੂਮੀ ਹਉਪ
 ਵਰਮੇ ਤੇਜਾ ॥ ਜੀਵਨ ਹੁਕੇ ਜੀਵ ਹੋਤ ਪਸਨਤ ਪਲ
 ਖਲੇਜਾ ॥ ੮ ॥ ਸਬ ਜੀਵਨ ਕੇ ਧੀ ਜਹ ਮੇ ਕੇ ਜਨ ਜੁ
 ਲੇਹਾ ॥ ਬੁਧਿ ਵਿਤ ਮੇ ਬੁਧਿ ਹੋ ਸਬ ਤੇਜ ਕੇ ਕੇਹਾ ॥ ੧੦ ॥
 ਬਲ ਬਲ ਵਿਤਨ ਕੇ ਜਹ ਕਾ ਮਗ ਗਤਿ ਤਨਾਹਿ ॥ ੧੧ ॥
 ਮਹੁ ਪਹੋਂਗੀ ਜਹ ਹਉ ਪਰਮ ਬਸੇ ਮੇ ਮਾਹਿ ॥ ੧੨ ॥ ਸਤ
 ਸਤ ਮਸਤ ਕੇ ਜਹੋ ਸਗਰੇ ਕੁਇ ॥ ਏਸ ਬਸੇ ਮੇ ਬਸ
 ਤਹੋ ਮੇ ਹਿਨਾਇ ਨ ਸੋ ਚਾਇ ॥ ੧੩ ॥ ਤੀਨੇ ਗੁਨ ਕੇ ਭਾ
 ਇ ਜੇ ਤਿਨ ਮੇ ਹਿਓ ਸੀ ਸਾਰਿ ॥ ਮੇ ਕੇ ਕਉ ਨ ਲਖਤਾਇ

ਨਤੇ ਪੈਲੇ ਪਾਗਿ ॥ ੧੩ ॥ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ਮਾਗੁ ਲਮਈਦੁ ੩੬
 ਸਤੁ ਰਤੁ ਗੀਨ ਜਾਇ ॥ ਮਾਵੈ ਜੇ ਕੋ ਮੇ ਸਰਨ ਸੋ ਜੁ ਤਰੇ
 ਸੁਖ ਭੁਇ ॥ ੧੪ ॥ ਪਾਪੀ ਮੁਰਖ ਜੇ ਜਗਤ ਤੇ ਨਹੀ ਪ
 ਵਤ ਮੇਰਿ ॥ ਗੀਅਨੁ ਜੁ ਮਾਇ ਮਾ ਕਰਹ ਰਿਓ ਮਸੁਰ
 ਗੁਨਨ ਮੋ ਪੈਰਿ ॥ ੧੫ ॥ ਪੁੰਨ ਵੇਤੁ ਜੇ ਚਰ ਬਿਧਿ ਮੋਰਿ
 ਕੁਜਨ ਚਿਤੁ ਮੈ ਨਾਗਨ ਨੀਰੋ ਗੀ ਕਮਜੁ ਤਿਜ ਗੀਅ ०
 ਸੀ ਸੁਨ ਬੈਨਾ ॥ ੧੬ ॥ ਗੀਅਨੀ ਜੇਤੁ ਗਤ ਹਰੈ ਸੋ ਸਰੁ
 ਤੇ ਮਾਧਿ ਕਾਇ ॥ ਗੀਅਨੀ ਕੋ ਬਲ ਭਜਨ ਹੋ ਗੀਅਨੀ
 ਮੋਰਿ ਸੁਹਾਇ ॥ ੧੭ ॥ ਮੇਰੇ ਮਤ ਏ ਸਬ ਬਡੇ ਗੀਅਨੀ

ਮੋਹਿਕੋਜਨਾਉਤਮਗਤਿਪਾਈਜੁਤਿਨਫਲਨ
ਲੇਤਨਹੀਮਨਾ॥ ੧੮॥ ਬਹੁਜਨਮਨਮੋਕੋਲਹੈਗੇ
ਅਨਵੇਤਗੇਮਿਤਾ॥ ਵਾਸਦੇਵਸਬਮੇਲਖੇਸੋਦਲਿਤ
ਹੈਨਿਤਾ॥ ੧੯॥ ਗਿਆਨਨਹੀਜਿਨਕੋਹੀਏਸੇਵਤਮੋ
ਗਹਿਦੇਵਾਅਪਨੇਕਾਮਸੁਭਵਸੋਬਾਧਿਓਜੁਤਾ
ਹੀਭੇਵਾ॥ ੨੦॥ ਸਰਧਜਗਤਿਜੇਪੂਜਈਜਦੇਵ
ਨਾਚਿਤਚਾਈ॥ ਤਕੋਤਾਹੀਮਾਝਹਉਸਰਧਾਦੇਤ
ਬਛਾਈ॥ ੨੧॥ ਸੇਵਾਹੀਸਰਧਾਸਹਿਤਪੂਜਤਵਾ
ਹੀਦੇਵਾ॥ ਦੇਤਜੁਹੀਕਾਮਨਾਵਹੁਜਨਤਨਹਿਭੇ

ਦੁ॥ ੨੨॥ ਫਲ ਬੇਰੇ ਪਾਵਤ ਜੁ ਹੋ ਬਿਨ ਗਯਾਨ ਹੋ ਮੁ ੩੭
 ਛਾ॥ ਦੇਵ ਭਗਤਿ ਦੇਵ ਨ ਲਹਾਹਿ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਗੁਛਾ॥
 ੨੩॥ ਜਕੋ ਬੰਗੀ ਬੁਧਿ ਹੋ ਜਨ ਨ ਪ੍ਰਗਟ ਨ ਮੋਹਿ ਅਮ
 ਬਿਨ ਸੀਉ ਤਮ ਜੁ ਹਉ ਸਬ ਤੇ ਨਿਜ ਰੋਜੋ ਹੋ॥ ੨੪॥
 ਫੁਕਿ ਓਨੁ ਮਾਇਮ ਜੋਗ ਹਉ ਕਾਹੂੰ ਕੋ ਨ ਪ੍ਰਕਾਸ॥
 ਮੁਰਖ ਮੋਹਿ ਨ ਜਨਈ ਅਜਰ ਅਮਰ ਸੁਖ ਵਾਸ॥
 ੨੫॥ ਜੋ ਬੀਤੀ ਜਨੈ ਭਿਨ ਹਿ ਵਰਤ ਮਨ ਹੀ ਮਤਾ ਹੋ
 ਨਿਹਾਰ ਸਬ ਕੋ ਲਖ ਮੋਹਿ ਲਖੇ ਨਹੀ ਚੇਤਾ॥ ੨੬॥
 ਰਾਗਾ ਵੇਖ ਅਗਯਾਨ ਤੇ ਸਬੈ ਜੁ ਮੋਹਿ ਤਹੋ ਤਾ ਮਨ ਲੇ

ਤਹੈਆਪਕੋਹਮਹੈਸੁਖਨਉਦੇਤਾ॥੨੭॥ਪੁਨਕਰੇ
ਜੁਗਤਮੇਦੁਰਿਕਰੇਨਿਜਪਾਪਾਭੇਈਛੁਦਤਮੋਰਿ
ਤੈਮੋਕੋਪਵਤਮਾਪਾ॥੨੮॥ਜਰਾਮਰਾਕੀਹਨਕੋਜੋ
ਭਿਕਰਤਉਪਾਇ॥ਜਨਤਤੇਮਾਧੀਮਾਤਮਹਿਬ੍ਰਹ
ਮੋਕਰਮਕੋਭਾਇ॥੨੯॥ਅਧਿਦਈਵਰਾਮਧਰ
ਤਸੇਮੋਕੋਜਨਤਮਿਤਾਮਰਨਸੇਮੋਰੁਲਤਨਹੀ
ਜੋਗੀਮੋਮੋਭਿਤਾ॥੩੦॥ਇਤਿਸ੍ਰੀਭੁਗਵਤਗੀਤਾ
ਸੁਪਾਨਿਖਤਚਬ੍ਰਹਮਵਿਦਿਆਜੋਗਸਾਸਤ੍ਰੇਸ੍ਰੀ
ਸ਼ਿਸ਼ਨਅਰਜਨਸਿਬਾਦੇਗੋਮਾਨਾਥਿਗਿਰਿਮਾਨ

ਜੇਗਨਾਮਥਾਪਤਮੋਧਿਮਾਇ॥੧॥ਮਰਜਨੇ ੩੮
 ਵਾਚਾ॥ਦੇਹਰਾ॥ਅਧਿਅਤਮਾਮਰਬ੍ਰਹਮਕੋਕ
 ਰਮਕਹਾਜਗਦੀਸਾ॥ਅਧਿਦੈਵਅਧਿਭੂਤਕੋ
 ਜਨਤਾਬਿਸਵੇਬੀਸ॥੧॥ਅਧਜਗਾਦਿਕਾਸੋਕ
 ਰੇਯਾਦੇਹੀਮੇਕੋਨਾ॥ਕੈਸੇਤੁਮਕੋਜਨਣੀਪ੍ਰਨਕਰ
 ਤਜਬਗੀਨ॥੨॥ਸ੍ਰੀਭੁਗਵਾਨੇਵਾਚਾ॥ਅਛਰ
 ਸੇਬ੍ਰਹਮਕੋਹਤਅਧਿਅਤਮਜੁਸੁਭਾਇ॥ਜੋਓਪ
 ਜਾਵਤਜਗਤਸਬਸੇਈਕਰਮਸਦਾਇ॥੩॥ਦੇ
 ਹੁਮੁਹੈਅਧਿਭੂਤਯਾਹਿਅਧਿਦੈਵਤੇਜੀਵਾਸ

ਭਦੇਹਨਕੀਦੇਹਮੇਹਭਿਆਧਿਜਗਸੁਪੀਵਾ॥੪॥
 ਅੰਤਸਮੇਦੇਹਹਤਜੇਮੇਸਿਮਗਨਿਜਭਯੋਇ॥
 ਸੋਤਬਹੀਮੇਕੇਮਿਲੇਤਹਨਸਿਸੈਕੋਇ॥੬॥
 ਨੀਜਬਦੇਹਹਤਜੇਸਿਮਰੇਕੋਈਕਯਾਯਾਮੇਸਿ
 ਸੇਨਾਹਿਨੇਪਵੈਸੋਈਸਾਜਾ॥੭॥ਮੇਰੇਸਿਸਰਨਿ
 ਨਿਤਕਰਿਜਪਕਰੇਕਿਨਮਿਤਾਅਮਰਪੋਸੋਮਨਬੁਧ
 ਕੋਤਬਤੂਹੋਹਿਮਾਢਿਤਾ॥੮॥ਜੇਗਮੈਰਮਭਿਅ
 ਸਮੇਜਕੋਚਿਤਾਭਿਰਹੋਇ॥ਮੇਮੈਚਿਤਰਖੇਸਦ
 ਪੁਰਖਹਿਪਵੈਸੋਇ॥੯॥ਸਬਕਰਤਾਸੁਛਮਨੁ

ਅਤਿਕਵਿਸੁਪੁਰਾਤਨਮਨਾ॥ ਗਵਿਸਮਨਸਤਤੇ
 ਪਰੇਸਿਮਰਨਤਾਕੇਜਨਾ॥ ੧੦॥ ਮਰਨਸਮੇਮਨਾਬਿ
 ਰੁਕਰੈਕੁਗਤਿਜੋਗਬਾਲਿਪਾਇ॥ ਭਿਕਵੀਮਧਪ੍ਰ
 ਨਹਧਰੈਪਰਮਪੁਰਖੁਮੈਜਾਇ॥ ੧੧॥ ਅਖਰਜਾ
 ਸੋਕਹਿਤਏਬੀਤਰਾਗਤਹਾਜਤਾ॥ ਬ੍ਰਹਮਚਰਜਕੇ
 ਜੋਕਰੈਤਾਪਦਕੀਯਾਹਿਬਾਤਾ॥ ੧੨॥ ਸਬਦੁਅ
 ਰਨਕੇਦੁਸਕਰੈਮਨਰਕੈਹੀਏਮਾਹਿ॥ ਪ੍ਰਸਹਰਾਖੇ
 ਸੀਸਮੈਰਹੈਧਾਰਨਾਗਾਹਿ॥ ੧੩॥ ਪ੍ਰਦੁਅਖਰਕੇ
 ਜਪਕਰੈਸਿਮਰੈਮੋਕੋਨਿਤਾ॥ ਏਹਬਿਧਿਜੇਦੇਹੈਤ

ਜੇਲਹੇਬ੍ਰਹਮਗਤਿਮਿਤਾ॥੧੪॥ਬਿਗਰਿਤਹੈਮੋਕ੍ਸ਼
ਪੇਸਦਾਨਿਰੰਤਰਿਹੋਇ॥ਤਾਜੇਗੀਕਓਸੁਲਭਹੈਅ
ਭਰਲਹੇਨਹੀਕੋਇ॥੧੫॥ਮਹਾਪੁਰਖਾਸਿਧਲਹੈਮੋ
ਮੈਹੋਤਸੁਲੀਨਾਦੁਖਕੋਪਾਰਿਜਨਨਮਹੈਤਾਮੈਹੋਤਨ
ਦੀਨਾ॥੧੬॥ਬ੍ਰਹਮਲੋਕਲੋਲੋਕਜੇਤਿਨਤੋਫਿਰਤੁ
ਲੋਇ॥ਅਰਜਨਮੋਕ੍ਸ਼ਾਇਕੋਜਨਮਲਹਿਤਨਹਿਕੋ
ਇ॥੧੭॥ਸਹੀਸਜੁਗਨਕੇਅੰਤਲੋਬ੍ਰਹਮਾਕੋਦਿਨਜਾ
ਨਾਗਾਤਿਸੁਤਿਤਨੀਹੋਤਹੈਗਿਆਨੀਕਾਹਿਤ

ਬਖਾਨਾ ॥ ੧੦੦ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕੋ ਦਿਨ ਹੋਤ ਹੀ ਪ੍ਰਗਟੇ ਏਹ ਸੀ ੪੦
 ਸਾਰਾ ਨਿਸਕੇ ਮਾਏ ਜਤ ਹੋ ਮਾਇ ਮਾਏ ਤਾ ਵਰਾ ॥ ੧
 ਵਾਰ ਵਾਰ ਓ ਪ੍ਰਯਤ ਸਥੇ ਜੀਵਨ ਸਤ ਰੇ ਮਿਤਾ ਬ੍ਰ
 ਹਮੇ ਕੋ ਦਿਨ ਰੇ ਨ ਮੇਵ ਹੋ ਜਤ ਹੋ ਨਿਤਾ ॥ ੧੦੦ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ
 ਮਾਇ ਮਾਏ ਪ੍ਰਗਟੇ ਹੀ ਗਾਹਿ ਚਿਨ ਜਾਇ ॥ ਸਥਾ ਜੀਵਨ
 ਕੇਨ ਸਤ ਹੀ ਸੋ ਕ ਬਹੁ ਨ ਨ ਸਾਇ ॥ ੨੦੦ ॥ ਸੋਈ ਮਛਕ
 ਮਗਤਿ ਤਾਹਿ ਨ ਦੇਖੇ ਕੋਈ ॥ ਫਿਰੇ ਨ ਤਾ ਕੇ ਪਾਇ ਕੇ ਪਰ
 ਮਧਾ ਮਮ ਮਜਾਇ ॥ ੨੧੦ ॥ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਤੇ ਪਾਈ ਮੇ ਪਰ
 ਮਪੁਰਖ ਸੋ ਜਨਾ ॥ ਜਾਮੇ ਸਗਲੇ ਜੀਵ ਹੋ ਜਗਾ ਬਿਸਥਾ

ਰਿਓਮਨਾ ॥ ੨੧ ॥ ਫਿਰ ਆਵਤ ਜਾ ਕਾਲ ਸੇਨ ਹਿਮਾ
ਵਤ ਜਾ ਕਾਲਾ ਅਰਜਨ ਤੇ ਸੋ ਕਾ ਹਿਤ ਹੀ ਸੁਨਿਯਾ ਸੀ
ਖਰਸਾਲਾ ॥ ੨੨ ॥ ਅਗਨਿ ਜੋ ਤਿ ਦਿਨ ਸੁਕਲ ਪਖ
ਉਤਰਾਇਨ ਕੇ ਮਾਸਾ ਜਤੁ ਜੁਗਿ ਮਾਨੀ ਵਾਸ ਮੇਲਾ
ਤਬ ਹਮ ਮੇ ਬਾਸਾ ॥ ੨੩ ॥ ਧੁਮਨਿ ਸਦ ਛਨ ਨੇ ਸੁਰਵਿ
ਕ੍ਰਿਸਨ ਪਖ ਜੋ ਹੋਇ ਸਾਸ ਮੰਡਲ ਜੋ ਗੀਲ ਹੋਇ ਫਿਰ
ਆਵਤ ਹੋ ਸੋਇ ॥ ੨੪ ॥ ਸੁਕਲ ਕ੍ਰਿਸਨ ਏ ਗਤਿ ਕਹੀ
ਤੇ ਸਿਸਾਗ ਹਿ ਹੋਤਾ ਫਿਰ ਆਵਤ ਚੈ ਏ ਕਾਤਿ ਏ ਕਲ
ਹਤ ਹੋ ਜੋਤਾ ॥ ੨੫ ॥ ਜੋ ਜਨੈ ਦੇ ਉਗਤਿ ਨ ਜੋ ਗੀ ਮੋਹਨ

ਗੋਇ॥ ਜੋਗੀਹੋ ਅਰਜਨ ਤੁਹੀ ਸਾਭਿ ਕਾਲ ਨ ਕੋਜੋ
 ਈ॥ ੨੬॥ ਬੇਦ ਜਗਤ ਪਦ ਨ ਕੋ ਫਲੁ ਜੁ ਕਹਿ ਓਹੇ
 ਮਿਤਾ॥ ਜੋਗੀ ਤਫਲ ਕੋ ਲਹੇ ਸਬਾ ਦਿਨ ਰਹੇ ਨਿਛਿ
 ਤਾ॥ ੨੭॥ ਸਬ ਫਲ ਕੋ ਫਲ ਸਾਰ ਫਲ ਜੋਗੀ ਰ
 ਰਿਸੇ ਜੋਗਾ॥ ਕੁਗਤਿ ਕਰੰ ਮੋ ਕੋ ਮਿਲੇ ਫਲ ਤਿ ਮਾਗੇ
 ਕਰਿ ਜੋਗਾ॥ ੨੮॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਤ ਗੀਤਾ ਸੁਪ
 ਨਿਖਤ ਸੁਭਾਸ਼ਾ ਵਿਦਿਆ ਜੋਗ ਸਾਸਤ੍ਰੇ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼
 ਨ ਅਰਜਨ ਸੰਬਾਦੇ ਮਹਾ ਪੁਰਖੋਤਮ ਜੋਗਨਾਥ
 ਮਸ੍ਤੁਧੇ ਮਾਇਆ॥ ੨੯॥ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਦ ਗੋਪਾਲਾਓ

CC-0 Punjab University Chandigarh. An eGangotri-Vaidika Bharara Initiative

ਉਪਜਾਵਤ ਪਾਲਤ ਜੁਹੰਨਾਹਿ ਤਿਨ ਮੇਜੁ ਆਵਿਹੇ
ਖ) ਪ) ਜੇ ਸੇ ਪਉਨ ਅਕਾਸ ਮੇ ਫਿਰਤ ਰਹਤ ਸਤ
ਬਾਗਾ ਤਿਉ ਮੇ ਮੇ ਸਬ ਜਗਤ ਹੇ ਫਿਰਤ ਜਾਤਾ ਨਿ
ਰਧਾਗ) ੬) ਮੇ ਗੀ ਮਾਇ ਮੇ ਗਹਿਤ ਪਲੇ ਭਏ ਸਤ
ਜੀਤਾ ਕਲਪ ਆਇ ਸਿਰਜੇ ਤਿਨੇ ਮੇ ਮੇ ਤੁਨ ਕੇ
ਤੀਤਾ) ੭) ਅਪਨੀ ਮਾਇ ਮਾਲੇ ਜੁਹੰਨਾ ਸਿਰਜਤ ਬ
ਰਬਾਗਾ ਮਾਇ ਮਾਉ ਕੇ ਵਸ ਪਾਰਿ ਓਰ ਹੇ ਸਦਾ ਸਿ
ਸਾਰਾ) ੮) ਅਰਜਨ ਮੇ ਕੇ ਕਰਮ ਵੈ ਕਬਹੂੰ ਬਾਧਤ
ਨਾਹਿ) ਸਦਾ ਓਦਾ ਸੀ ਗਹਿਤ ਜੋ ਆਸ ਕਤਿ ਨ ਤਿ

੪੨

ਨਹੂਮਾਹਿਯੁਹਉਪੇਰਤਮਾਇਆਜਬੈਉਤਪਤ
ਤਬਸੀਸੀਸਾਰੁ॥ ਪਾਰਥਯਾਹੀਹੇਤਹੇਟਿਰਤਮੁਖ
ਰਿਬਾਰ॥ ੧੦॥ ਮੋਕੋਮਨਸਜਨਕੋਮਾਦਰਕਰਤ
ਨਕੋਇ॥ ਮੁਰਖਏਜਨਤਨਹੀਇਹੈਜੁਈਸ੍ਵਰਹੇ
ਇ॥ ੧੧॥ ਉਨਕੀਆਸਾਸਫਲਨਹੀਗਿਮਲਕ
ਰਮਤਭਾਇ॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਮਾਸਗੀਰਖਸੀਤਮੈਬੂਠੇ
ਧਾਇ॥ ੧੨॥ ਦੇਵਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਨਜੇਮਿਲੇਕਾਮਕ੍ਰੋਧ
ਕੋਤਿਮਾਗਾ॥ ਤੇਮੋਕੋਜਨਤਸਬੈਗਹਿਤਸੁਵਹੂਮ
ਨੁਰਾਗ॥ ੧੩॥ ਕੀਰਤਨਮੋਰੋਹੀਕਰੋਚਿਤਮਨਮੋ

ਮੇਰਾ ਖਾਧੁ ਗਤਿ ਸਹਿਤ ਮੇਰੇ ਨਿਵਤ ਮੇਰੇ ਈ ਗੁਨ ਭਾ
 ਖਾ ॥ ੧੪ ॥ ਗੀਅਨ ਜਗ ਕਰਿ ਜਨਤ ਹੇ ਮੇਰੇ ਸੇਵਤੀ
 ਤਾ ਕੋ ਉਮਨ ਤੇ ਕਰ ਉਕੋ ਉਬਹੁਤ ਪੁਨੀਤਾ ॥ ੧੫ ॥
 ਹਉ ਹੀ ਕ੍ਰਿਤ ਮੁਰਜ ਗਹੈ ਸੁਧ ਅੰਖ ਧੀ ਜਾਨਾ ਹੋਇ
 ਵਕ ਮਰਹੈ ਮਹੈ ਮੰਤ੍ਰ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥ ੧੬ ॥ ਮਾਤੁ ਪਿਤਾ
 ਯਾ ਜਗਤ ਕੋ ਹੋ ਹੀ ਹੋ ਕਰਤਾਰਾ ਗਿਗਜੁ ਜਸਾ ਮਪ
 ਵਿਤ੍ਰਹੈ ਮਉਰ ਬੇਦ ਉਮੰਕਾਰਾ ॥ ੧੭ ॥ ਗਤਿ ਨਿਵਸ
 ਭਰਤਾ ਸਰਲ ਸਾਛੀ ਪ੍ਰਭਿ ਮਰਬੀਧਾ ਪਲੈ ਸਸਨ
 ਨਿਧਨ ਮਰਬੀ ਜਪੁ ਭਾਵ ਮਬੀਧਾ ॥ ੧੮ ॥ ਤਪਤ

੪੩

ਗਹਤਛੇਤਤਜੁਹਉਬਰਖਤਮੇਹੀਜਨਾਅਮੀਮ੍ਰਿਤ
 ਮ੍ਰਿਤਕਰਨਕਰਨਅਰਜਨਮੇਕੋਮਨਾ॥੧੯॥ਜਗ
 ਕਰਤਪਾਪਨਦਹਤਚਾਹਿਤਸ੍ਰਗਾਹਿਵਾਸਾ॥੨੦॥ਟਿ
 ਦੁਲੋਕਲਹਿਭੋਗਵੇਦਿਬਭੋਗਸੁਬਿਲਾਸਾ॥੨੧॥ਟਿ
 ਰਾਮਾਵਤਭੂਇਲੋਕਮੇਪੁਨਿਖੀਨਜਬਹੋਇਆਮਾਵਗ
 ਉਨਯੋਕਰਤਹੋਕਾਮਵੇਤਜੇਲੋਇ॥੨੨॥ਕੁਗਤ
 ਕਰੋਜੇਅਨਨਦ੍ਰੋਮੇਹੀਮੈਚਿਤਰਾਖਾਜੋਗਛੇਮ
 ਤਿਨਕੋਕਰੋਨਿਜਜਨਕੋਆਭਿਲਾਖਾ॥੨੩॥ਅੰਰ
 ਦੇਵਕੇਭਗਤਿਜੇਸੇਵਤਸਰਧਵੇਤਾਬ੍ਰਿਧਿਛੇਦੇਮੋਕਤਜਤ

ਲਾਹਿਤਨਮੇਰੋਤੀਤਾ॥ ੨੩॥ ਸਬਜਗਨਕੋਭੋਗਤਾ
 ਮੋਰਸਬਨਕੋਈਸਾ॥ ਜੇਮਮਤਤਨਜਲਈਡਾਰਤ
 ਤਿਨਕੋਘੀਸਾ॥ ੨੪॥ ਦੇਵਤਗਤਿਦੇਵਹਲਗੇਪ
 ਤਪੁਜਪਿਤ੍ਰਬਲਾ॥ ਤੂਤਜਜੇਤੂਤਾਹਿਲਹੈਮੋਪੁਜੇਤ
 ਗਵਲਾ॥ ੨੫॥ ਪਤਛੁਲਫਲੁਨੀਰਸੇਜੇਅਰਪੇ
 ਕਾਰਿਪ੍ਰੀਤਿ॥ ਲੇਊਦਊਹਰਿਤਗਤਿਕੋਕੀਏਪੁਮਕੀ
 ਗੀਤਿ॥ ੨੬॥ ਜੇਕਛੁਕਰਤਹੈਖਾਤਹੈਜੇਹੈਮਤਜੇਦੇਤ
 ॥ ਅਰਜਨਜੇਤੂਤਪਕਰੈਮੋਹਿਦੇਹਕਰਹੇਤਾ॥ ੨੭॥
 ਤਲੇਬੁਰੇਜੇਕਰਮਹੈਤਿਨਤੇਛੁਦਹੈਮਿਤਾ॥ ਜੁਗਤਿਜੇ

੪੪

ਗਸੀਨਿਆਸਕਰਿਮੋਮਿਲਹੋਹੁਨਿਚਿੰਤਾ॥੨੮॥
ਸਬਠੰਰਸਮਨਹੋਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਿਨਵੇਹਾਮੋਕੇਸੇਵਤ
ਤਗਾਤਿਜੋਤਿਨਸੇਮੇਰੇਮੇਹਾ॥੨੯॥ਦੁਰਾਚਾਰਮੋਕੇ
ਭਜੇਹੈਅਨੰਨਕੇਕੁਹਾਇ॥ਤਕੇਤੁਮਸਾਧੂਗਨੇਸੁਨਿ
ਨਿਸਚੈਕੈਦਾਇ॥੩੦॥ਬੇਗਹੋਇਧਰਮਾਤਮਾਸਾ
ਤਲਹੈਬਹੁਕੁਹਾਇ॥ਅਰਜਨਨਿਸਚੈਜਾਨਤੁਨਹਿਮੇ
ਤਗਾਤਿਨਸਾਇ॥੩੧॥ਅਰਜਨਸੇਵਤਮੋਹਿਜੇਪਾ
ਪਜੋਨਹੂੰਹੋਇ॥ਡਿਯਾਸੁਦਾਅਰਬੈਸਪੁਨਲਹੈਪਰ
ਮਗਤਿਸੇਇ॥੩੨॥ਦਿਜਪੁਨੀਤਮਰਤੁਗਤਿਬਰ

ਰਜਾਰੇਖੀ ਸੁਖ ਭਾਇ॥ ਸੁਖ ਅਨਿਤ ਜੋ ਲੋਕ ਕੇ ੪੫
 ਮੋ ਕੋ ਭਜਾ ਚਿਤ ਲਾਇ॥ ੩੩॥ ਮੋ ਕੋ ਭਜੇ ਜੁ ਨਿਮ੍ਹਰੈ
 ਮੋ ਹੀ ਮੋ ਮਨ ਰਾਖਾ॥ ਇਹੀ ਜੁ ਗਤਿ ਤੂੰ ਮੋ ਹੀ ਮਿਲ ਪੈ
 ਮਨ ਜੋ ਅਰਿ ਲਾਖ॥ ੩੪॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਤ ਗੀ
 ਤਾ ਸੁਪਨਿਖਤ ਸੁਬ੍ਰਹਮਾ ਵਿਦਿਆ ਜੋ ਗਾਯਾਤ੍ਰੇ ਸ੍ਰੀ
 ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਅਰਜਨ ਸਿੰਘ ਦੇ ਗਾਗ੍ਰਹ ਜੋ ਗੋਨਾਮ
 ਨਵ ਮੋਧਿ ਆਇ॥ ੯॥ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ਵਾਚਾ ਦੇਹ
 ਰਾ॥ ਦੁਹੀ ਬਾਤ ਤੇ ਸੋ ਕਹਿਤ ਜੁਨ ਅਰਜਨਾ ਚਿਤ ਲਾ
 ਈ॥ ਹਾਇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਤੋ ਕੋ ਕਹਿਤ ਤੇ ਰੇਹਿਤ ਕੇ ਭਾਇ॥ ੧॥

ਦੇਵਰਿਖਨਹੀਜਾਨਹੀਮੇਉਤਪਾਤਿਹੁਮੀਤ॥
 ਦੇਵਰਿਖਨਕੀਆਦਿਹੀਨਤਹੀਗਹਿਤਪੁਨੀਤ॥
 ੨॥ ਮਜਮਨਾਦਿਜਗਦੀਸਪੁਨਿਮੇਕੋਲਖਤ
 ਜੁਕੋਇ॥ ਸਭਿਮੇਗਿਅਲੀਵਹੁਬਡਪਾਪਾਤਾਰਤ
 ਪਾਇ॥ ਬੁਧਿਗਿਅਨਸਮਦਮਾਛਿਮਾਮਬਿਅਕੁ
 ਲਤਾਹੀਇ॥ ਸੁਖਦਖਤਵਾਅਭਾਵਤੈਮੈਰਾਮਭੈਉ
 ਜੋਇ॥ ੪॥ ਤੇਖਆਹੀਸਾਦਨਤਪਸੁਜਸੁਅਜਸਸ
 ਮਨਾਜੀਵਨਕੇਸੁਕਾਇਏਮੇਤੇਹੋਤਸੁਮਨਾ॥ ੫॥
 ਸਾਤੋਰਿਖਅਰਚਾਰਮੁਨਮੇਮਨਤੇਜੁਉਦੇਤਾਸੁਭ

ਲੋਕਨ ਮੇਰੇ ਤੁਰੇ ਇਨ ਕੇ ਹੀ ਹੋ ਗੀਤਾ ॥ ੬ ॥ ਮੇਰੀ ਜੋਗ ਬਿ ੪੬
 ਤੁਰ ਕੇ ਤਤ ਜਨ ਜੇ ਲੇਤਾ ॥ ਨਿਸਚਲ ਜੋਗ ਹਿਲ
 ਹਿਤ ਲਾਹਿਤ ਜੁ ਸਾਚ ਹੇਤਾ ॥ ੭ ॥ ਹੋ ਹੀ ਈਸ੍ਵਰ ਜਗ
 ਤ ਕੇ ਮੇਰੀ ਤੇ ਸਬ ਹੋਇਆ ਗੀਅਨ ਵਿਰਯਾ ਹਿਜਾਨ
 ਕੈ ਮੇਰੀ ਸੇਵਤ ਜੋਇ ॥ ੮ ॥ ਪ੍ਰਨਾਚਿਤ ਮੇਰੇ ਧਰਤੀ
 ਧ੍ਰੁਸਪਰ ਦੇਤਾ ॥ ਮੇਰੇ ਚਾਰਿਤ੍ਰ ਨ ਕਾਹਿਤ ਨਿਤਮਾ
 ਨ ਤੇਖ ਸੁਖ ਲੇਤਾ ॥ ੯ ॥ ਸੇਵਤ ਮੇਰੇ ਤੇ ਸਦਾ ਭਗਤ
 ਜੋਗ ਕੇ ਭਾਇਆ ਭਲੀ ਬੁਧਿ ਵਹੁਲ ਹਿਤ ਹੋਗ ਹਿਤ
 ਜੁ ਮੇਰੇ ਮਾਇਆ ॥ ੧੦ ॥ ਤਮ ਅਗਨਾਨ ਹ ਦੁਰਕਾਰ

ਦਇਆਵੰਤਵਹੋਤਾਕਰਤਜੁਤਿਨਕੇਹੀਇ
ਮੋਗੀਆਨਦੀਪਉਦੇਤਾ॥੧੧॥ **ਮਰਜਨੋਵਚ**
॥ ਪਰਮਪਾਵਿਤ੍ਰਬ੍ਰਹਮਤੁਮਪਰਨੀਦਕੋਧਾਮਾਮ
ਬਿਨਾਸੀਅਜਪੁਰਖਹੋਆਦੇਦੇਵਤਮਨਾਮਾ॥
੧੨॥ ਸਬਾਰਿਖਾਇਹੁਬੀਧਿਕਹਿਤਹੈਨਾਰਦਦੇ
ਵਲਜਾਨਾਬੀਆਸਉਸਤਤਤਮਹੀਕਰਤਤਾ
ਤੇਲੀਨੋਮਾਨਾ॥੧੩॥ ਜੋਕੁਛਤੁਮਮੋਸੈਕਹਿਤ
ਮਨਤਹੈਸਤਿਭਾਇਦਨਵਦੇਵਨਜਾਨਈ
ਤੁਮਪ੍ਰਗਦੇਕੋਦਾਇ॥੧੪॥ ਅਪਨਪੋਅਪਨ

ਲਖੋਤੁਮਪੁਰਖੋਤਮਦੇਵਾਜੀਵਨਉਪਜਾਵਤਾ ੪੭
 ਰਤਪਾਲਤਦੇਵਨਦੇਵਾ॥੧੫॥ਨਿਜਬਿਰੁਤਮੇ
 ਸੋਕਹੋਪੁਰਖੀਚਿਤਕੇਚਾਇ॥ਜੋਬਿਰੁਤਯਾਹਿਕ੍ਰਿ
 ਸਨਜੁਰਹੀਜਗਤਮੇਛਾਇ॥੧੬॥ਧੰਮਮਨਤਮਹੇ
 ਕਰਤਪੁਰਿਜਨੋਕੈਸੇਤੋਹਿ॥ਕੋਨਪਦਾਰਥਮੰਧ
 ਲਖੋਸੋਸਮਝਵੇਮੋਹਿ॥੧੭॥ਜੇਗਬਿਰੁਤਜੁਮ
 ਪਨੀਕਹੀਏਮਸੰਦੇਵਾ॥ਮੋਕੋਤ੍ਰਿਪਾਤਿਨਹੋਤਹੇਸੁਨ
 ਤਮਮੀਗਸਭੇਵਾ॥੧੮॥ **ਸ੍ਰੀਭਗਵਾਨੋਵਾਚ॥** ਮ
 ਰਜਨਤੋਸੋਕਹਿਤਹੀਨਿਜਾਬਿਰੁਤਾਬਿਸਤਾਰਾਮੁਖ

ਤੀਤੋਈਕਹਿਤਹੀਏਕੇਦੁਗਨਨਿਹਗ॥੧੮॥ਸਬ
ਜੀਵਨਕੇਹੀਏਮੈਮੇਹੀਅਤਮਜਨਾ॥ਅਮਾਦਿਅੰਤ
ਅਗਮਧਉਮੈਹੀਮੇਸਬਮਨਾ॥੨੦॥ਅਮਾਦਿਤਨਮੈ
ਬਿਸਨਹੈਜੋਤਨਮੇਗਵਿਦੇਖਾ॥ਵਾਇਨਮਝਜਰੀਥ
ਹੈਨਿਖਤਨਮੇਸਜਲੇਖਾ॥੨੧॥ਸਾਮਬੇਦਹਉਬੇਦ
ਮੇਹੀਦੁਅਮਰਗਨਮਾਹਿ॥ਜੀਵਨਮੇਹਉਚੇਤਨ
ਮਨਾਉਦੀਅਨਕੇਨਾਹਿ॥੨੨॥ਰੁਦਨਮੈਸਿਕਰਜੁਹੈ
ਜਖਨਮਾਹਿਧਨੇਸਾ॥ਪਾਵਕਹੈਹੀਬਸਨਮੈਸੈਲ
ਸੁਮੇਗਵਿਸੇਸਾ॥੨੩॥ਦੇਵਪਰੋਹਿਤਨ

ਮੁਖਜੇਮੋਹਿਬਿਹਸਪਤਿਮਨਾ॥ਖਟਮੁਖਸੇਨਾਪ ੪੮
 ਤਨਮੇਸਰਮੇਸਗਰਜਨਾ॥੨੪॥ਹਉਗੰਠਿ
 ਖਨਮਾਝਾਭ੍ਰਿਗਬਨੀਮੇਓਮੰਕਾਗਾਜਗਨਮੇਜ
 ਪਜਗਹੋਬਾਵਰਮੇਹੋਮਧਾਗ੍ਰਾਬਿਖਨਮੇਪੀਪਲਜੁ
 ਹੋਸਿਧਕਪਲਮੇਭੇਵਾਗੀਧਰਬਨਮੋਚਿਤਰਥਰਿ
 ਖਨਾਰਦਮੇਦੇਵਾ॥੨੬॥ਅਸ੍ਰਨਮੇਉਚੀਸ੍ਵਗਜ
 ਮੇਗਾਪਤਿਨਾਮਾ॥ਹਉਗੀਨਿਪਹੇਨਰਨਮੇਪੋਖਤਸ
 ਭਕੇਕਾਮਾ॥੨੭॥ਹਬੀਮਾਰਨਮੇਬਜ੍ਜਹੰਕਾਮਧੇਨਰ
 ਉਗਾਭ੍ਰਿਕਾਮਪ੍ਰਜਕਾਰਿਮਝ੍ਹਹੰਬਾਸਕਸਰਖਨ

ਗਾਇ॥ ੨੮॥ ਨਾਗਨਮਾਝਮਨੀਤੋਹੋਬਰਦਜੁਹੋ
 ਜਲਜੀਤਗਾਪਿਤਨਮੇਹੋਮਰਜਮਾਜਮਹੋਸੀਜਮ
 ਵੇਤਾ॥ ੨੯॥ ਦੋਤਨਮੇਪਹਿਲਾਦਿਹੋਵਸੀਕਰਨਮੇ
 ਕਾਲਾਸਿੰਘਜੁਹੋਸਬਮਿਗਨਮੇਪਛੀਅਨਿਮੇ
 ਰਿਪਬਜਾਲਾ॥ ੩੦॥ ਪਾਵਿਤ੍ਰਕਰਨਮੇਪਉਨਸਸਤ੍ਰ
 ਧਾਰਨਮੇਗਮਾ॥ ਜਲਜੀਤਨਮੇਮਕਰਹੋਨਦੀਗੀਗ
 ਆਰੁਗਮਾ॥ ੩੧॥ ਅਧਿਅਤਮਾਬੀਦਿਆਨਮੇਬ
 ਦੀਬਾਦੀਅਨਮਾਹਿਗਮਾਦਿਮਾਧਿਮਰਮੰਤੁਹੋ
 ਸਬੈਸਿਸਟਕੋਨਾਹਿ॥ ੩੨॥ ਅਖਰਮਾਝਮਕਰਹੋ

੧
ਦੁਦਸਮਾਧਨਾਜਨਾਹੋਹੀਅਖਰਕਾਲਹੋਧਾ
ਤਾਮੋਕੋਮਨਾ॥੩੩॥ਜੇਸਬਕੇਸਿਘਰਤਹੋਅਉ
ਰਉਪਾਵਨਹਾਰਾਸੀਕੀਰਤਸਾਰਸੁਤੀਬਾਧਿਬਿ
ਤਾਛੇਮਾਸਮਾਗ॥੩੪॥ਮਾਘਮਾਸਹੋਮਾਸਮੇ
ਗਾਏਤੀਮੈਹੋਛੇਦਾਮਾਗਮਛਹਉਮਾਸਮੇਰ
ਤਿਬਸਿਤਸੁਖਕੀਦਾ॥੩੫॥ਜੂਅਹੋਸਬਛਲ
ਨਮੇਤੇਜਸ੍ਰਨਮੇਤੇਜੂਜੇਅਰਉਦਮਸਾਤਿਹੋਸ
ਤਸਤਵੀਤਨਕੇਜੂ॥੩੬॥ਜਾਦਵਕਲਮੇਕ੍ਰਿਸਨ
ਹੋਮਰਜਨਪਾਤੁਦਮਾਹਿਮੁਨਨਮਾਤੁਵਾਸਿਸੁਮੁ

੪੬

ਨਗਨੋਸੁਕਵਿਤਯਿਸ਼ਾਦਿਤੁਵਿਤਹੋਦਿਤਹੋਜੀਤਵਿ
 ਤਕੇਜੀਤਾਗਿਅਨਵਿਤਮੇਗਿਅਨਸੁਤਮਓਨਦ
 ਗਵਤੀਤਾ॥੩੮॥ਅਖਧਮੇਜਓਮਨਹੋਕਿਰਨਧਾ
 ਤਨਮਾਹਿ॥ਸਰਬਤ੍ਰਿਲਨਮੋਦਤੁਹੋਇਓਸਮ
 ਝੋਨਰਨਾਹਿ॥੩੯॥ਸਬਜੀਵਨਕੋਈਜਤੁਅ
 ਰਜਨਮੋਕੇਜਨਾਥਿਰਚਰਯਸਿਸਾਰਮੋਸੋਥਿ
 ਨਕਛਨਮਾਨਾ॥੪੦॥ਮੇਰੀਦਿਬਾਬਿਰੂਤਕੋਅੰਤ
 ਨਜਨਮੇਜਾਇ॥ਯਹਿਥੋਰਤੋਸੋਕਹਿਓਮੋਬਿਰੂਤ
 ਕੋਕੁਏ॥੪੧॥ਜੋਕਛਯਸਿਸਾਰਮਾਹਿਕਾਹੂ

ਗੁਨਆਧਿਕਾਇਸੇਸਬਮੇਰੇਤੇਜਹੈਦੀਨੋਤੋਰਿ ॥ ੪੨ ॥ ਬਹੁਤਕਹੀਤੇਸੇਕਹੇਅਰਜਨਬਾ ॥ ੪੩ ॥
 ਤਬਨਾਇਮਸਬਜਗਅਪਨੇਅੰਸਸੇਮੈਰਾਖਿਓ ॥ ੪੪ ॥ ਇਤਿਸ੍ਰੀਕੁਰਵਤਗੀਤਾਸੁਪ ॥
 ਨਿਖਤਸੁਬ੍ਰਹਮਾਬੀਦਿਆਜੋਗਸਾਸਤ੍ਰੇਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿ ॥ ੪੫ ॥ ਸਨਅਰਜਨਸਿਬਦੋਬਿਭੁਤਜੋਗੋਨਾਮਦਸ ॥
 ਮਾਧਿਅਮਾਇ ॥ ੪੬ ॥ ਅਰਜਨੋਵਾਚਾਦੋਹਰਾ ॥ ੪੭ ॥ ਮੋਹੁਪਰਕੀਨੀਦਾਇਆਧਿਅਤਮਪ੍ਰਗਟਾਇ ॥
 ਬਰਨਤੁਮਾਰੇਸੁਨਤਹੀਮੋਹਿਜੁਗਾਇਓਨਸਾ ॥

੫੦

ੴ॥ ੧॥ ਜੀਵਨ ਕੀ ਉਤਪਤਿ ਸੁਨੀ ਮੋਹ ਪਲੈ ਕੀ
 ਗੀਤਿ॥ ਕਹੀ ਜੁਤੁ ਮਾਥਿ ਸਥਾਰ ਕੈ ਮਾਤੁ ਮਕੀ ਸੁਭ
 ਨੀਤਿ॥ ੨॥ ਯੋਗੀ ਹੋ ਜੇ ਓਕ ਹਿਤੁ ਹੋ ਗਰਿਜਾ ਮਪ
 ਨੋ ਭੋਵਾ॥ ਦੇਖਿ ਓਚੁ ਹਤੁ ਹੋ ਮਥੈ ਰੂਪੁ ਤੁਮਾਰੇ ਦੇ
 ਵਾ॥ ੩॥ ਦੇਖਨ ਜੋ ਗੋਮੋਹਿ ਜੋ ਜਨ ਤੁਹੋ ਜਦ ਗਾਇ॥
 ਮਾਥਿ ਨਾਸੀ ਨਿਜ ਰੂਪੁ ਤਵ ਦੀ ਜੇ ਮੋਹਿ ਦੇਖਾਇ॥
 ੪॥ **ਸ੍ਰੀ ਭਗਵੰਤੋ ਵਾਚੁ॥** ਅਰਜਨ ਮਾਥਿ ਤੂੰ ਦੇ
 ਖਲੈ ਸਤ ਸਹਿ ਸ੍ਰੋਤ ਰੂਪਾ॥ ਬਹੁਤ ਭਾਂਤ ਹੋਇ ਬਨੇ
 ਨਨਾ ਬਰਨ ਮਨੁ ਪਾ॥ ਪਾਵੇ ਵਰੁ ਵਾਸਾ ਦਿਤ ਬ

ਸਮਰਾਮਸ੍ਵਨਸੁਤਮੋਮਾਹਾ॥ ਅਉਰੋਮਚਰਜ
 ਰੂਪਜੋਪਾਹਿਲੋਦੇਖੇਨਾਹਿ॥ ੬॥ ਇਕਠੋਰਮੋਦੇਹੁ
 ਮੋਚੇਰਚਰਹੈਸਮਾਇ॥ ਦੇਖਿਓਚਾਹਿਤਜੋਕ
 ਛੁਸੇਈਦਿਉਦਿਖਾਇ॥ ੭॥ ਇਹਨੈਨਨਹਦੇ
 ਖਹੈਦੇਉਦਿਬਾਹਿਗਤੋਹਿ॥ ਈਸ੍ਵਰਜੋਗਸਿਜੁਗਤ
 ਤਿਜੈਸੇਦੇਖੈਮੋਹਿ॥ ੮॥ **ਸਜੈਦਾਚਾ॥** ਜੋਗੇਸ੍ਵਰ
 ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸਨਜੂਕਹੈਬਚਨਯਾਤੁਇ॥ ਪਰਮਰੂਪ
 ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸਨਜੂਦੀਨੇਤਬਪ੍ਰਗਟਾਇ॥ ੯॥ ਬਹੁਮਾ
 ਨਨਲੋਚਨਬਹੁਤਦੇਖੈਅਚਰਜਹੋਤਾ॥ ਰੂਪਨਨ

ਨਾਭੁਖਤਨਸਸਤਮਨੇਕਓਦੇਤਾ॥੮॥ਦਿਬਹ
 ਗਦੈਬਬਸਨਾਦਿਬਾਦਿਬਸੁਗੀਧਲਗਾਇ॥ਅ
 ਗਤਰੂਪਮੁਖਹੈਤਿਨੈਸੋਭਤਨਾਨਾਗੁਇ॥੧੦॥ਸਹਿ
 ਸੁਕਵੇਅਕਸਮੇਪੁਰਹਹੈਜੋਜੋਤਾ॥ਦੀਪਤਿਤਾ
 ਪ੍ਰਭਕੀਲਖੇਤਓਨਸਮਤਾਹੇਤਾ॥੧੧॥ਭ੍ਰਿੰਨਭੇਦ
 ਜੋਜਗਤਮੈਦੇਖੋਸਬਾਇਕਠੰਗ॥ਦੇਵਦੇਵਕੀਦੇ
 ਹੁਮੈਅਰਜਨਦੇਖੈਮੰਗ॥੧੨॥ਤੰਕੋਤਕਅਚਰ
 ਜਤਾਇਓਮਹਾਰਖਕੇਦਾਗੁਇ॥ਤਾਦੇਵਹਿਪ੍ਰਨ
 ਮਕਰਿਬੋਲਿਓਚਤੁਕੇਚਾਇ॥੧੩॥ **ਅਰਜਨ**

ਵਾਚਾ ॥ ਦੇਖਤਹੋਤਵਦੇਹਮੇਸਰਬਤੂਤਮਗਸਿ
 ਧਾਕਮਲਾਸਨਾਰਿਖਈਸਫੁਨਿਸਰਬਨਗਸੁ
 ਬ੍ਰਿਧਿ॥ ੧੫॥ ਬਹੁਤਬਾਹੁਉਦਰਬਹੁਤਮੇਦੇਖੇਬ
 ਹੁਸੀਸਾਅਮਾਦੇਮੰਤਮਧਹੋਨਹੀਮੇਸੇਤੁਮਜਗ
 ਦੀਸਾ॥ ੧੬॥ ਮੁਕਦਿਸੀਸਕਰਿਚਕ੍ਰਗਦਾਰੂਪਰ
 ਸਭਗਵਨਾਗਦੇਗਨਿਚੋਪਾਚੇਤਵਨਲਗੈਹੋਰ
 ਵਿਅਨਲਸਮਨਾ॥ ੧੭॥ ਅਖਰਹੋਤੁਮਹੀਪਰਮ
 ਹੋਸਬਜਗਤਨਿਧਨਾਅਬਿਨਸੀਰਖਕਸਕ
 ਲਉਤਮਹੋਓਨਮਨਾ॥ ੧੮॥ ਅਮਾਦੇਮੰਤਿਮਧਿਰ

੫੨

ਹਿਤਤੁਮਗਵਿਸਸਹੇਤਵਨੈਨਾਤੁਮਰੋਮੁਖਦੀ
ਪਤਿਅੰਗਨਿਜਗਤਪ੍ਰਕਾਸਤਮੈਨਾ॥੧੯॥ਗਗ
ਨਕੁਮਮਧਸਰਬਾਦਿਸਾਬੀਆਪੇਹੋਇਕਵੈਸਾ॥
ਅੰਦਰੁਤਰੂਪਸੁਓਗਲਖ ਪੇਖ
ਤਤੋਮੈਦੇਵਸਰੁਓਸਤਤਕ੍ਰਤੁਭੇਮਨਾ॥ਰਿਖਮ
ਗਸਿਧਮਹਤਮਾਨਿਵਤਜੁਤੋਕੇਜਨਾ॥੨੧॥ਰੁਦ੍ਰ
ਸਾਧਅਭਦਿਤਬਸਅਸ੍ਰਨਸੁਤਮਰਬਾਇਸਿ
ਧਜਛਰੀਧਰਬਸੁਰਦੇਖਤਮਚਰਜਪਾਇ॥੨
੨॥ਰੂਪਬਡੋਬਹੁਨੈਨਮੁਖਤੁਜਪਦਬਹੁਓਦਰੋ

ਜੁਗਦੇਖਭਾਇਮਨਕਦਾਹੁਬਹਾਬਿੰਬਤਲੋਕਅਰ ੫੩
ਹੋਜੁ॥ ੨੩॥ ਪਾਇਪੁਰਮਅਕਸਸਿਰਦ੍ਰਿਗਦੀਰ
ਘਮੁਖਥਾਇ॥ ਅੰਸੇਤੁਮਕੋਦੇਖਕੈਪੀਰਜਗਾਇਓ
ਪਲਾਇ॥ ੨੪॥ ਕਾਲਮਗਨਿਤਵਦਾਹੁਸਬਤਦੇ
ਖੇਤੈਤੀਤਾ॥ ਦੇਸਭੂਲੀਸੁਧਿਹੁੰਗਾਇਓਮਿਬਹੁੰਕੀ
ਜੈਪੀਤਾ॥ ੨੫॥ ਘੁਤਸਬੈਧੀਤਾਸੁਰੇਸਬਨਿਪਤਨ
ਕੇਸਿਗਾਕਰਲਵੇਲਭੀਖਮਾਜਿਤੇਸਬਜੋਧਾਮੇਅੰ
ਗਾ॥ ਬਰਤਤਿਹਾਰੇਬਦਨਮੇਸਬੈਪਰਤਹੋਜਾਇ॥
ਕੋਊਦਾਨਰਚਦੈਕੋਊਰਹੈਲਾਪਦਾਇ॥ ੨੬॥

ਜਿਉ ਸਰਤ ਵਰਖਾ ਰੁਤ ਹਿ ਪਰਤ ਸਿਧ ਮੇਧਾਇ ॥
 ਤਿਉ ਨਿਪ ਤੇਰੇ ਬਦਨ ਮੇ ਸਬੈ ਪਰਤ ਹੋਯਾਇ ॥ ੨ ॥
 ੮ ॥ ਜਿਉ ਪਤੰਗ ਪਰਦੀਪ ਮੇ ਲਹਤੁ ਮਾਪ ਨੇਨਕ
 ਤੇ ਸੋਸਤਾ ਨਿਪ ਪਰਤੁ ਹੋਤੁ ਮਰੇ ਮੁਖ ਕੇ ਪਾਸ ॥ ੨੯ ॥
 ॥ ਲੀਲ ਤਹੇ ਤਿਨ ਕੇ ਜੁਲੇ ਰਸ ਨਾ ਮੇਲ ਪਟਾਇ ॥
 ਕਾਤਿ ਗਵਰੀ ਜਗਤ ਕੇ ਦੇਤ ਤਾਪ ਬਹੁ ਭਾਇ ॥ ੩੦ ॥
 ਉਗਰੁ ਪਤੁ ਮਕੈ ਨਹੇ ਮਕੈ ਕਹੀਏ ਦੇਵਾ ॥ ਜਨ ਨੇਚਾ
 ਹਿਤ ਹੋਤੁ ਮੇਤੁ ਮਬਾਤੁ ਨ ਕੋਭੇਵਾ ॥ ੩੧ ॥ **ਸ੍ਰੀ ਭਗਵ**
ਨੇਵਾਰਾ ॥ ਕਾਲ ਰੂਪ ਹੁਇ ਹਉ ਬਾਛਿਓ ਸਬ ਕੇ ਮਾਰ

ਨਹਾਰਾ) ਤੋਬਿਨਸਾਤਿਜੇਧਨਕੇਤਖਜੇਹੈਨਿਰ ੫੪
 ਧਾਰਾ) ੩੨) ਤੁੰਤੇਓਠਕਰਜੀਤਮਰਿਲੇਕੀਰਤੁ
 ਅਰਰਾਜਾ) ਮੈਹਨਰਖੇਹੈਨ੍ਹਿਪਤਿਏਸਾਤਿਤੇਰੇਕ
 ਜਾ) ੩੩) ਕੁੀਖਮਫੇਲਾਜੇਦਰਥਕਰਲਮਾਦੇ
 ਜੇਅੰਗ) ਭੈਤਜਮਰਜਨਜੁਪਕਾਰਿਅਰਨਮਾ
 ਰਯਾਠੰਗ) ੩੪) **ਸਿਜੇਵਾਚਾ)** ਬਚਨਸੁਨੇਸੀ
 ਰ੍ਹਿਸਨਕੇਕਾਪੀਅਰਜਨਦੇਹਾਤਬਪ੍ਰਕੁਕੇਪਾਂ
 ਲਾਗਕੈਬੋਲੇਓਬਚਨਸਨੇਹਾ) ੩੫) **ਅਰਜਨੇ**
ਵਾਚਾ) ਸਰਬਜਗਤਕੇਯਹਿਜੁਗਤਿਹੈਤਮਰੇ

ਅਨੁਰਾਗਾ॥ ਸਿਧਨਿ ਵਤਤੋ ਕੋਸਦਾ ਰਾਛੁ ਸਜਾ
ਤਜੁ ਤਾਥਾ॥ ੨੬॥ ਕਿਉਨਿ ਨਿਵੈ ਤੁਮ ਕੋਸ ਬੈਥੁ
ਮਾਕੇ ਕਰਤਾ॥ ਜਗਤੁ ਈਸਾ ਅਖਰਾ ਮਨਿ ਤੁਮ
ਸਬਤੈ ਹੋ ਪਾਗਾ॥ ੨੭॥ ਪੁਰਖ ਪੁਰਖ ਤਨਾ ਮਾਦੈ
ਤੁਮ ਹੀ ਜਗਤਾਨਿ ਧਨਾ॥ ਤੁਮ ਹੀ ਜਗਾ ਬਿਸਥਾ
ਰਿਓ ਜਾਨਤੁ ਤੁਮ ਹੀ ਗਿਆਨਾ॥ ੨੮॥ ਵਾਯੁ ਪ੍ਰਸਾ
ਪਾਤਿ ਅਗਨਿ ਜਮ ਬਰਨ ਚੰਦ ਤੁਵਰੂਪਾ ਵਾਰਵਾ
ਰਸ ਹੋ ਸੁਸਤਨ ਪ੍ਰਲਵਤ ਤੇ ਹਿਮਨੁ ਪਾ॥ ੨੯॥ ਅ
ਗੈ ਤੋ ਤੁਮ ਕੋਨਿ ਵਤ ਪੀਛੈ ਹੋ ਜੁ ਮਨਿ ਤਾ ਸਰਬਾਦਿ

ਸਨਤੁਮਕੋਨਿਵਤਮਸਿਮਤਪ੍ਰਬਲਕੁਗਵੰਤਾ॥੪੦॥
ਮਿਤ੍ਰਜਨੁਕੇਮੈਕਹੀਸੋਛਿਮੀਏਹੇਦੇਵਾਜਨੇਕਹ
ਜੁਥਾਪਰੇਤੁਮਮਹਿਮਕੋਭੇਵਾ॥੪੧॥ ਭੋਜਨਸੇਨ
ਬਿਓਹਾਰਮੈਕੀਏਮਨਾਦਰਭਾਇ॥ ਤੇਤੁਖਿਮਸਭ
ਕੀਜੀਏਪ੍ਰਭਜੁਕੇਸਵਰਾਇ॥੪੨॥ ਪਿਤ੍ਰਜਨੁਮਸਿ
ਸਾਰਕੇਤੁਮਹੀਗੁਰਮਰਈਸਾ॥ ਤੁਮਪਦੇੜਕੇਊਨਾ
ਹਿਨੇਕੰਨਕਰੇਤਵਰੀਸਾ॥੪੩॥ ਤੁਮਹੀਦਿਭਵਤਪ੍ਰ
ਸਿਨਹੈਛਮਦੇਖੁਜੇਮਹਿ॥ ਜਿਓਪਿਤਸੁਤਕੋਪਤਿਤਿ
ਯਾਮਿਤ੍ਰਮਿਤ੍ਰਕੋਜੇਹਿ॥੪੪॥ ਪਾਹਿਲਾਰੂਪਦਿਖਾਈ

ਏਹਉਜੀਵਾਈਏਜੋਇ॥ ਰੂਪਨਿਰਖਯਾਹਿਗਵ
 ਰੋਮੋਹਿਰਖਮਨਹੋਇ॥ ੪੫॥ ਮੁਕਤਾਬਿਗਜਤ
 ਸੀਸਪਰਸੀਖਚਕੁਤਵਹਾਥ॥ ਇਹਬਿਧਿਮੋਹਿਦਿ
 ਖਾਈਏਪ੍ਰਤਹੇਤੁਮਜਗਨਾਥ॥ ੪੬॥ ਚਾਰਭੁਜਾਧ
 ਰਿਪ੍ਰਗਾਇਹਾਇਮੋਕੇਦਰਸਨਦੇਹਾ॥ ਤੁਮਮੁਗਤਿਜੇ
 ਅਨੰਤਹੋਮੋਕੇਵਾਸੇਨੇਹਾ॥ ੪੭॥ **ਸ੍ਰੀਭੁਗਵਾਨੰਦਾ**
ਚ॥ ਤੋਹਿਦਿਖਾਇਓਰੂਪਜੇਮਮਮਤਿਪ੍ਰਸੰਨ
 ਚਿਤਹੋਇ॥ ਆਦਿਅਨੰਤਸੇਤੇਜੇਮੇਦੇਖਸਕੇਨ
 ਹਿਕੋਇ॥ ੪੮॥ ਏਵਜਗਤਪਅਧੈਨਕ੍ਰਿਮਾਮੰ

ਰਕਰੇਹੂ ਦਾਨਾ ਅਮੈ ਸੇ ਮੇਰੇ ਰੂਪ ਕੋ ਤੋ ਬਿਨ ਲਖੈ ਨ
 ਆਨਾ ॥ ੪੮ ॥ ਰੂਪ ਕੁ ਜਨ ਕ ਦੇਖ ਕੈ ਤਾ ਜਿਨ ਜੀਅ
 ਡੁਰਾਇਆ ਮਾ ਬਿਭੈ ਕੋ ਤੂੰ ਡੁਰ ਦੇਹਾ ਮੇਰੇ ਰੂਪ ਹਿਚ
 ਈ ॥ ੪੯ ॥ ਘੋਰ ਰੂਪ ਦੇਖੀ ਵਿਥਾ ਪਵੈ ਜਿਨ ਪੁਨ ਮੇ
 ਹਾ ਲਖ ਪਾਹਿ ਲੇਈ ਰੂਪ ਇਹ ਪਰਸਨ ਨਿਰਭੈ ਹੋ
 ਈ ॥ ੫੦ ॥ **ਸਿਭੇ ਵਾਚਾ** ॥ ਅਰਜਨ ਸੇ ਅੰਸੇ ਕਹੀ ਪ
 ਹਿ ਲੇਖ ਪੁਪ੍ਰਗਦਾਇ ਸਮਾਧਨ ਬਹਾ ਬਿਥਿ ਕੀ
 ਓਭੈ ਤੇ ਲੀਓ ਬਚਾਇ ॥ ੫੧ ॥ **ਅਰਜਨੇ ਵਾਚਾ** ॥
 ਰੂਪ ਅਨੁਪ ਜੁਤੁ ਮਧ ਰਿਓ ਤੁ ਰੂਪ ਹਿ ਹਉ ਦੇਖਾ ਪੁ

ਕ੍ਰਿਤ ਲਗੀ ਮੈ ਮਾਪ ਨੀ ਭਾਇਓ ਸੁ ਚੇਤ ਬਿਸੇਖ
 ੧) ਸ੍ਰੀ ਭਗਵੰਤੋ ਵਾਚੁ ॥ ਦਿਖਾਇਓ ਪੁਰਤਨ ਭੁ
 ਪ ਯਾਹਿ ਜੋ ਤੋ ਦੇਖਿਓ ਮਿਤਾ ॥ ਤਾ ਸਰੂਪ ਕੇ ਦੇਵਤਾ
 ਦੇਖਿਓ ਚਾਹਤ ਨਿਤਾ ॥ ੫੪ ॥ ਦਲਤ ਪਜਗ ਬਿਪ
 ਰੀ ਏ ਮੋਹਿਨ ਦੇਖੈ ਕੋਇ ॥ ਬਿਨ ਸ੍ਰਮ ਪਾਰਥਤ ਮ
 ਬੈ ਮੋਹਹਿਓ ਜੁ ਜੋਇ ॥ ੫੫ ॥ ਭਗਤਿ ਮਨਿ ਨ ਜੁ
 ਕੋ ਕਰੈ ਸੇ ਦੇਖੈ ਯਾ ਭਾਇ ॥ ਨੀ ਕੇ ਜਨੈ ਮੋਹਿ ਜੋ ਮੈ
 ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ ੫੬ ॥ ਮੇਨ ਮਿਤ ਕਰਮ ਨ ਕਰੈ ਸਬੈ
 ਭਗਤਿ ਤਾ ਜਿ ਮੋਗ ਬੈਰਨ ਕਹੂੰ ਸੋ ਪਰੈ ਮੈ ਲਹੈ

ਸੁਠੈਗਾ ॥ ੫ ॥ ॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਭੁਗਵਤ ਗੀਤਾ ਸੁਪਨਿ ੫੭
 ਖਤ ਸੁਬ੍ਰਹਮਾਇ ਮਯੋਗ ਸਾਸਤ੍ਰੇ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼
 ਨ ਮਹਾਰਜਨ ਸੰਬਾਦੇ ਬਿਸ੍ਵਰੂਪ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਨਾਮ ਅਭਿ
 ਕਾਦਸ਼ ਮੋਧਿ ਮਾਇ ॥ ਅਰਜਨੇ ਵਾਚਾ ॥ ਦੋਹ
 ਰਾ ॥ ਜੇ ਸੇਵਤ ਤੁਮ ਕੇਸਦਾ ਕਰ ਕਰਮ ਨ ਕੇਸ ਸੁ
 ॥ ਅਖਰ ਬ੍ਰਹਮੰ ਹ ਜੇ ਭਜਤ ਬਡੇ ਕਉ ਨ ਕਾਹਿਰ ॥
 ਜਾ ॥ ੧ ॥ ਸ੍ਰੀ ਭੁਗਵਤ ਵਾਚਾ ॥ ਜੇ ਮੇ ਮੇ ਮਨ ਰਖ
 ਕੇ ਸੇਵਤ ਸੇਵ ਕਰੁਣਾਇ ॥ ਬਹੁ ਸਰਪਾਸੇ ਜੁਗਤ
 ਸੇ ਸੇ ਸੁਭ ਤੇ ਮਾਧਿ ਕਾਇ ॥ ਦਾ ਜੋਧਾ ਵਤ ਹੋ ਮ

ਖਗਹਿਜਲੈਪ੍ਰਗਾਇਸਰੂਪਾ॥ਬਿਅਪੀਮਾਇ
ਤੇਪਰਮਜਮਾਚੈਤਮਨੂਪਾ॥੩॥ਸਰਬਿਇੰਦ੍ਰ
ਮਨਕੋਰੋਕਕੇਸਬਕੋਲਖਤਮਨਾ॥ਸਬਜੀਵਨ
ਕੋਹਿਤਕਰਤਮੋਹਿਮਿਲੇਕਰਗੀਮਨੂ॥੪॥
ਤਿਨੈਕਲੇਸਬਹੁਹੋਤਹੋਬ੍ਰਹਮਲਗਾਏਚਿਤਾ॥
ਰੂਪਰੇਖਜਕੇਨਹੀਸੇਵਖਲਹੀਏਮ੍ਰਿਤਾ॥੫॥
ਜੇਸਬਕਰਮਨਕਰਤਹੋਅਰਪਤਿਮੋਕੇਜਨਾ॥
ਧਨਾਵਤਕੇਵਲਤਗਤਿਸੇਬਹੁਭਿਖਾਸਨਠਨਾ॥
ਮ੍ਰਿਤਸਾਹਿਤਕੁਵੁਓਦਧਿਤੇਤਕੋਕਰਤਭਿਧਾਰਾ॥

ਸਮੇਂ ਚੇਤ ਕੇ ਰਾਖਿ ਓਨ ਬਹੁਤਾਇ ਨਾਨਿ ਰਧਾਰਾ ॥ ੫੮ ॥
 ਤਾਤੇ ਅਰਜਨ ਬੁਧਿ ਮਨ ਮੋਹੀ ਮੇਤ੍ਰ ਰਾਖਾ ॥ ਯਾਅ
 ਗੇ ਮੇ ਦੇਹ ਮੇ ਵਸਿ ਹੋਤੀ ਮਾਭਿ ਲਾਖਾ ॥ ੫੯ ॥ ਜੇਤ੍ਰ ਮੇ ਮੇ
 ਨਹਿ ਸਕੈ ਚੇਤ ਅਪਨੈ ਠਹਿਰਾਇ ॥ ਕਰਿ ਮਭੈ ਮਾਸ
 ਮੇ ਮਿਲਨ ਕੇ ਮੇਹਿ ਨਿਰੰਤਰ ਰਿਧਿ ਮਾਇ ॥ ੬੦ ॥ ਜੇਗਾਮ
 ਭਿਅਸਨ ਕਰਿ ਸਕੈ ਕਰਮ ਸਮਰਪ ਮੋਹਿ ॥ ਮੇਰੇ ਕਰ
 ਮਨ ਕਰਤ ਹੀ ਸਿਧ ਹੋਇ ਗੀਤ ਹੀ ॥ ੬੧ ॥ ਯਾਹਿ ਨਹਿ ਜੇ
 ਓਕਰਿ ਸਕੈ ਮੇ ਸਰਨ ਹੀ ਮਨੁ ਰਾਗਾ ॥ ਸਬੈ ਕਰਮ ਕੇ ਫਲ
 ਨ ਕੈ ਅਰਜਨ ਦੇ ਤ੍ਰਿਤੀਆਰਾ ॥ ੬੨ ॥ ਗੀ ਮਨੁ ਕੁਲੇ ਮਭਿ

ਆਸਤੇਤਾਤੇਧਿਅਨਾਬਿਸੇਖਾ॥ ਫਲਤਿਮਾਗਤੁ
ਤੇਭਲੇਤਤੇਸਤੁਹਲੇਖਾ॥ ੧੨॥ ਵੈਖਨਕਾਹੁਸੇਕਰੇ
ਮਿਤ੍ਰਵਾਰਿਸਾਜਾ॥ ਅਹਿਕਾਹਮਮਤਾਤਜੈਦਖਸੁ
ਖਛਮਸਮਤਾਜੁ॥ ੧੩॥ ਸਦਾਰਹੇਸਿਤੋਖਸੋਮਨਹ
ਖੇਨਿਜਹਾਖਾ॥ ਪੁਨਬੁਧਿਮੇਮੈਧਰੇਵਹੁਪਿਅਾਰੇ
ਮੋਸਾਖਾ॥ ੧੪॥ ਵਹੁਕਾਹੁਤੇਨਹਿਤੁਰੇਭੈਮੋਰਨਹ
ਦੇਇ॥ ਹਰਖੁਕੋਧਦੇਉਤਜੈਸੋਮੋਕੋਹਰਲੇ॥ ੧੫॥
ਚਾਹਿਨਕਾਹੁਕੀਕਰੇਗਹਿਤਪੁਨੀਤਉਦਾ
ਸਾ॥ ਸਬਮਰਿਭਨਕੋਤਜੈਰਹੇਸੁਮੇਰੇਪਾਸਾ॥ ੧੬॥

ਸਬ ਅਰਿਭੁਨ ਕੋ ਤਜੈ ਰਹੈ ਸੁ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ॥ ੧੬ ॥ ਪ੍ਰੇਪ
 ਏ ਅਠ ਦਨ ਹਿ ਅਪੈ ਲਹੈ ਨ ਵੈਖਾ ॥ ਸੋਚਨ ਕਾ ਹੁੰ ਕੀਕ
 ਰੇਤ ਜੇ ਸੁਭਾ ਅਸੁਭਾ ਬਿਸੇਖਾ ॥ ੧੭ ॥ ਅਸੇ ਹੁਇ ਕੈ ਜੋਪੁ
 ਰਖ ਭੁਗਤਿ ਵੇਤ ਜੋ ਹੋਇ ॥ ਮਰਜਨ ਮੇਰੇ ਮਾਧਿ ਕਵ
 ਹੁਨਿ ਜਪਿ ਯਤ ਕੋ ਹੋਇ ॥ ੧੮ ॥ ਸਤੁ ਮਿਤ ਕਉ ਸਮਲ
 ਖੇਲਹੈ ਮਨ ਅਪਮਨਾ ॥ ਸੀਤ ਉਸਨ ਸੁਖ ਦੁਖ ਤਜੈ ਸੀ
 ਗ ਕਰੈ ਨ ਹਿ ਮਨਾ ॥ ੧੯ ॥ ਉਸਤਤਿ ਨੀਦਾ ਏ ਕਸੀ ਗਹੈ
 ਮੋਨ ਸੀਤੋਖਾ ॥ ਗਿਹਨ ਕਰੈ ਬਿਰਮਾਤਿ ਰਹੈ ਕਰੈ ਭੁਗਤਿ
 ਸੀਤੋਖਾ ॥ ੨੦ ॥ ਧਰਮ ਅਮ੍ਰਿਤਿ ਜੋ ਮੇਰੇ ਰਿਓ ਤਾ ਹਿ ਜੁਸੇ

ਵੇਕੋਇ। ਸਰਧਾ ਜੁ ਤਿ ਮੇਰੇ ਭਗਤਿ ਮੇਰੇ ਸੁਪਿਆ
 ਰੋਇ। ੨੧॥ ਜੇ ਗਜਗਤ ਪ੍ਰਬੁਤ ਸਬੈ ਕੀ ਨੇਏ ਕਸ
 ਮਨ। ਅਰਜੁ ਸਾਰੁ ਫਲੁ ਸਬਨ ਕੇ ਮੇਰੇ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰ
 ਮਨ। ੨੨॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਭੁਗਵਤ ਗੀਤਾ ਸੁਪਾਨਿਖ
 ਤਸੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਦਿਆ ਜੇ ਗਸਾ ਸਤ੍ਰੇ ਸ੍ਰੀ ਰਿਸ਼ਨ ਅਰਜ
 ਨ ਸੰਬਾਦੇ ਭੁਗਤਿ ਜੇ ਗੋਨ ਮੇਦਾ ਦਸੋ ਧੀਆਇ।
 ੧੨॥ ਅਰਜੁ ਨੇਵਾਚਾ ਦੋਹਰਾ॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤ ਕਵਨ ਅ
 ਰੁਪੁ ਰਖੈ ਕੇ ਖੇਤ੍ਰ ਖੇਤ੍ਰ ਗਕਹਾ ਜੁ। ਯਹਿ ਜਨਨ ਕੀ ਲਾ
 ਲ ਸਾਗਿ ਅਨੁਗੇਇ ਫੁਨ ਰਿਅਾ ਜੁ॥ ੧॥ ਸ੍ਰੀ ਭੁਗਵ

ਨਵਾਰਾ ॥ ਖੇਤ੍ਰਕਹਿਤਨਾ ਦੇਹਸੇ ਅਰਜਨ ਗਿਆਨੀ ६੦
ਲੋਇ ॥ ਜਲਤਹੈ ਆ ਦੇਹਕੇ ਸੇ ਖੇਤ੍ਰਗਜ੍ਯੁਹੋਇ ॥ ੨ ॥
ਸੋਮਮਰੂਪਜੁ ਮਾਤਮਾ ਵਸਤੁ ਸਬਨ ਕੀ ਦੇਹ ॥ ਭਿਰੇ
ਗਿਆਨਕੋ ਜਲ ਬੇਮੋਹ ਮਾਤਿ ਹੋਏਹ ॥ ੩ ॥ ਖੇਤ੍ਰਜਹਤੇ
ਹੈ ਭਾਇਓ ਜੋਹੈ ਜੋ ਸੇਭਾਇ ॥ ਜੋ ਬਿਕਾਰਨਾ ਮਾਝਹੋ ਕਹੈ
ਸਿਛੋ ਪਸੁਨਾਇ ॥ ੪ ॥ ਰਿਖਨ ਕਹਿਓ ਬਹੁ ਭੁੰਗਤੈ ਜੇ ਅੰ
ਗਨਿਹੂੰ ਅੰਭਾਖਾ ॥ ਹੇਤ ਬੇਦਨਿ ਸਚੇ ਜੁ ਕਾਰਿ ਕਹਿਓ ਪ
ਨਿਖਦਸ ਸਾਖਾ ॥ ੫ ॥ ਮਹਾਭੂਤ ਮਹਿ ਕਾਰ ਬੁਧਿ ਮਾਇ
ਅਹੰਤੇ ਜਨਾਇ ਕਾਦਸਾਇ ॥ ਵੀਬਿਖੈ ਪੰਚੇ ਗੋਚਰਮਾ

ਤਜੈਸਤੁਸਨਮਲਾ ॥ ੧੧ ॥ ਮਾਧਿਮਾਤਮਾਗਿਆਨ
 ਰਿਧਰੇਤਤਾਗਿਆਨਕੇਦੇਖਾ ॥ ੧੨ ॥ ਹਸਬਜੋਕੁਛਮੇਕ
 ਹਿਓਇਹੈਗਿਆਨਮਾਵਿਰੇਖਾ ॥ ੧੩ ॥ ਕਹਿਓਮੀਮ੍
 ਤਸਮਨਨਬੋਜਾਤੇਮੁਕਤਿਜੁਹੈਇਕਾਰਕਾਰਜ
 ਤੇਪਰੇਆਦਿਬ੍ਰਹਮਕੋਜੋਇ ॥ ੧੪ ॥ ਸ੍ਵਬਤ੍ਰਹਿਕਰਚਰ
 ਗਸਿਰਤਿਓਹੀਮੁਖਾਏਕੁਕਲਾਬਿਅਪਗਹਿਓਸਬ
 ਜਗਤਮੇਮੋਹਿਦਸੋਦੇਸਜਨ ॥ ੧੫ ॥ ਸਬਵਿਖਜਨਤੇ
 ਹੋਗਹਿਤਸਬਤਕੇਅਭੁਸਾਸਿਗਬਿਨਾਸਬਕੇਪਹੋਨ
 ਰਗੁਨਗੁਨਨਪ੍ਰਕਾਸ ॥ ੧੬ ॥ ਜੀਤਜਿਤੇਚਰਹੂੰਮਚਰ

ਅੰਤ੍ਰਬਾਹਰਿਸੋਇ॥ ਸਬਤੇਦੁਰਿਸੁਨਿਕਵਿਹੈਸੁਛੁ
 ਮਲਖੈਨਕੋਇ॥ ਤਮੈਤੇਦਕਛੁਨਹੀਸਬਮੇਗਹਿਤੁ
 ਬਿਤੁਗਾ॥ ਉਪਜਾਵਤਨਾਸਤਸੰਬਨਪਾਲਕਰਤਮ
 ਨੁਰਾਗਾ॥ ੧੭॥ ਜੋਤਨਹੀਰੀਜੋਤਹੈਅਧਿਕਾਰਤੇਪਾਰ
 ਗਿਅਨਜਲਬੋਹੀਏਮੈਸਬਕੈਹੀਏਨਿਰਧਾਗ॥ ੧੮॥
 ਖੇਤ੍ਰਗਿਅਨਅਰਗੋਇਮੈਤੇਕੋਦੀਏਬਤਾਇ॥ ਇਨ
 ਕੋਜਾਨੈਜੋਤੁਗਤਿਲਹੈਸੁਮੇਰੋਤੁਇ॥ ੧੯॥ ਮਾਇਮਾ
 ਪੁਰਖਅਨਾਦਿਹੈਅਰਜਨਦੇਉਜਨਾਗਨਾਵਿਕਾ
 ਰਸਬਜੇਤੁਏਮਾਇਮਾਹੁੰਤੇਮਨਾ॥ ੨੦॥ ਕਾਰਨਕਾ

ਰਜਕਰਤਹੁਮਾਇਆਇਨਕੋਹੇਤਾ॥ਦੁਖਮਰਸੁਖ ੬੨
ਕੋਤੋਗਕੋਵਹੈਪੁਰਖਗਹਿਲੇਤਾ॥੨੧॥ਪੁਰਖਪ੍ਰਕ੍ਰਿ
ਤਮੇਬੈਠਕੋਕਰਤਾਵਿਖੈਕੋਤੋਗਾ॥ਉਚੇਨੀਚੇਜਨਮ
ਕੋਕਾਰਨੁਗੁਨਸਿਜੇਗਾ॥੨੨॥ਪਰਮਾਤਮਕੋਦੇਹ
ਤੋਨਿਮਾਰੇਜਨਤਲੋਇ॥ਸਾਛੀਭਰਤਾਭੋਗਤਾਈ
ਸ੍ਵਰਨਿਰਗੁਨਸੋਇ॥੨੩॥ਜੋਕੋਉਮੈਸੇਲਖੈਪੁਰ
ਖਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਗੁਨਤਾਇ॥ਸੋਕਿਉਹੂੰਜਗਤਮੇਬਹੁਰਿਨ
ਉਪਜਾਤਿਆਇ॥੨੪॥ਦੇਹਮਝਾਮਾਤਮਲਖੈਕੋਉ
ਕੀਏਧਿਅਨਾਸਾਂਖਜੇਗਾਮਰਕਰਮਕਰਲਖਾ॥

ਤਮਓਗਗਿਮਾਨਾ ॥ ੨੫ ॥ ਜੇਮੇਸੇਨਹਿਜਾਨਈ
 ਤੇਸੁਨਿਮੋਗਨਿਪੈਜਾ ॥ ਮਮਓਪਸਨਕਰਹਤਹੈਭ
 ਵੇਮੋਮਿਤਤਰੇਜੁ ॥ ੨੬ ॥ ਜਿਤੋਜੀਵਯਾਜਗਤਮੇ
 ਥਾਵਰਜੰਗਮਹੋਤਾ ॥ ਛੇਤਮੋਰਖੇਤਗਮੇਤੇਸਬਲ
 ਹਿਤਓਦੋਤਾ ॥ ੨੭ ॥ ਪਰਮੇਸਰਸਬਜੰਤਮੇਬੈਠੈਕ
 ਸਮਾਨਾ ॥ ਜਿਨੈਨਸਤਾਬਿਨਸੈਨਹਿਜੇਜਨੈਸੋਜਾ
 ਨਾ ॥ ੨੮ ॥ ਈਸਰਕੇਸਬਠੈਰਮੇਜਨੈਸਮਤਾਤਾਇ ॥
 ਮਾਤਮਹਿਤਉਹੋਇਨਹਿਕਹੈਪ੍ਰਮਗਤਿਪਾਇ ॥
 ੨੯ ॥ ਮਾਇਮਾਕਰਤਜੁਕਰਮਸਬਜੀਵਕਰਤਾ

ਜੋਇਆ ਜਾਨਤ ਜੋ ਆਕੇ ਦੇ ਕੇ ਲਖਤ ਆਤਮ ਸੋ ੬੩
ਇ॥ ੩੦॥ ਏਕਾਤਮਾਇ ਸਥਿਤ ਜੁ ਹੋ ਸਬ ਪ੍ਰਲਨ ਕੇ
ਭਾਇ॥ ਆਤਮ ਹੀ ਤੋ ਬਿਸਤਾਰਿ ਓਲੇਖੇ ਬ੍ਰਹਮੈ ਪ
ਇ॥ ੩੧॥ ਅਗਦੇ ਅੰਤ ਤੇ ਰਹਿਤ ਹੋ ਨਿਰਗੁਨ ਅ
ਤਮ ਸੋਇ॥ ਦੇਹੁ ਮਾਝੁ ਧਾਤੁ ਮਹੇ ਕਰੈ ਸੁਲੇਖ
ਨਹੋਇ॥ ੩੨॥ ਜਿਓ ਅਕਾਸ ਸੁਖ ਮਵਸੈ ਸਬ ਮੇ
ਪਰਸਤ ਨਾਹਿ॥ ਤਿਉ ਹੀ ਯਾਹਿ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਲਿਖਤ ਨ
ਦੇਹ ਨ ਮਾਹਿ॥ ੩੩॥ ਜਿਓ ਪ੍ਰਕਾਸ ਏਕੈ ਕਰੈ ਸਬ ਜ
ਗ ਸੁਰਜ ਦੇਵਾ॥ ਤਿਉ ਹੀ ਸਬ ਕੀ ਦੇਹ ਮੇ ਪ੍ਰਮਾਤਮ ਕੇ

ਭੇਵਾ॥ ੩੪॥ ਖੇੜਮਓਰਖੇੜਗਕੋਭੇਦਲਖੈਜੋਕੋ
ਇ॥ ਜੀਵਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਮਗਮੋਖਕੋਜਨੈਮੁਕਤਿਸੁਹੋਇ॥
ਇਤਸ੍ਰੀਭੁਗਵਤਗੀਤਾਸੁਪਨਿਖਤਸੁਬ੍ਰਹਮਾਵਿ
ਦਿਆਜੇਗਸਾਸੁਤ੍ਰੇਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਅਰਜਨਸਿਬਾਦੇ
ਖੇੜਖੇੜਗਨਿਦੇਸੇਵਰਨੁਨੰਲਾਮਾਤ੍ਰਿਓਦਸਮੋਪਿ
ਅਗਇ॥ ੧੩॥ ਸ੍ਰੀਭੁਗਵਤ੍ਰਵਾਚ॥ ਦੋਹਰਾ॥ ੫
ਮਜੁਓਪਮਾਗਿਅਨਸੋਭੇਕੋਦੇਤਬਤਗਇ॥ ਜਾਹਿ
ਜਨਕੈਮੁਨਸਬੈਰਹੈਮੁਕਤਿਕੋਪਾਇ॥ ੧॥ ਯਾਹੀ
ਗਿਅਨਹਿਸੇਵਕੋਮੇਰੇਲਹਿਓਸਰੂਪਾਪਲੇਬਿਖ

ਤਿਨ ਕੋ ਨ ਹੀ ਪਰੇ ਨ ਤੇ ਕੁ ਵਕੂਪਾ ॥ ੨ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿ
 ਤਿ ਮੈ ਜੈ ਨ ਹੀ ਤ ਮਾਹਿ ਗਰਭੁ ਹਿਰਾਖਾ ॥ ਉਪ ਜਾ ਵਤ ਸ
 ਬਾ ਸ੍ਰਿਸਟ ਕੋ ਅਰਜਨਾ ਚਿਤ ਮਾਭਿ ਲਾਖਾ ॥ ੩ ॥ ਜੇ ਜੇ ਮੁ
 ਕਤਿ ਹੋਤ ਹੈ ਸਬ ਜੇ ਨਨ ਮੈ ਮਾਇ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਹੋ ਹੀ ਬੀਜ
 ਹੋਰ ਚਿਹੀ ਪਿਤ ਮਰਮਾਇ ॥ ੪ ॥ ਸਤ ਗੁਨ ਰਜ ਗੁਨ
 ਤ ਮਭੁ ਏ ਮਾਇ ਮਾਹਿ ਤੇ ਮਾਨਾ ॥ ਦੇਹੁ ਮਾਝੁ ਮਾਜੀ ਵਕੋ
 ਏ ਹੀ ਬਾਧਤ ਮਾਨਾ ॥ ੫ ॥ ਨਿਰਮਲ ਮਰਪ੍ਰਕਾਸਕ
 ਰਿਸ ਤਿ ਗੁਨ ਸਾਂਤਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਗਿਆਨ ਸਿੰਗ ਸੁਖ ਸੀ
 ਗ ਸੇ ਬਾਧ ਨ ਜੀਵਹਿ ਮਾਹਿ ॥ ੬ ॥ ਰਜ ਗੁਨ ਰਾਗ ਸ

੪੩
 ਰੂਪਹੋਤਿਸਨਸਿਗਕੇਹੇਤਾਕਰਮਸਿਗਤੇਜੀਵਕੇਅੰ
 ਸੇਬੰਧਨਦੇਤਾ॥੮॥ਹੋਤਜੁਤਮਆਗੀਮਨਤੈਮੋਹ
 ਤਸਬਕੇਹੀਯਾ॥ਅਲਸਨਿੰਦਾਬਿਕਲਤਾਇਨਸੇ
 ਬਾਧਤਜੀਯਾ॥੯॥ਸਤਗੁਨਸੁਖਤੇਬਢਤਹੈਕਰਮ
 ਰਜੇਗੁਨਹੋਇ॥ਅਲਸਮੇਤਮਗੁਨਗਹਿਤੁਦੇਤਗਜ
 ਨਸਬਖੋਇ॥੧੦॥ਰਜਗੁਨਤਮਗੁਨਪੇਲਕੈਰਹੈਜੁ
 ਸਤਗੁਨਪੁਗਾਰਜਸਤਕੋਪੇਲੇਜੁਤਮਰਜਤੈਸਤਤ
 ਮਦੂਗਿ॥੧੧॥ਸਬਦੁਰਨਮੇਦੇਹਕੈਜਬੇਪ੍ਰਕਾਸਤ
 ਗਿਆਨਾਤਬਹਿਬਾਦਿਓਹੈਸਾਤਿਗੁਨਅਰਜਨਯ

ਹਿਤੁ ਜਾਨਾ ॥ ੧੨ ॥ ਬਛਤਰ ਜੋ ਗੁਲਹੈ ਜਬੈ ਨ ਰਸ ੬੫
 ਗੀਰ ਮੈ ਮਾਇ ਲੋਕ ਕਰਮ ਉਦਮ ਮਸ ਮਾਇ ਨਹ
 ਦੇਤ ਪ੍ਰਗਟਾਇ ॥ ੧੩ ॥ ਅਰਜਨ ਜਬ ਗੀਰ ਰਤਹੈ
 ਤਮ ਗੁਨ ਮਾਇ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ਮਾਲਸ ਮੋਹਿ ਮਾਗੀ ਮਾ
 ਨਤ ਮਮਨ ਮੈ ਕਰਤਾ ਬਿਲਾਸਾ ॥ ੧੪ ॥ ਜੋ ਸਤ ਗੁਨ ਕੀ
 ਬ੍ਰਿਤਿ ਮੈ ਤਜੈ ਜੀਵਨਿ ਜਦੇਹਾ ਗਿਅਨੀ ਉਤਮ ਲੋ
 ਕ ਮੈ ਜਾਇ ਕਰੈ ਸੋ ਗ੍ਰੇਹਾ ॥ ੧੫ ॥ ਰਜ ਗੁਨ ਮੈ ਤਜੈ ਪ੍ਰਭ
 ਕੋ ਕਰਮ ਵੇਤ ਪ੍ਰਰਿਜਾਇ ॥ ਤਮ ਗੁਨ ਮੈ ਜੋ ਮਰਤਹੈ
 ਪਸਨ ਮਾਇ ਪ੍ਰਗਟਾਇ ॥ ੧੬ ॥ ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਸਤਿ ਗੁਨ

ਕਰਮ ਤੇ ਹੋਵਤ ਫਲ ਮਾਤਿ ਸੁਖਾ ॥ ਰਜਗੁਨ ਕੋ
ਫਲ ਦੁਖ ਹੋਤ ਮਾਮਗਿ ਮਨ ਫਲ ਤੁਖਾ ॥ ੧੬ ॥ ਲੈ
ਭਰਜੋ ਗੁਨ ਤੇ ਭਾਇਓ ਸਾਤਿ ਗੁਨ ਤੇ ਹੋਗਿ ਮਨਾ ॥ ਤੁ
ਮਗੁਨ ਤੇ ਹੋਇ ਕਲਤਾ ਮਹਿ ਮਉਰਾ ਮਾਗਿ ਮਨਾ ॥
੧੭ ॥ ਸਤੁ ਕਉ ਚੈ ਜਤੁ ਹੋਰਾ ਜਸ ਮਧਮ ਲੇਕਾ ਤਾਮ
ਸਜਤ ਮਧੋਗਤ ਨਪਾਵਤ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਸੋਕਾ ॥ ੧੮ ॥
ਗੁਨ ਹੀ ਕੋ ਕਰਤਾਰ ਕਰਿ ਜਨੈ ਗਿਅਨੀ ਕੋਇ ॥ ਮੇਰਿ
ਲਖੈ ਗੁਨ ਤੇ ਪਰੈ ਮੇਲੀ ਨ ਸੁਹੇਇ ॥ ੧੯ ॥ ਦੇਹ ਕ
ਰਿਹੋਤ ਜੁਤੀ ਨ ਗੁਨ ਤਿਨ ਕੋ ਦਭੈ ਤਿਅਗਾ ॥ ਜਨਮ

ਸ੍ਰਿਤਦੁਖਤੇਛੁਟੇਰਹੈਮੁਕਤਿਮੈਪਾਗਾ॥੨੦॥ ਅ

੬੬

ਰਜਨੋਵਾਚਾ॥ ਜਿਨਸਾਧੇਹੈਤੀਨਗੁਨਤਿਨਕੇਲ
ਛਨਕਉਨਾ॥ ਕੈਸੇਤਕੈਅਚਰਜਮੈਕੈਕਹਹੁਤਮ
ਤੈਨਾ॥੨੧॥ ਸ੍ਰੀਭੁਗਵਨੋਵਾਚਾ॥ ਮੇਹਗਿਅਨਅ

ਰਕਰਮਕੋਜੋਜਨੈਹੀਏਮਾਹਿ॥ ਬਿਨਪਾਏਚਾਹੇਨ
ਹੀਲਹੁਦੁਖਪਾਏਨਾਹਿ॥੨੨॥ ਉਦਾਸੀਨਬੈਠੇ
ਹੈਸੁਖਦੁਖਚਪਲਨਹੋਇ॥ ਗੁਨਸਬਕਾਰਜਕਰ
ਤਹੈਜੋਜਨੈਜੇਲੋਇ॥੨੩॥ ਦੁਖਸੁਖਕੋਮਮਕਰਗ
ਨੈਕੀਚਨਮਾਦੀਭਾਇ॥ ਘੋਅਪੋਕੋਤਲਗਨੋਉਸਤ

ਤਿਨਿ ਦਕਦਾਇ ॥ ੨੪ ॥ ਤੁਲਮਨਮਪਮਨਮ
 ਰਮਿਤਸਥਸਮਜੇਗ ॥ ਸਬਮਰਿਭਨਕੋਤਜੇਗੁਲ
 ਤੀਤਨਿਸਪੇਗ ॥ ੨੫ ॥ ਮੇਕੇਜੇਦਿਢੁਕਗਤਿਸੇਸੇ
 ਵੈਚਿਤਕੇਚਾਇ ॥ ਜੇਤੀਨਿਗੁਨਤੇਪਰੇਰਹੇਬ੍ਰਹਮਕੋ
 ਪਾਇ ॥ ੨੬ ॥ ਅਰਜਨਹੋਗੀਬ੍ਰਹਮਹੋਮੁਕਤਿਸੁਮੇ
 ਰੇਰੁਪਾਹੋਮਾਬਿਨਾਸੀਪੁਰਖਹੋਅਨੰਦਪਰਮਮ
 ਨੁਪ ॥ ੨੭ ॥ ਅਨੰਦਕੋਹਓਧਾਮਹੋਧਨੀਭੂਤਕੋਤੇਜ
 ॥ ਮੇਕੇਏਕੇਵਸਕਹੇਮੇਨਿਜਭਗਤਿਕਰੇਜਾ ॥ ੨੮ ॥

ਇਤਿਗੀਤਾਦੇਹੀਤਾਨੁਪਦਿਪਤੁਬ੍ਰਹਮਾਬਿਦਿ

ਅਯੋਗਸਾਸਤ੍ਰੇਸ਼ੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਮੂਰਜਨਸਿਬਾਦੇਗਲ ੬੭
 ਕੋਬਿਤੁਗੋਵਰਨਨੰਨਾਮਚਤ੍ਰਦਸੋਧਿਮਾਇ॥ ੧੪॥
 ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਗਵਾਨੇਵਾਚਾਦੇਹਰਾ॥ ਊਰਧਮੂਰਸਾਖਤਰੇ
 ਆਬਿਨਾਸੀਅਸਵਤਥਾਬੇਦਪਤ੍ਰਜੋਜਨਣੀਸੋ
 ਜਨੈਸਬਅਰਥਾ॥ ੧॥ ਗੁਨਸੀਚੀਸਾਖਾਵਛੀਵੇ
 ਖਿਅਪਲਵਕੁਇ॥ ਜਰਫੇਲੀਕਰਮਨਬਧੀਮਨ
 ਜਲੇਕਮੈਆਇ॥ ੨॥ ਆਦਿਅੰਤਨਹੀਜਾਨਿਮੈ
 ਥਾਨਿਰੂਪਨਹੀਜਾਹਿ॥ ਦ੍ਰਿਦਅਸਿਗਹਥੀਆਰਲੇ
 ਦੁਸਹਮੂਲਤਰਛਾਹਿ॥ ੩॥ ਚਾਹਿਕਰੇਤੁਠੈਰਕੀਟਿ

ਰੈਨਤਾ ਕੋ ਪਾਇ ॥ ਸਿਸੁ ਭਈ ਜਾ ਪੁਰਖ ਤੇ ਤਕੀਸਰ
 ਨ ਸੁਜਾਇ ॥ ੪ ॥ ਕਾਮ ਸੀਗ ਮਰ ਮੇਹ ਤਨ ਮਾਧਿ ਮਾ
 ਤ ਮਗਤਿ ਹੋਇ ॥ ਸੁਖ ਦੁਖ ਤਨ ਤਾ ਕੋ ਲਹੈ ॥ ਮਾਥਿ ਨ ਸੀ
 ਕੋ ਜੋਇ ॥ ੫ ॥ ਪਾਵ ਕਗਵੈ ਮਰਚੈ ਦੁਆਤਾ ਹਿਨ ਕਰੇ
 ਪ੍ਰਕਾਸ ॥ ਫਿਰੈ ਨਤਾ ਕੋ ਪਾਇ ਕੋ ਸੋਹੈ ਮੇਰੇ ਦਾਸ ॥ ੬ ॥
 ਜੀਵ ਲੋਕ ਜੋ ਜੀਵ ਯਹਿ ਮਾਥਿ ਨ ਸੀ ਮੇਰੂ ਪਾ ॥
 ਮਨਹਿ ਮਾਦੇ ਸਬ ਇੰਦ੍ਰੀਅਨ ਮੰਤ੍ਰ ਪ੍ਰਕਿਤ ਕੋ ਭੂ
 ਪਾ ॥ ੭ ॥ ਯਾ ਸਰੀਰ ਕੋ ਤਨ ਤਾਇ ਜਹਾ ਕਰੇ ਸਨ ਬਿਧਾ ॥
 ਇੰਦ੍ਰੀਏ ਸੁਰ ਸੀਗਾਰ ਹੋਵਾ ਇਸੇ ਗਾਜਿ ਓਹੀ ਧਾ ॥ ੮ ॥

ਸੁਵਨ ਨੈਨ ਮਰਨ ਸਕਾਤੁ ਚ ਮਰਸਨਾ ਜਾਨਾ ॥ ੬੮ ॥
 ਇਨ ਕੋ ਗਹਿ ਮਨ ਸੀ ਗਲੇ ਲਹਤ ਜੀ ਵਵ ਖਿਆਨਾ ॥
 ੮॥ ਈ ਈ ਜੁਤਾ ਨਿਕ ਸਤ ਗਹਿਤ ਕਰਤ ਵਿਖੇ ਕੋ ਭੋਗ
 ॥ ਮੁਢ ਜੀ ਵਕੋ ਉਨ ਲਖੇ ਲਖੇ ਜੁਗਿ ਮਾਨੀ ਲੋਗ ॥
 ੧੦॥ ਜੋ ਗੇ ਸੂਰਜ ਤਨ ਨ ਕੀਏ ਦੇਖਤ ਹੋ ਗੀਏ ਮਾਹਿ ॥
 ਮੁਰਖ ਜਤਨ ਨ ਕਰਤ ਹੋ ਜੇ ਵਹ ਦੇਖਤ ਨਾਹਿ ॥ ੧੧ ॥
 ਤੋਜ ਜੁਹੈ ਮਾਦਿਤ ਮੇਭਾ ਸਤ ਸਬ ਸਿਸੀਗਾ ਚਿਦਮਾ
 ॥ ਅਮਰ ਮਗਾਨ ਮੈ ਸੋ ਮੇਰੇ ਨਿਰਧਾਗ ॥ ੧੨ ॥ ਧਾਠਤ
 ਹੋ ਸਬ ਜੀ ਵਕੋ ਕਰ ਪੁਰੀ ਪਰ ਵੇਸਾ ਧੋਖਤ ਹੋ ਗੀਅ

ਉਖਧੀਰੈਰਸਮੇਸਸਭੇਸਾ॥ ੧੩॥ ਹੋਰੀਜਠਰ
ਅਗਨਿਹੁਵੈਸਬਦੇਹਨਮੈਆਇ॥ ਪ੍ਰਾਨਮਧਨ
ਸਹਾਇਸੋਡਾਰਤਮੰਨਪਚਾਇ॥ ੧੪॥ ਸਬਕੇਹੀ
ਏਮੈਹੋਰਹੈਮੋਤੇਗਿਆਨਾਬਿਚਾਗ॥ ਬੇਦਸਬੈਸੋ
ਕੋਕਹੈਮੈਤਿਨਕੋਕਰਤਾਗ॥ ੧੫॥ ਲੋਕਮਾਝੁਦਵੈਪੁ
ਰਖਹੈਖਿਰਮੈਅਖਿਰਕੁਆਇ॥ ਖਿਰਸਰੀਰਕੋਕਹਿ
ਤਹੈਅਖਿਰਜੀਵਗਨਾਇ॥ ੧੬॥ ਉਤਮਪੁਰਖਜੁਅ
ਉਰਹੈਪ੍ਰਮਾਤਮਕੇਭੇਸਾ॥ ਤਿਨਲੋਕਸੇਧਰਤਹੈਕਰਕੇ
ਨਿਜਪਰਵੇਸਾ॥ ੧੭॥ ਖਿਰਮਰਮਖਿਰਤੇਪਰਹੈਸ

ਬਤੋਹੋ ਅਧਿਕਾਇ॥ ਯਾਤੋ ਬੇਦ ਅਰਲੇ ਕਮੇ ਪਰਖੇ ੬੯
 ਤਮ ਮੋਨਾਇ॥ ੧੮॥ ਜੋ ਜਨ ਮੋ ਕੋ ਨਹਿ ਭੁਜਤ ਤੇ ਤੂ ਮੂਰ
 ਖਮਨਾ॥ ਅਰਜਨ ਜੋ ਮੋ ਕੋ ਭੁਜਤ ਤੇ ਈ ਜਨ ਸੁਜਨਾ॥
 ੧੯॥ ਛਿਪੀ ਬਤਰੀ ਬਨਗੁ ਈ ਮੋ ਤੋ ਸੋ ਕਹਿ ਦੀਨਾ॥ ਪਾ
 ਰਥ ਜੋ ਜਨਾਹਿ ਇਸੇ ਤੇ ਈ ਬੁਧਿ ਪ੍ਰਬੀਨਾ॥ ੨੦॥ ਇਤਿ
 ਸ੍ਰੀ ਕੁਗ ਵਤਰੀਤ ਸੂਪ ਨਿਖਤ ਸੁਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਦਿਆ
 ਜੋਗ ਸਾਸਤ੍ਰੇ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਅਰਜਨ ਸਿਬਾ ਦੇ ਪੁਰਖੇ ਤਮ
 ਮਜੋ ਗੋਵਿੰਦ ਨਨੀਨ ਮਪਚਿਦ ਸੋਧਿ ਮਾਇ॥ ੧੦॥ ਸ੍ਰੀ
 ਗੁਰੂ ਨੇ ਵਾਚਾ ਦੇ ਹਰਾ॥ ਅਭੇ ਹੀ ਏਕੀ ਸੁਧਤਾ ਗਿਆ

ਨਜੋਗਾਥਿਰੁਹੋਇ॥ ਦਨਜਗਤਪਬੇਦਗੁਚਿਦਮ
ਜੁਸਰਲਤਾਹੋਇ॥ ੧॥ ਅਨਹੀਸਾਅਰਕ੍ਰੋਧਾਬਿਨੁ
ਰਹੈਸਤੁਮੈਨਿਤਾ॥ ਦਨਸਾਤਬਹੁਬਿਧਿਫਲੇਦੋਖ
ਨਅਘੋਚੇਤਾ॥ ੨॥ ਦਯਾਕਰੈਸਬਜੇਤਪਰਤਜਚ
ਪਲਾਈਭਾਇ॥ ਲਜਅਕ੍ਰਮਨਤੇਸੁਮਿਦਾਬਿਅਰ
ਥਾਕ੍ਰਿਮਾਛੁਦਿਜਾਇ॥ ੩॥ ਤੇਜਛਿਮਾਸੁਚਪੀਰਚਿ
ਤਤਜੈਵੇਹਆਭਿਮਨਾ॥ ਦਈਵਸੀਪਦਾਜਿਨਲਹੀ
ਤਮੇਇਹਗੁਨਜਾਨਾ॥ ੪॥ ਦਿਭਦਰਪਾਮਾਗਿਮਾਨਰਿ
ਸਾਮਰਾਮਾਗਿਮਾਨਕਠੰਗਾ॥ ਤਮੇਇਹਗੁਨਾਜਿਨ

ਲਹੀਅਸਰਸਿਪਦਾਜੋਗਾ॥੫॥ਦੈਵਸਿਪਦਾਤੇਮੁ
 ਕਤਿਬੰਧਅਸਰੀਜੋਹਿ॥ਸੋਚੇਤਨਅਰਜਨੁਤਈ
 ਦੈਵਸਿਪਦਾਤੇਹਿ॥੬॥ਦੈਵਅਸਰੀਕੁਦਤੇਦੁਇ
 ਬਿਧਿਸਿਸਟਸੁਏਹਾ॥ਪ੍ਰਿਥਮਕਹੀਬਿਸਥਾਰਸੋਅ
 ਬਦੂਜੀਸੁਨਿਲੇਹਾ॥੭॥ਬਿਧਅਰਮਾਬਿਸ੍ਰਜਨੁ
 ਤਕੀਅਸਰਸੁਜਨਤਨਾਹਿ॥ਸਤਿਸੋਚਅਚਾਰਸੁ
 ਤਨਹਿਗੁਣਏਤਿਨਮਾਹਿ॥੮॥ਬੇਦਪੁਰਨਈਸ੍ਰ
 ਹੀਏਨਹੀਮਨਤਮੁਛਾ॥ਮੇਥਨਤੇਸਿਸਾਰਯਹਿਕਾਮ
 ਕ੍ਰੋਧਹੀਏਗੁਛਾ॥੯॥ਯਾਹੀਸੇਪਾਇਓਹੈਅਬੈਲਹੇਮ

ਨੇਰਥਾਮਓਗਾਇਹੈਧੀਨਮੋਰਗਾਹਿਮੀਜੋਰੇਬਹੁ
ਠਉਗਾ॥੧੧॥ਅਲਪਬੁਧਿਹੈਨਾਸਵੈਅਹੀਦ੍ਰਿਸ
ਦਗਾਹਿਲੇਤਾਹੀਸਾਜੁਤਕਰਮਨਕਰੈਰਿਪਜਰਾ
ਛੈਕੇਹੇਤਾ॥੧੨॥ਕਰਤਾਬਿਨਮਾਨਤਜਗਤਅਸ
ਥਿਰਸਤਸੁਜਾਨਾਓਪਜਤਹੈਤੈਪੁਰਖਤੇਤਾਕੇਹੇ
ਤਕੋਮਨਾ॥੧੩॥ਗਹਕੇਅਪਨੀਦ੍ਰਿਸਟਕੋਨਸੁਚਿ
ਤਸੁਕਬੁਧਾਹਿਤਉਗਕਰਮਾਜੁਤੇਜਗਤਆਹਿਤਬਿ
ਨਸੁਧਾ॥੧੪॥ਕੁਜਤਅਪੁਰਜਕਾਮਕੋਦਿਕੁਮਾਨਮ
ਦਪਾਇਗਾਹਿਤਬੁਰਾਈਮੋਹਿਤੈਮਾਸਾਮਓਰਮ

ਦੁਖਾਇ॥ ੧੫॥ ਜਾਕੋ ਕਛੁ ਪ੍ਰਮਾਨ ਨਹਿ ਤਾਇ ਤਮੇ ੭੭
ਲੀਨਾ ਕਾਮੁ ਭੋਗਾ ਅਤਿ ਭੁਲੈ ਹੈ ਨਿਸਚੈ ਮਨ ਤਹੀ
ਨਾ॥ ੧੬॥ ਤੇ ਅਸਾਫਾ ਸਨ ਬਧੇ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧ ਚਿਤ ਚਾਇ
ਜੇ ਰਤ ਧਨ ਅਨ ਅਗੁਇ ਕਰਿ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧ ਨਿਰਬਾਹਿ॥
੧੭॥ ਮਨ ਬਾਛਿ ਤਇਹ ਹੀ ਲਹਿ ਓਲਹਿ ਹੋ ਚਾਹਤ
ਜਾਹਿ॥ ਧ੍ਰਾਹਿ ਧਨ ਮੇਰੇ ਹੈ ਨੁ ਰਿਓ ਜੁ ਰਹੈ ਅਭਿਰਭਿਮਾ
ਹਿ॥ ੧੮॥ ਧ੍ਰਾਹਿ ਬੈਰੀ ਮੇਰੇ ਹੈ ਨਿਓ ਕਰੈ ਮੇਰੇ ਕੇ ਅੰਤ
ਈਸਰ ਹੋ ਭੋਗੀ ਨੁ ਹੈ ਸੁਖੀ॥ ਸਿਧ ਬਲ ਵੇਤਾ॥ ੨੦॥ ਮੇ
ਰੇ ਧਨੀ ਕੁਲੀ ਨਹੈ ਅਭਿਰਨ ਮੇਰਿ ਸਮਨਾ॥ ਜਜੈ ਦੇਵ

ਮੇਦਹਲਹੋਮੋਹਿਤਯੋਮਗਿਆਨ॥ ੨੦॥ ਓਨਕੋਮ
ਨਬਹੁਕੁਮਤਹੋਮੋਹਿਜਾਲਧਰਨਿਤਾ॥ ਪਰਤਯੋ
ਰਮਾਤਿਨਰਕਮੈਕਾਮਭੋਗਕਰਿਹਿਤਾ॥ ੨੧॥ ਨਿ
ਜਬਡਿਅਈਨਿਤਕਰਤਨਵਤਨਧਨਮਾਭਿਮਾ
ਨਾ॥ ਨਾਮਮਤ੍ਰਜਗਨਰਚਤਵਿਤੀਬਿਨਾਬਿਧਨ
॥ ੨੨॥ ਅਹਿਕਾਰਬਲਦਰਬਮਾਤਿਕਾਮਕ੍ਰੋਧਗ
ਹਿਲੇਤਾਦੇਖੀਨਿਜਪਰਦੇਹਮੈਮੋਕੋਤੇਦੁਖਦੇਤ
॥ ੨੩॥ ਮੇਵੇਹੀਮਰਕਰਤੇਪਾਪੀਮਧਿਮੰਨਿਹਾਰਾ॥
ਜਗਤਮਾਸਰੀਜੋਨਮੈਤਿਨੈਦੇਤਹੋਡਾਰਾ॥ ੨੪॥

ਜਨਮਜਨਮਜਨਮਮੈਮੁਢਜੇਹੋਇਆਸਰੀ ੭੨
 ਭਾਇਆਮੈਕੋਤੇਪਾਵਤਨਹੀਪਰਤਅਧਮਗਤਿ
 ਜਾਇ॥੨੫॥ਨਰਕਦੁਆਗਬਿਧੀਤੀਨਹੈਦੇ
 ਤਮਾਪਨੇਨਸਾਕਾਮਕ੍ਰਿਧਮਰਲੇਕੁਪੁਨਾਇਨ
 ਛੋਰੇਸੁਖਬਾਸ॥੨੬॥ਤੀਨਦੁਆਰਜੇਨਰਕਕੇ
 ਤਿਨਤੇਛੁਦੇਜੁਕੋਇਗਜਤਨਕਰੈਕਲਿਆਨਕੇ
 ਤਬੈਪ੍ਰਮਗਤਿਹੋਇ॥੨੭॥ਜੇਸਾਸਤ੍ਰਾਬਿਧੀਛੋ
 ਰੁਕੈਕਰਤਕ੍ਰਿਆਵਸਕਾਮਾਸਿਧਲਹੈਨਹਿਪ੍ਰ
 ਮਗਤਿਨਹੀਸੁਖਮੋਬਿਸਰਾਮ॥੨੮॥ਤਤੋਕਾ

ਜਮਕਾਜਮੇਤੋਕੋਵੇਦਪ੍ਰਮਨਾਕਰਮਨਕਰਤੁ
ਜਾਨਕੋਤਿਨਕੋਬਿਧਸੁਬਿਧਾ॥੨੮॥ਬਿਦਕ
ਰਿਤਜੇਪ੍ਰਛਹੈਮੋਕੋਦੇਤਬਤਾਇ॥ਮੇਰੇਈਕਰਮਨ
ਕਰੇਮੇਰੀਆਗਿਮਾਧਾਇ॥੩॥ਇਤਿਸ੍ਰੀਭਗਵ
ਤਗੀਤਾਸੁਪਾਨਿਖਤਸੁਬ੍ਰਹਮਾਵਿਦਿਅਜੋਗਸਾਸ
ਤ੍ਰੇਜੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਅਰਜਨਸਿਖਾਦੇਦੇਵਾਸੁਰੀਸਿ
ਪਤਿਜੋਗੀਵਰਨਨਿਨਾਮਖੰਡਸਾਧਿਆਇ॥੧
੬॥ਅਰਜਨੇਵਾਚਾਨੇਹਰਾ॥ਸਰਧਾਸੋਜ
ਗਹਕਰਤਤਜੈਬੇਦਕੀਨੀਤਾਸਤਰਜਤਮਮੇ

ਥਿਤਕਹੀਐਤਿਨਕੀਰੀਤਿ॥੧॥ ਸੀਭਿਗਵਨੇਵਾ ੭੩
ਚ॥ ਸਰਧਾਤਿਨਕੀਤੀਨਬਿਧਿਹੋਤਸੁਸਾਹਿਜ
ਸੁਭਾਇ॥ ਸਾਤੁਕਰਾਜਸਤਮਸੀਸੁਨੀਐਤਿਨਕ
ਦਾਇ॥੨॥ ਪਰਿਪਰਾਹੀਜਨਮਕੇਸਰਧਾਹੋਤਸਮ
ਨਾ॥ ਸਰਧਾਮਹਿਯਹਿਪੁਰਖਹੋਸਰਧਾਤਾਹਿਪੁਮਨ
੩॥ ਦੇਵਨਸੇਵੈਸਾਤੁਕੀਰਾਜਸਰਾਖਸਜਛਾਭੂਤ
ਪ੍ਰੇਤਗਨਤੇਜਜੈਨਰਜੁਤਮਸੀਪਛਾ॥੪॥ ਪ੍ਰੋਤਪ
ਸਿਅਤੇਕਰੈਜੇਨਬੇਦਮਤਿਹੋਇ॥ ਕੁਰੇਦੇਕੁਮਹਿ
ਕਰਸੇਕਮਰਾਗਬਲਗੀ॥੫॥ ਪੰਚਭੂਤਜੇਦੇਹ

ਮੇਰੇ ਨਕੋ ਵੈਦੁਖ ਦੇਤਾ ਹੀਏ ਮੈ ਮੇਰੇ ਹਨ ਤੇ ਹੋ ਮ
 ਸਰ ਮਚੇਤਾ ॥੬॥ ਤੀਨ ਭਾਤੁ ਮਹਾਰਾਗਿ ਸਕੁ ਕੋਭੇ
 ਚਕ ਹੋਇ ॥ ਜਗਦਨ ਤਪ ਭੇਦੇ ਮੈ ਮੈ ਸੁਨੀਏ ਸੋਇ
 ॥੭॥ ਸੁੰਦਰ ਬਿਰਮਤਿ ਚੀਕਨੇ ਸਤ ਕੰਪਨੇ ਨਿਹਾਰ
 ਮਾਧੁ ਸਿਤ ਮਓ ਸੀ ਗਬਲ ਪੀਤ ਬੰਦੂ ਵਨ ਹਾਰਾ ॥੮॥
 ਦਾਹਿ ਕਰੁ ਪੇਓ ਸਨ ਕਦ ਤੀਛਨ ਖਾਏ ਖਗ ਸੋ ਕਰੇਗ
 ਦੁਖ ਦੇਤ ਹੋਗ ਜਸੇ ਹੁ ਮਹਾਰਾ ॥੯॥ ਜਾਹਿ ਰਿਧੇ ਪ
 ਹਰ ਕਰਾਏ ਬਾਸਿ ਓਓ ਥੇ ਬੁਝਾਇ ॥ ਜੂਠੈ ਮਓ ਰਪਾਇ
 ਤਨ ਹਿਭੇ ਜਨਤਾ ਸੁਖਾਇ ॥੧੦॥ ਬਿਧਾ ਬਿਧਾਨ ਸੋ

ਕੀਜੀਏਛਾਡਿਫਲਨਕੀਆਸਾਸਮਾਪਨਧਰਿ ੨੪
ਗੈਰੇਮੈਸਤਕਜਗਾਬਿਲਾਸਾ ੧੧੧ ਕਰਿਕੇਫਲਕੀ
ਕਾਮਨਾਕੀਓਦਿਭਕੈਕੁਾਇਆਮੈਸੇਜੋਜਗਾਹਿਕਰੈਸੇ
ਹੈਰਾਜਸਦਾਇ ੧੨੧ ਬਿਨਾਮਨਹਿਬਿਨਦਛੁ
ਨਾਬਿਨਾਮੰਤ੍ਰਬਿਧਹੀਨਾਬਿਨਾਸਰਧਾਜਗਹਕਰੈਸੇ
ਹੈਤਾਮਸਲੀਨਾ ੧੩੧ ਗਿਅਨੀਗੁਗਦਿਜਦੇਵਕੋਪੁ
ਜੈਸੁਚਮ੍ਰਿਦਹੋਇਆਬ੍ਰਹਮਚਰਜਹਿਸਤਜੈਤਪਸ
ਗਿਰਕੈਸੋਇ ੧੪੧ ਭੈਨਕਰੈਜੇਪ੍ਰਿਯਾਬਚਨਹਿਤਕਾ
ਗਿਸਤਿਕੁਾਇਕਰੈਬੇਦਮਾਭਿਅਸਪੁਨਿਵਾਚਕਛ

ਪਯਾਦਾਇ॥ ੧੬॥ ਮਨਪਸਿਨਜੁਮੁਖਮਾਦੇਸ੍ਰਿਦ
 ਈਦੀਨਿਗਹਿਮੇਨਾ॥ ਤਾਦਸੁਧਇਹੁਕਰਤਹੈਮਨਤ
 ਤਪਸੀਜੈਨਾ॥ ੧੭॥ ਸਰਧਾਸੇਨਰਤਪੁਕਰਤਸੇਹੈਤੀ
 ਨਨਤੁੰਤਾ॥ ਫਲਾਇਛਾਛਾਭੈਕਰੇਸੇਈਸਾਤਕਕ੍ਰਾਤਾ॥
 ੧੮॥ ਪੁਜਾਮਾਦਰਮਾਨਸੇਅਭਿਰਦੀਭਕੇਕਾਜਾ॥
 ਸੋਤਪਰਾਜਸਕਹਿਤਹੈਚੰਚਲਾਛਿੰਨਕਸਮਾਜਾ॥
 ੧੯॥ ਨਿਜਦੇਹਹੈਦੁਖਮੁਛਦੈਹੁਇਹਿਸੋਤਪੰਜੇ
 ਇ॥ ਪਰਕੇਕਸਦਾਦੇਖਾਵਹੈਕਹੀਏਤਾਮਸਸੋਭਾ॥
 ੨੦॥ ਦਲਦੇਇਉਪਕਰਾਬਿਨੁਫਲਕੀਆਸਮਾ

ਨਾਦੀਜੈਜੋ ਅਤਿ ਕਸਟ ਸੇਤ ਕੋਰਾ ਜਸ ਜਾਨਾ ॥ ੨੨ ॥ ੭੫
॥ ਬਿਨ ਦੇਸ ਅਰਕ ਲਾ ਬਿਨੁ ਦੀਜੈ ਨੀਚੈ ਦਨਾ ॥ ਬਿ
ਨ ਮਾਦਰ ਮਧਿ ਰਾਗ ਬਿਨੁ ਤਾਮਸ ਤਾਹਿ ਬਖਾਨਾ ॥ ੨
੩ ॥ ਤਤ ਸਤ ਓਮ ਬ੍ਰਹਮ ਕੋ ਨਾਮ ਜੁ ਤੀਨ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥
ਬਿਪ੍ਰਬੇ ਦੇ ਮਰਜ ਗਤਿ ਨ ਕੀਜੈ ਪ੍ਰਹਿਲੀ ਵਗਾ ॥ ੨੪ ॥
॥ ਕ੍ਰਿਅਾ ਜਗਾ ਮਰਦਨ ਤਪ ਕਹਿ ਓਪਹਿ ਲੇਓ ਮੰਕ
ਗ ਬਿਦਵੇਤ ਯੋ ਕਹਿ ਤਹੈ ਬਿਧਾ ਬਿਧਾਨਾ ਬਿਸਥਾਨਾ ॥
੨੫ ॥ ਤਤ ਯਾਹਿ ਕਹਿ ਕੋ ਕਰਤ ਹੋ ਕ੍ਰਿਅਾ ਜਗਤ ਪਦ
ਨਾ ॥ ਫਲ ਮਭਿਲਾਖਾ ਛਾਤੁ ਜੇਚਾਹਿ ਤਮੁ ਕਾਤਿ ਨਿਦਾ

१८
 १॥ १६॥ सायकृदसकृत् वमेसतकैकवत्तुच
 गाभउरकुलेपुनिकरममेसतकैगावत्तुमाग॥
 २॥ जगदसत्पकीजुषियितुहिकहितमतिन
 भाजकजैसेकरमहेतुकोसताधिसराम॥ २८॥
 सरप्राविनहोमत्तपत्तदेतसुसयैमकाजाभ
 रजतमेउमसतुहेदेउलेकनहिमाज॥ २९॥
 सतरजतमजगदसत्पयत्तुहोमैगीहेताकल
 क्रिमाभंत्तुसुहितसबासियहेकगरिषेत्ता॥ ३०॥
 १॥ ऐतिमीकृगदत्तगीतासुपनिषत्तुसकृमादि

ਦਿਮਾਜੇਗਸਾਸਰੇਸੀਕਿਸਨਮਰਜਨਸੇਬਦੇਤ੍ਰਿ ੭੬

ਗੁਲਾਬਿਭਾਗੇਨਾਮਸੁਪਤਦਸਮੋਧਿਮਾਇ॥ ੧੦॥

ਮਰਜਨੇਵਚ॥ ਦੇਹਗਾ॥ ਤ੍ਰਿਮਾਗਤਤਜਾ॥

ਨਿਓਚਹਿਤਕਹੀਏਜਭਗਵਨਾ॥ ਤਤਮੋਰਸੀਨਿ

ਮਾਸਕੋਨਿਮਾਰਕੋਰਬਖਨਾ॥ ੧੦॥ ਸ੍ਰੀਭਗਵਨੇ

ਵਾਚ॥ ਕਾਮਜੁਗਤਕਰਮਨਤਜੈਤਾਕੋਨਾਮਸੀ

ਨਿਮਾਸਾ॥ ਕਰਮਫਲਨਕੋਤ੍ਰਿਮਾਗਯਗਤਿਮਾ

ਗਕਹਿਤਸੁਖਰਾਸਾ॥ ਮਾ॥ ਕਰਮਛਤ੍ਰੀਏਦੋਖਲੋ

ਕੋਓਕਹਿਤਯਾਗੀਤਿ॥ ਜਗਦਨਤਪਕਰਮਯ

ਹਤੁਜੇ ਔਰ ਅਨੀਤਾ ॥ ੩ ॥ ਯਾ ਠੋਰ ਪਾਰ ਬਜੁਤੁ
 ਮੇਰੇ ਨਿਸਚੈ ਜਨਾ ॥ ਭੀਨ ਕੁੰਤ ਕੋਤਿ ਮਾਗ ਯਹਿ ਮ
 ਰਜਨ ਚਿਤ ਮੇਅਨਾ ॥ ੪ ॥ ਜਗ ਦਨ ਤਪ ਕਰਮ
 ਏਕੀ ਜੋਤ ਜੀਏ ਨਾਹਿ ॥ ਤੁਏ ਪੰਡਿਤ ਜਨਾ ਏਨੈ ਗ
 ਨਤ ਪਵਿਤ੍ਰ ਨ ਮਾਹਿ ॥ ੫ ॥ ਫਲ ਛਾਡੈ ਸੰਗ ਹਤੁ
 ਜੈ ਕਰਮ ਕਰੈ ਚਿਤ ਚਾਇ ॥ ਅਰਜਨ ਯਾਹਿ ਮੇ
 ਰੇ ਜੁ ਮਾਤਿ ਨਿਸਚੈ ਉਤਮ ਦਾਇ ॥ ੬ ॥ ਜੇ ਮਵ
 ਸਕਰਨੈ ਕਰਮ ਤਕੇ ਛਾਡਨ ਦੇਇ ॥ ਜੇ ਛਾਡੈ ਮ
 ਗਿ ਮਾਨ ਤੇ ਸੋਭਾ ਮਸਗਉ ਲੋਇ ॥ ੭ ॥ ਏਹੇ

ਜਨ ਕਰਮ ਨਤ ਜੈ ਮਾਤਿ ਦੇ ਹੀ ਦੁਖ ਹੋਇ ॥ ੧੭ ॥
 ਤੇਰਾ ਜਸਾਤਿ ਮਾਗਹੋ ਆਮੈ ਫਲੁ ਨ ਹਿਕੋਇ ॥ ੧੮ ॥
 ॥ ਕਰਨੇ ਕਰਮ ਅਵਸਯਾਹਿ ਜਨ ਜੁ ਕੀਜੈ ਕਰਮ
 ॥ ਸੀਗਾ ਅਭਿਰਫਲ ਕੋਤ ਜੈ ਸਾਂਤ ਕਾਤਿ ਮਾਗਾ ਸੁਧ
 ਰਮਾ ॥ ੧੯ ॥ ਬੁਰੇ ਕਰਮ ਨਿਦੋਨ ਹੀ ਕੁਲੇ ਰਹੇ ਨਹੀਲ
 ਗਾ ॥ ਸੁਧਵੇਤ ਸਿ ਦੇਹਾ ਬਿਨ ਯਾਹਿ ਸਾਂਤ ਕਹੈ ਤਿਅ
 ਗਾ ॥ ੨੦ ॥ ਦੇਹਵੇਤ ਪੇ ਕਰਮ ਸਬ ਨਹੀ ਛਾਡੈ ਜਾਹਿ ॥
 ਕਰਮ ਫਲ ਨ ਕੋ ਜੋਤ ਜੈ ਸੋਈ ਤਿ ਮਾਗੀ ਮਾਹਿ ॥
 ਸ੍ਵਰਗ ਨ ਕਰਮ ਰਭੂ ਮਏ ਕਰਮ ਬਿਬਿਧਿ ਫਲ ਜ

८८
 ਨਾਕਰਮਵਿਤਕੋਹੋਤਹੇਸਿਨਿਮਾਸੀਨਹਿਮਨ।
 ੧੨) ਅਰਜਨਮੇਸੁਨਜੁਤੰਕਰਦਏਹੈਪਾਚਾ।
 ਕਹੈਸਾਂਖਾਸਿਧਾਤਮੇਕਰਮਾਸਿਧਕੋਸਾਚਾ॥੧੩
 ਆਧੀਸ਼ਨਕਰਤਾਜੁਹੈਕਰਨੇਬਹੁਤੇਭਾਇਮਨਾ
 ਨਾਬਿਧਾਬਿਮਾਪਾਰਮਰਪੰਚਮਦੇਵਗਨਾਇ॥
 ੧੪) ਮਨਮਰਬਚਨਸਗੀਰਸੇਕਰਮਕਰਤੁਕਾ
 ਸਾਜਾਭੁਲੇਬੁਰੇਕੋਭੁਕਰੀਇਨਾਬਿਨਸਰੇਨਕਾਜਾ।
 ੧੫) ਜੇਨਰਮਾਤਮਾਇਕਕੋਮਾਨਤਹੈਕਰਤੁਗਾਦੇ
 ਖਤਹੂੰਦੇਖਤਹੂੰਦੇਖਤਨਧੀਤੇਨਰਮੁਛਗਵਾਗਾ॥

੧੬॥ ਜਾਕੀ ਬੁਧਨਾ ਲਿਪਤ ਹੋ ਮਹੰਕਾਰ ਨਹੀ ਜਾਹਿ॥ ੧੮
 ਸੋਇ ਨ ਲੋਗ ਨ ਕੋਹ ਨ ਤਹ ਨੈ ਨ ਬਿਧਨ ਤਾਹਿ॥ ੧੭॥
 ਪ੍ਰੇਰਕ ਤੀਨੋ ਕਰਮ ਕੇ ਗਯਾਨ ਹੋਇ ਗਿਮਾਤਾ ਗਾਕਾ
 ਰਨ ਕਰਮ ਕਰਤਾ ਕਰਮ ਸਿਗ੍ਰਹ ਤੀਨ ਪ੍ਰਕਾਰਾ॥ ੧੮॥
 ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਹੋਤੁ ਗੁਣ ਭੇਦ ਤੇ ਕ੍ਰਿਮਾ ਕਰਮ ਕਰਤਾ ਗਾ॥
 ਗੁਣ ਸਿੱਖਿ ਮਾਮੇ ਏਕ ਹੋ ਜੈ ਸੇ ਸ੍ਰੀ ਨਮਾਵਾਗ॥ ੧੯॥
 ਜੋ ਕਾਰਿ ਦੇਖੈ ਜੀਅ ਮੇਅ ਬਿਨਾ ਸੀਐ ਕਭਾਇ॥ ਨਿ
 ਮਾਰੇ ਮੇਨਿ ਮਾਰੇ ਨਾਹਿ ਸਾਤ ਕਾਰਿ ਮਾਨੁ ਬਝਾਇ॥
 ੨੦॥ ਨਾਨਾ ਰੂਪ ਇਨ ਮੈਲੇਖੇ ਨਿਜ ਰੋਨਿ ਮਾਰੇ ਗਿਮਾ

ਨਾਗਭੰਨ ਲਖੇ ਸਬਜੀ ਵਕੋ ਰਾਜ ਸਾਗਿ ਮਾਨ ਸੁਜਾ
 ਨਾ ॥ ੨੧ ॥ ਪੁਰਨ ਜਨੈ ਏਕ ਮੋ ਬਿਨ ਕਰਮ ਨ ਤੇ ਮੀਤਾ ॥
 ਤਤਮ ਰਥਾ ਬਿਨ ਮਲ ਪ੍ਰਮਾਤਿ ਤਮ ਸਾਗਿ ਮਾਨ ਸੁ
 ਨੀਤਾ ॥ ੨੨ ॥ ਸੀ ਗਰਾ ਗਾ ਬਿਨ ਦ੍ਰੋਖ ਅਭਿ ਨਿਤ ਕਰ
 ਮ ਜੋ ਹੋਇ ॥ ਤਨੁ ਫਲਾਇ ਛਾਕੀ ਜੀਏ ਸਾਤ ਕਰਮ
 ਸੁਜੋਇ ॥ ੨੩ ॥ ਜੋ ਕੀਜੈ ਕਰਕਾਮ ਨਾ ਕੈਧੈ ਕਰਮ ਹੋ
 ਕਾਗਾ ਜਾਮੇ ਸੁਮਹੈ ਮਾਤਿ ਪਨੇ ਸੋ ਰਾਜ ਸਾਨਿ ਰਧਾ
 ਗਾ ॥ ੨੪ ॥ ਪੈਰ ਪਾਹਿ ਸਾਸੁ ਤਮ ਸੁਤ ਦਰਬ ਖਰਚ
 ਨਾਵੇ ਰਾਗਾ ਸੋ ਕੀਜੈ ਮਗਾਨ ਤੇ ਤਮ ਸਕਰਮ ਨਿ

ਹਾਗ) ੨੫) ਧਰਧੀਰਜ ਉਤਸਾਹ ਕੋਤ ਜੈ ਸਿੰਗ ਮ ੭੬
 ਧੀਕਾਗ) ਨਿਗਵਿਕਾਗ ਸਿਧ ਅਸਿਧ ਸਮਸਾਂਤ ਕਰ
 ਮਕਰਤਾਗ) ੨੬) ਰਾਗੀਚਹੈ ਕਰਮ ਫਲ ਲੁਬਧ
 ਕਹੀਸਕਹੈਇ) ਹਰਖ ਸੋਕ ਸਿਨੁ ਗਤ ਅਸੁਚਰਜ
 ਸਕਰਤਾਸੋਇ) ੨੭) ਸੁਨਾਬਿਨਰਹੈ ਬਿਬੇਕਾਬਿਨ
 ਸੋਕ ਮਾਰਸੀ ਨਿਤਾ ਸਬਾਹਿਨ ਕੀਨੀ ਦਾਕਹੈ ਮਰ
 ਬਿਖਾਦਜੁਤਾਚਿਠਾ) ੨੮) ਥੇਰੇਦਿਨ ਕੇਕਾਮ ਕੋਬਹੁ
 ਤਲਗਵੈ ਬਾਗਾਤਾਹੀ ਸੋਸਤ ਕਹਿਤੁਹੈ ਇਹਤਾਮ
 ਸਕਰਤਾਗ) ੨੯) ਬੁਧਿ ਮਰਧੀਰਤੀਨ ਬਿਧਿਹੋਤ ੭੭

ਜੁਗਨਕੋਭਾਇਗਿਅਰੇਨਿਅਰੇਸਬਕਾਹਿਤ
 ਤੇਤੋਤੁਮੇਸੁਨਾਇ॥੩੦॥ਕਾਰਜਅਕਾਰਜਉਭੈਅ
 ਉਰਪਾਵਿਰਤਾਨਿਵਿਰਤਾਜਾਨੈਬੰਧਨਮੁਕਤਿਜੋ
 ਸਾਂਤਕਬੁਧਿਕੀਭ੍ਰਿਤਿ॥੩੧॥ਧਰਮਅਧਰਮਨਕੋ
 ਲਖੈਕਾਜਅਕਾਜਨਜਾਨਾਜੈਸੇਹੁਤੈਸੇਲਖੈਬੁਧ
 ਰਾਜਸੀਮਾਨ॥੩੨॥ਜਾਨੈਪਾਪੈਪੁੰਨਕਰਿਦੇਭੁਅ
 ਗਯਾਨੀਹੋਇ॥ਲਖੈਅਰਥਾਥਿਪ੍ਰੀਤਿਸਬਬੁਧਿ
 ਤਮਸੀਜੋਇ॥੩੩॥ਜਾਸੋਇਹੀਰੋਕੀਮੋਚਿਤਹ੍ਰਿ
 ਅਮਰਪ੍ਰਾਨਾਜੋਗਜੁਗਤਨਿਸਚਲਸਦਾਧੀਰ

ਨਸਾਤੁਕਮਾਨ॥੩੪॥ਧਰਮਮਰਥਸਤੁਕਮ ੮੦
 ਕੋਜੋਧਾਰਤਹੈਆਇ॥ਚਾਹੇਫਲਪ੍ਰਸੰਗਤੇਪੀਰ
 ਜਗਜਸਤੁਇ॥੩੫॥ਜੋਭੈਸੈਕਾਬਖਾਦਹੈਸੁ
 ਪਨਮਾਤ੍ਰਹਤਤੁ॥ਦੁਸਦਬੁਧਿਛਡੈਨਹੀਪੀਰਜ
 ਤਾਮਸਜਾਤੁ॥੩੬॥ਅਥਿਮਰਜਨਮੈਪੈਸੁਨੈਸੁ
 ਖਕੇਤੀਨਪ੍ਰਕਾਰਗਜਾਕੈਮਭਿਮਾਸੈਕੀਏਦੁਖਕੈ
 ਹੋਇਨਿਵਾਰ॥੩੭॥ਪਹਿਲੇਤੇਬਿਖਸੋਲਗੋਬਰ
 ਰੇਅੰਮ੍ਰਿਤਸੋਇ॥ਸੋਸੁਖਸਤਕਹੈਕਾਹਿਓਬੁਧਿਪ੍ਰ
 ਸਾਦਿਤੇਹੋਇ॥੩੮॥ਇਵੀਵਿਖੈਸਿਜੁਗਤਤੇਪਹ

ਲੇਖ ਮਿਤ ਸਮਾਨਾ ਪਾਛੇ ਤੇ ਬਿਖ ਸੇਲ ਗੇਰ ਜਸ
 ਸੋ ਸੁਖ ਜਨਨਾ ॥ ੩੯ ॥ ਪਾਹਿਲੇ ਦੁਖ ਮਰ ਪਾਛੇ ਦੁਖ ਮੇ
 ਦਗਹਿ ਤ ਕਰੇ ਜੁ ਦੇਹਾ ਮਾਲ ਸਨਿ ਦੁਤੇ ਉਤੇ ਤਾਮ
 ਸ ਸੁਖ ਹੋਏਹਾ ॥ ੪੦ ॥ ਸੋ ਪੁਰ ਮੀ ਮੇ ਨਾਹਿ ਕਛੁ ਸੁਰ
 ਮੇ ਮਰ ਮਕਾਸਾ ਸੁਤ ਜੁ ਇਨ ਤੀ ਨੇ ਗੁਨ ਨ ਬਾਧੀ
 ਓਮਾਇ ਮਾਪਾਸਾ ॥ ੪੧ ॥ ਏਨ ਛੁੜੀ ਅਰਵੈ ਸਕੇ
 ਅਉਰ ਸੁਫ ਕੇ ਕਰਮਾ ਨਿਜ ਸੁਭਾ ਵਗੁਨ ਤੇ ਭੁਏ ਸੀ
 ਆਗੇ ਨਿਅਰੇ ਧਰਮਾ ॥ ੪੨ ॥ ਸਮਾ ਮਰਦਮ ਤਪ
 ਸੋ ਚਪਾਨਿ ਮੈਰ ਸਰਲ ਤਾ ਸਾਧਾ ਸਾਂਤ ਕਰਾਸ ਨਾ ਬਿ

ਸਰਲਤਾਸਾਤੁ॥ਸਾਂਤਕਰਜਾਨਬਿਧਾਨਯ ੯੧
ਹਿਬ੍ਰਹਮਚਰਜਕੀਤਾਤੁ॥੪੩॥ਸੂਰਤੇਜਧੀ
ਰਜਚਤਰਜੁਧਮਾਨੁਹਿਪਾਇ॥ਵੇਦੁਫੁਟਕ
ਹਾਈਸੋਰਹੇਛੁਡੀਕਰਮਸੁਭਾਇ॥੪੪॥ਥੇਡੀ
ਗੋਰਛਾਬਨਜੁਵੇਸਕਰਮਏਜਾਨ॥ਸਭਾਹਿਨ
ਕੀਸੇਵਾਕਰੇਸੁਦਕਰਮਏਮਨ॥੪੫॥ਅਪ
ਨੇਅਪਨੇਕਰਮੰਤੋਸਿਧਲਾਹਿਤਸਬਕੇਇ॥ਸੋ
ਬਿਧਿਮਾਬਿਮੋਪੈਸੁਨੇਕਰਮਾਸਿਧਜੋਹੋਇ॥
੪੬॥ਜਾਤੇਉਪਜਤਜੀਵਸਭਾਜੇਨਕੀਨੇਵਿਸ

ਤਾਗ ਕਰਮ ਕਰੈ ਤਾਂ ਕੇ ਜਜੈ ਸਿਧ ਲਹੈ ਨਰਸਾ
ਗ॥ ੪੭॥ ਨੀਕੇ ਹੂੰ ਪਰਧਰਮ ਹੋ ਨਿਰਗੁਨ ਭੁਲੇ
ਨਿਜ ਧਰਮ ਗਾ ਕਛੁ ਪਾਪ ਪਵੈ ਨਹੀ ਕਰ ਤਮਾ
ਪਨੇ ਕਰਮਾ॥ ੪੮॥ ਦੇਖ ਸਾਹਿਤ ਨਿਜ ਕਰਮ
ਲਖੇ ਹੋ ਨ ਕੇ ਹੁੰਤਿ ਮਾਗਾ ਦੇਖ ਭਰੇ ਮਰੇ ਰੁਸ
ਬਧੁ ਮਸਾਹਿਤ ਜਿਉ ਮਾਗਾ॥ ੪੯॥ ਲਗਨ ਬੁਧ
ਕਹੁ ਨਹੀ ਕਰੇ ਜੀਤਿ ਮਨ ਤਾਜਿ ਮਾਸਾ ਪਰਮ ਸਿਧ
ਨਿਹ ਕਰਮ ਕੀ ਪਵੈ ਕਰ ਸਿਨਿ ਮਾਸਾ॥ ੫੦॥ ਸਿ
ਧ ਪਾਇ ਪਰ ਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਜੈ ਸੇ ਪਵੈ ਸਾਗੁ ਕਹਿ ਓਸੁ

ਹਉਸਿਛੇਪਸੋਨਿਸਚੇਗਿਅਨਅਪਾਗ॥੫੧॥ ੮੨
 ਜੁਗਤਿਰਹੈਬੁਧਿਸਿਧਿਮੇਧੀਰਜਸੋਮਨਧਾ
 ਗਾਸਬਦਾਮਾਦੇਵਿਖਿਅਤੁਜੈਰਾਗਦੈਖ
 ਕੋਮਾਗ॥੫੨॥ਰਹੈਦੁਰਿਓਏਕਤੁਮੇਲਪੁਛੁ
 ਜਨਮਨਜੀਤਾਪਜਲਜੋਗਅੰਤਰਿਸਦਾਖ
 ਹੋਵਿਗਾਕੀਰੀਤਿ॥੫੩॥ਕ੍ਰਿਪਾਪਰਗਾਹਿਕ
 ਮਥਾਲਿਦਰਪਅਉਰਅਹੰਕਾਰਗਾਮਮਤਾਤੁਜ
 ਨਿਰਮਲਰਹੈਸੋਸਬਬੁਧਮਮੈਸਾਗੁ॥੫੪॥
 ਬ੍ਰਮਤੁਯੋਪ੍ਰਸਿਨਮਨਸੋਚਨਕਰੈਨਚਾਹਾਸ

ਬਜੀਵਨਕੋਸਮਲਖੇਪਦੈਭੁਗਤਿਪ੍ਰਵਾਗ॥
 ੫੫॥ ਪ੍ਰਮਭੁਗਤਮਾਤਿਓਚਹੈਤਮੇਕਛੁਨਹੇ
 ਤਾ॥ ਸੀਤਸੰਗਤੇਪਾਈਮੈਵਸੈਪ੍ਰਮਕਥੈਤਾ॥
 ੫੬॥ ਮੇਕੋਜਨੈਭੁਗਤਿਕਾਰਿਜਿਤਨੈਹੋਯਾਤਾ
 ਇ॥ ਮੋਹਿਜਨਕੈਤਤਸੋਮੇਗੀਭੁਗਤਿਕਰਾਇ॥
 ੫੭॥ ਮੇਕਰਮਨਕੋਨਿਤਕਰੈਮੇਰੋਮਾਸੈਪਾਇ॥
 ਮੇਪ੍ਰਸਾਦਿਤੇਸੋਰਹੈਮਖੇਪਦਵੀਪਾਇ॥ ੫੮॥
 ੫੯॥ ਮਨਸੋਮੇਕਰਮਧਰਮਮੋਤਤਪਰਤਲੇਇ॥
 ਧੁਧਿਜਗਕੋਸੇਵਕੈਮੇਗੀਮੋਚਿਤਦੇਇ॥ ੫੯॥

ਮੇਪਰਸਾਵਿਤੇਦ੍ਰੁਗਜਸਬਤਰਜੈਹੈਆਨ
 ਆਸਾਅਹਿਕਾਰਤੇਅਨਸੁਨੇਲਾਹਿਹੈਤੁਜੁ
 ਬਿਨਾਸਾ॥੬੦॥ਲਰੇਨਹੀਤੁਇਉਕਾਹਿਤਮ
 ਹਿਕਾਰਕਮਾਨਾਇਹੁਤੇਕਮਾਬਿਝੁਠਹੈਪ੍ਰਕ੍ਰਿ
 ਤਲਰੇਹੈਆਨ॥੬੧॥ਅਰਜਨਮਪਨੇਕ
 ਰਮਸੇਤੂਰਾਖਿਓਹੈਨੋਇਕਾਰਹੈਨਹਿਤੁਮੋਹ
 ਤੇਪਰਬਸਕਰਹੈਸੋਇ॥੬੨॥ਈਸ੍ਵਰਸਬ
 ਕੇਹੀਅਮੈਅਰਜਨਗਹਿਤਸੁਗੁਢਾਯੀਵਤਰ
 ਮਾਵਤਹੈਸਦਾਕਰਮਾਇਆਅਰੁਢਾ॥੬੩॥

੮੩

੬੩

ਹੋਹੁਸਦਾਵਾਕੀਸਰਨਮਰਜਨਤੂੰਮਨਾਥ
ਤਾਇਆਬਿਨਾਸੀਬਿਰੁਸਾਤੇਪਦਤਪ੍ਰਸਾ
ਦਿਤੇਪਾਇ॥੬੪॥ਗਿਮਾਨਕਹਿਓਤੋਸੰਜਰੰ
ਜੋਜਗਪਰਗਦਨਾਹਿ॥ਜੋਜਨੈਸੋਈਕਰੇ
ਯਾਹਿਸਜੋਨੀਅਮਾਹਿ॥੬੫॥ਜੋਕੁਛਹੋਸ
ਭਤੇਦੁਰਿਓਪਰਮਬਚਨਮੋਮਨਾ॥ਤੀਦਿਛੁ
ਬੁਧਿਜੁਮੀਤਮੋਤੋਕੋਕਹਿਤਬਖਾਨਾ॥੬੬॥ਮੋ
ਕੋਜਜਤੂੰਮਨੀਨਹੈਮਰਮੋਮੈਮਨਰਾਖਾਮੀਤ
ਸਮੇਗੈਭੋਮੋਹਿਮੈਪਿਆਰੇਤੂੰਮੇਸਾਥਾ॥੬੭॥

ਸਬਧਰਮਨਕੋਤਿਆਗਕੋਮੋਹਿਸਰਨਹਿਤੁਆ ੮੪
ਇਹਦੁਰਕਰੋਸਬਪਾਪਹੋਸੋਕਤਜੇਯਾਤੁਇਹ।
੬੮। ਜਾਕੋਤਪਨਹਿਤੁਗਤਿਨਹਿਅਓਗਸੁਖ
ਕੋਓਨਾਹਿ। ਤਸੇਤੀਜਿਨਯਹਿਕਹੇਮੋਦੈਖੀਜ
ਗਮੋਗਹਿ। ੬੯। ਮਮਤੁਗਤਨਸੇਜੋਕਹਿਤਪਰ
ਮਦਰਿਓਯਹਿਗਿਅਨਾ। ਜੋਮੋਗੀਤੁਗਤਹਲ
ਤੋਮੋਮੋਰਹੇਨਿਦਾਨਾ। ੭੦। ਮੋਕੋਪਿਅਰੋਬਹੁ
ਤਵਹੁਹੋਪਿਅਰੋਹੋਜਾਹਿ। ਵਹੁਮਮਰਾਖਤਹੀ
ਏਮੋਮੋਰਾਖੋਹੀਏਤਾਹਿ। ੭੧। ਧਰਮਸਿਬਾਦੇ

ਜੁਗਮਕੀਓਪਛੈਸੁਕੋਓਜਾਨਾਗੀਅਨਜੀ
ਗਕਰਹਉਜਾਜਿਓਆਹੈਮੈਰੋਮਾਤਿਮਾਨਾ
੨॥ਸਰਧਾਜੁਤਦੋਖਨਾਬਿਨਾਯਾਹਿਸੁਨੈਜੋ
ਕੋਇਆਪੁਨਵੰਤਲੋਕਨਲਹੈਮੁਕਤਿਜੁਤਕੋ
ਹੋਇ॥੧੩॥ਗਚੇਤਏਕਾਕੀਦ੍ਰੈਸੁਨੈਤੋਅਰਜਨ
ਏਹੁਧਰਮਾਮਿਦਿਓਮੋਹਿਅਗਜਨਤੇਅਓ
ਛੁਟਿਓਮਨਭੁਗਮਾ॥੧੪॥ ਅਰਜਨੋਵਾਰਾ॥
ਮੈਕੋਆਈਹੋਇਹੈਨਿਸਚੈਸ੍ਰੀਭਗਵਾਨਾ॥
ਤਾਇਓਦੁਰਸਿਦੇਹੁਆਬਿਤਵਮਾਗੀਆਪ੍ਰਮ

ਭਿਧਾਨਾ) ੧੫) ਸਿਜੈਵਾਚਾ) ਹਰਿਅਰਜਨਕੀ ੮੫
ਬਾਤਏਸੁਨੀਜੇਮੈਯਾਤਾਇਆਮਰਜਨਰੂਪਅ
ਨੂਪਅਤਿਰੋਮਹਰਖਾਚਿਤਚਾਇ) ੧੬) ਪੰਥਮ
ਦੁਬਿਓਮਤਯਾਹਿਜੁਹੈਸੁਨਿਓਬਿਅਸਪ੍ਰਸਾ
ਦਿ) ਜੋਗੋਸ੍ਵਰਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਜੁਨਿਜਮੁਖਕੀਓ
ਬਿਖਾਦਾ) ੧੭) ਦੁਰਦੁਰਗਾਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਜੁਹੈਵਸਿ
ਬਾਦਹਰਾਜਾ) ਹਰਖਤਹੈਤਮੈਕੇਸਦੁਆਤਿਪ
ਦਿਰਕੇਸਾਜਾ) ੧੮) ਅਮਦਭੁਤਰੂਪਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼
ਨਕੇਸਿਮਾਰਿਸਿਮਾਰਿਸਿਮਾਰਿਹਉਤਾਹਿ) ੧

५३
ਹਰਖਹੋਤਮੇਮਨਬਹੁਤਾਬਿਸਮੇਕੋਭੁਕਯਾਹ
॥ ਜੋਗੇਸੁਰਸੀਕ੍ਰਿਸਨਜੁਮਰਜਨਹੈਨੂਤੁਓ
ਗਾਤੁਯਾਬੀਜੇਅਰਨੀਭੋਹੈਮਦਲਸੁਪਦ
ਐਗਾ॥੮॥ਇਹਗੀਤਾਮਦਭੁਤਕਥਾਸੀਮ
ਮਕੀਓਬਖਾਨਾਵਾਰਵਾਗਨਿਰਧਾਗਕਿਓਪ੍ਰਮ
ਭਗਾਤਿਕੋਗਿਮਾਨਾ॥੯॥ਭਗਵਤਬਾਸਦੇ
ਵਸੀਕ੍ਰਿਸਨਜਾਇਹੈਕੀਓਨਿਰਧਾਗਕਰੇਭੁ
ਗਤਾਇਵਾਸਬੈਯਹੈਬੇਦਕੋਸਾਗਾ॥੧੦॥ਭੁ
ਗਵਤਗੀਤਾਧਰਮਜੋਪ੍ਰਤਿਦਿਨਸੁਨਿਦਿਤੁ

८८॥ ਲਾਇਆ ਪਾਵਤ ਮੁਕਤਿ ਮਖੰਡੁ ਸੇਸੀ ਹਰਿਸ ८੬
ਦਾਸ ਹਾਇ ॥ ੮੩ ॥ ਗੀਤਾ ਦੇ ਨਪੁਤਿ ਜੋ ਉਚ
ਤੇ ਸੇਸੁ ਛੁਜ ਗਮਾਹਿ ॥ ਮਨ ਸਾਬਾ ਚਾਕਰ ਮ
ਨਾਤਿ ਹੋ ਸਮਕੋ ਉਨਾਹਿ ॥ ੮੪ ॥ ਜੇਕੋ ਉਚਹੈ
ਸੁਭ ਵਤਾਰਿ ਓਕੁ ਸਨਕ ਮਲਾਵੈ ਗਵਾਸ ॥
ਅੰਗ ਸਕਲ ਕਾਮ ਨ ਛੁਡੈ ਕਰਿ ਗੀਤਾ ਮਾਭਿ
ਆਸ ॥ ੮੫ ॥ ਤਬ ਲਗ ਸਿਸ੍ਰਤ ਕੁਛ ਕੀਤਾ ਪ
ਤਿ ਪਤਿ ਸਬ ਦੇਸਾ ॥ ਫੇਸਟ ਧਰਿ ਓਤ ਬਲ
ਗਨ ਹੀ ਹਰਿ ਗੀਤ ਰਕੇਸ ॥ ੮੬ ॥ ਇਤਿ ਸੀ

ਕੁਗਵਤਰੀਤਸੁਪਾਨਿਖਤਸੁਬ੍ਰਹਮਾਦਿ
 ਹਿਮਾਜੇਗਸ੍ਰਸਤ੍ਰੇਸ਼ੀਰਿਸਨਮਰਜੁਨ
 ਸਿਖਦੇਨਿਰਮੇਮੇਖਧਰਮਜਸਿਨਿਮਾਸੇ
 ਜੇਗਸ੍ਰਵਰਨਨੰਨਾਮਮਸਦਦਸੋਧਿਮਾ
 ਹਿੰ ॥ ੧੮ ॥ ਸ੍ਰਿਪੁਰਨੀਗਸ੍ਰਿਗਮਚੰਦ੍ਰਾਕ
 ਨਮਃ ॥

